

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

27

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (θησαυρός πρακτικής θεολογίας)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ (εσχατολογική μελέτη)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεσις Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Α.Τ.)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (η ημέρα του Κυρίου)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ (η Θεότητα του Ιησού Χριστού)
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «ΨΑΛΤΕ ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 1390 ύμνοι - 890 σελ.)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 βέματα)
31. ΥΜΝΟΙ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΙΗΣΟΥ - Ύμνοι και Τραγούδια (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ / ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ & ΜΟΝΟΘΕΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖωοΦΙΛΙΑ και ΖωοΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλόζωος ή Φιλάνθρωπος ;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (ερμηνευτική και τυπολογική μελέτη)
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητείες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές
45. ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - Επιθανάτιες εμπειρίες (Γ.Γαρδέλης)

Επικοινωνία - "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ / FILADELFOS" - πληροφορίες:
Site: www.AlkiviadisFiladelfos.com
Τηλ - Viber: 694 - 49 21 318 # Facebook: Alkiviadis Tzelepis

ISBN: 978 - 960 - 92560 - 6 - 3

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ
ΤΖΕΛΕΠΗΣ

η όραση για την ΕΥΡΩΠΗ και την ΕΛΛΑΔΑ

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Η ΟΡΑΣΗ για την ΕΥΡΩΠΗ και για την ΕΛΛΑΔΑ

1^η έκδοση 2001
Ανατύπωση: 2025

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 2001

για την Ελλάδα και όλο τον κόσμο:

ALKIVIADIS TZELEPIS

"ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS"

ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΩΤΗ: 05/2001

ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΥΤΕΡΗ: 06/2007

ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 2025

Επιμέλεια έκδοσης, κειμένων

ΗΥ, Μοντάζ, Εξώφυλλο:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τηλ. - Viber - WhatsApp: 694 - 49 21 318

SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK

Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)

Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

Groups 2: «Vivliothiki FILADELFOS»

E - MAIL

filadelfos02@hotmail.com

AlkiviadisTzelepis@yahoo.gr

YOUTUBE (6 κανάλια)

Filadelfos Channel 1, Filadelfos Channel 2

Filadelfos ΜΗΝΥΜΑΤΑ (Channel 3)

FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS

Filadelfos Holy Bible

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή των ονομάτων
του συγγραφέα και του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ISBN: 978 - 960 - 92560 - 6- 3

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	04
---------------	----

Μέρος Π Ρ Ω Τ Ο «Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ»

1. Η ΑΝΑΖΩΠΥΡΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ	06
2. ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΕ ΠΡΟΣΕΥΧΗ.....	08
3. ΑΝΑΖΩΠΥΡΩΣΗ: Ο ΣΤΟΧΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.....	11
4. ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ.....	14
5. ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΝΕΙ ΕΘΝΗ.....	15
6. Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ.....	20
7. Ο ΘΕΟΣ ΕΧΕΙ ΟΡΙΣΕΙ ΚΑΙΡΟΥΣ.....	24
8. ΑΝΑΖΩΠΥΡΩΣΗ ή ΑΠΙΣΤΙΑ;	26
9. ΔΙΚΤΥΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ.....	28
10. Η ΕΥΡΩΠΗ ΜΕΤΑΞΥ ΦΩΤΟΣ ΚΑΙ ΣΚΟΤΟΥΣ.....	31
11. ΒΟΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ.....	34

Μέρος Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο «Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ»

1. ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΙ ΒΩΜΟΙ	38
2. ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΙ ΒΩΜΟΙ ΣΗΜΕΡΑ.....	43
3. ΤΕΙΧΗ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΣΟΥΝ.....	48
4. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ	54
5. ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.....	57
6. ΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΗΜΕΡΑ.....	64
ΕΠΙΛΟΓΟΣ	70

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

1. Στο βιβλίο αυτό περιγράφεται η όραση που έδωσε ο Θεός σ' έναν εργάτη Του από την Ουγκάντα, τον **Τζον Μουλίντε** (John Mulinde) και αναφέρεται στον τρόπο που πρέπει να σπάσουν οι σκοτεινές δυνάμεις που βρίσκονται στον επουράνιο χώρο της Ευρώπης, ώστε να ελευθερωθεί ο χώρος από τα πνευματικά δεσμά του σκότους, να εκχυθεί το Πνεύμα του Κυρίου επάνω στους λαούς ολόκληρης της Ευρώπης, να φανερωθεί η δόξα Του και να έρθει η φωτιά της αναζωπύρωσης.

Αυτό θα γίνει με οργανωμένα δίκτυα ομάδων **κατ' οίκον προσευχής**. Κάθε χριστιανικό σπίτι πρέπει να γίνει ένα πνευματικό θυσιαστήριο, ένας βωμός προσευχής, να γίνει μια εστία πνευματικού φωτός, που θα διαλύσει το πνευματικό σκοτάδι που έχει φέρει ο άρχοντας της εξουσίας του αέρα και τα πνεύματα της πονηρίας που βρίσκονται «εν τοις επουρανίοις».

2. Με τη χάρη του Κυρίου Ιησού έχω γράψει αρκετά βιβλία, μερικά από τα οποία τα έχω χαρακτηρίσει, κατά την άποψή μου, ότι είναι εξαιρετικής σημασίας για τον αναγνώστη, καθόσον το περιεχόμενό τους είναι καθοριστικό για την παραπέρα πορεία του κάθε πιστού ξεχωριστά. Ίσως οι διάφοροι χαρακτηρισμοί που δίνω να είναι υπερβολικοί, ή να εξυπηρετούν κάποιες πνευματικές ανάγκες και σκοπιμότητες. Δεν θα διαφωνήσω μαζί σας.

Το παρόν βιβλίο δεν απευθύνεται σε όλους τους ανθρώπους, αλλά μόνο σ' αυτούς που έχουν προσωπική γνωριμία και σχέση με τον Κύριο Ιησού και οδηγούνται από το Πνεύμα Του. Είναι ένα καθαρά προφητικό βιβλίο που αναφέρεται στον τρόπο που πρέπει να ενεργήσει η εκκλησία των τελευταίων καιρών για να έρθει η αναζωπύρωση στην προσωπική μας ζωή, στην οικογένειά μας, στην τοπική μας εκκλησία και στο έθνος μας. Πιστεύω ότι το βιβλίο αυτό είναι πράγματι το σπουδαιότερο και σημαντικότερο για τον κάθε αναγεννημένο πιστό, **οι αποκαλύψεις του θα αλλάξουν την πορεία του και θα τον οδηγήσουν σε μια νικηφόρα πνευματική ζωή**. Τείχη εγωισμού και υπερηφάνειας θα πέσουν, οι

διαχωρισμοί μεταξύ των αγίων θα εκλείψουν, ο εχθρός θα αποκαλυφτεί και θα εξουδετερωθεί και η ποθητή ενότητα του σώματος του Χριστού θα γίνει πλέον μια πραγματικότητα.

3. Το παρόν βιβλίο χωρίζεται σε δύο μέρη: Το πρώτο μέρος («**Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ**») είναι μετάφραση από το Αγγλικό και αποδίδεται στα Ελληνικά **σε ελεύθερη διασκευή**, στο οποίο έχω προσθέσει πλούσια νέα σχόλια σχετικά με το θέμα. Τα εδάφια από το Λόγο του Θεού παρατίθενται αυτούσια, ενώ στο πρωτότυπο κείμενο απλά αναφέρονται. Το κείμενο της Αγίας Γραφής που χρησιμοποιείται είναι το κείμενο της μετάφρασης του αρχιμανδρίτη Νεόφυτου Βάμβα. Όσες λέξεις βρίσκονται μέσα σε παρένθεση δεν υπάρχουν στο πρωτότυπο κείμενο.

Το δεύτερο μέρος («**Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**») έχει γραφτεί με τη χάρη του Κυρίου αποκλειστικά από μένα, καθόσον ένα μεγάλο μέρος της διακονίας μου ήταν σε κατ' οίκον συναθροίσεις. Ευχαριστώ τον Κύριο για τη διακονία αυτή και πιστεύω ότι ο καθένας μας έχει να χρησιμοποιηθεί από το Θεό σε κάτι ιδιαίτερο και ξεχωριστό μέσα στον αγρό Του.

4. Ευχαριστώ κάθε αδελφό που βοήθησε για την έκδοση του παρόντος βιβλίου και ιδιαίτερα τον αδ. Γιάννη από την Κατερίνη, στον οποίο ανήκει η μετάφραση του πρώτου μέρους του βιβλίου και η ιδέα υλοποίησής του.

Εύχομαι ο Κύριος Ιησούς να σηκώσει εργάτες γεμάτους από το χρίσμα Του και με τη οδηγία Του να χρησιμοποιηθούν για το θαυμαστό αυτό έργο αναζωπύρωσης. Μια διακονία που θα ανήκει σε όλο το σώμα της εκκλησίας του Χριστού και δεν θα είναι αποκλειστικό «προνόμιο» κάποιας ομάδας ή οργάνωσης.

Στο τέλος του βιβλίου γίνεται πρόσκληση/προτροπή στον καθένα, να ζητήσει από τον Κύριο Ιησού οδηγία για να χρησιμοποιηθεί στη δημιουργία μιας **πανελλήνια αλυσίδας προσευχής** για τη σωτηρία της χώρας μας, για τη δόξα τη δική Του.

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ/Α.Τ.
Απρίλιος 2001, 2025

Μέρος Π Ρ Ω Τ Ο

«Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ»

1. Η ΑΝΑΖΩΠΥΡΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Η παρακάτω όραση αναγράφεται, όπως ακριβώς δόθηκε από τον Κύριο στον εργάτη Του:

«...Σε μια όραση είδα το γεωγραφικό χώρο της Ευρώπης, σαν ένα χάρτη ανοιγμένο μπροστά μου και ακριβώς στο κέντρο έγινε μια τρύπα από κάτω προς το έδαφος και σε λίγο άρχισε να βγαίνει μαύρος πυκνός καπνός, ν' αναβαίνει προς τα πάνω και ν' απλώνεται σε σχήμα μανιταριού σε όλο το χώρο της Ευρώπης, την οποία κάλυψε, άρχισε να κατεβαίνει προς τα κάτω και δεν μπορούσα πλέον να δω το χάρτη.

Ξαφνικά από τα βορειοδυτικά, στο σημείο που βρίσκεται η Αγγλία, ένα φως σαν άστρο αναδύθηκε και οι ακτίνες του άρχισαν να απλώνουν προς όλες τις κατευθύνσεις, πλην όμως και αυτές χανόντουσαν κάτω από το βαρύ πέπλο της συννεφιάς. Όπως κοιτούσα όλη τη σκηνή, βλέπω ένα λαμπερό φως να διαπερνά στο κέντρο του νέφους. Το φως αυτό ήταν τόσο λαμπρό, όσο και ο ήλιος, διαπέρασε τα μαύρα πυκνά σύννεφα και άπλωσε τις ακτίνες του σε ολόκληρη τη γη. Αμέσως μετά η όραση αυτή εξαφανίζεται και εμφανίζεται ένα απόσπασμα από το βιβλίο του προφήτη Ησαΐα, που έλεγε:

«Σηκώθητι, φωτίζου, διότι το φως σου ήλθε, και η δόξα του Κυρίου ανέτειλεν επί σε..

Διότι, ιδού, ΣΚΟΤΟΣ ΘΕΛΕΙ ΣΚΕΠΑΣΕΙ ΤΗΝ ΓΗΝ ΚΑΙ ΖΟΦΟΣ ΤΑ ΕΘΝΗ. Επί σε όμως θέλει ανατείλει ο Κύριος, και η δόξα Αυτού θέλει φανερωθεί επί σε. Και τα έθνη θέλουν ελθεί εις το φως σου, και οι βασιλείς εις την λάμπην της ανατολής σου.

Υψωσον κύκλω τους οφθαλμούς σου, και ιδέ, ΠΑΝΤΕΣ

ΟΥΤΟΙ ΣΥΝΑΘΡΟΙΖΟΝΤΑΙ, έρχονται προς σε, οι υιοί σου θέλουν ελθεί μακρόθεν, και οι θυγατέρες σου θέλουν τραφή εις τα πλευρά (σου).

Τότε θέλεις ιδεί, και χαρή, ΚΑΙ Η ΚΑΡΔΙΑ ΣΟΥ ΘΕΛΕΙ ΕΚ- ΠΛΑΓΗ ΚΑΙ ΠΛΑΤΥΝΘΕΙ, διότι η αφθονία της θαλάσσης θέλει στραφεί προς σε, αι δυνάμεις των εθνών θέλουν ελθεί προς σε...» (Ησαΐας 3/60:1-5).

Το έτος 1996 ο Τζον Μουλίντε (John Mulinde) από την Ουγκάντα συγκρότησε ομάδες προσευχής και δημιούργησε ένα δίκτυο προσευχής σε όλη τη χώρα του. Κάθε χριστιανικό σπίτι πρέπει να γίνει ένας βωμός προσευχής, ακόμα και τα παιδιά πρέπει να μάθουν να προσεύχονται και να ζητούν έλεος για τη χώρα τους, κρίζοντας προς τον Κύριο. Ο στόχος ήταν συνεργασία με όλους τους πνευματικές ηγέτες, ανεξάρτητα σε ποια δογματική απόχρωση ανήκαν, ώστε να γεμίσει η χώρα με πνευματικά θυσιαστήρια, με βωμούς προσευχής. Γι' αυτό στην πατρίδα του αδ. Μουλίντε η διαδικασία αυτή λειτουργεί σε πολύ μεγάλο βαθμό, με αποτέλεσμα να έρθει τέτοια αναζωπύρωση, ώστε να απλωθεί και στις γύρω χώρες. Πάντα ξεκινούσαν τις προσευχές με εξομολόγηση για τη χώρα τους και μετάνοια για το παρελθόν και για το παρόν. Ένα δίκτυο προσευχής έχει απλωθεί γεωγραφικά και κοινωνικά έχει καταλάβει διάφορους φορείς, όπως σχολεία, τράπεζες, νοσοκομεία κλπ., γι αυτό το έτος 1999 στην Ουγκάντα από τους 240 βουλευτές οι 64 μαζί με τον πρόεδρο της χώρας είναι πιστοί στον Κύριο.

Καθώς προσευχόμαστε στα ενδότερα του οίκου της προσευχής, το Πνεύμα του Κυρίου μας οδηγεί από τις «αυλές Του» μέσα στα «άγια» και μετά στα «άγια των αγίων». Στις αυλές του Κυρίου αντιμετωπίζουμε προβλήματα, υπάρχουν ανησυχίες και προσωπικές καταστάσεις που μας πιέζουν, αλλά όταν εισερχόμαστε στα ενδότερα, μέσα στα άγια των αγίων, όλα αυτά διαλύονται.

Καθώς εισερχόμαστε στα ενδότερα του οίκου της προσευχής πρέπει να επιμένουμε ικετεύοντας τον Κύριο για να μας αποκαλύψει το θέλημά Του για το έθνος μας, αλλά και για άλλα θέματα που

φέρνουμε ενώπιόν Του. Πιστεύουμε ότι το θέλημα του Θεού είναι να μπορέσει να πραγματοποιήσει τα σωτηριακά του σχέδια σε άτομα, εκκλησίες, πόλεις και έθνη ολόκληρα. Υπάρχουν φορές που ξεκινάμε με προσευχή μετάνοιας για τις δικές μας αμαρτίες και ενοχές και άλλες φορές για τη χώρα μας, γιατί η ενοχή που υπάρχει απλώνεται επάνω μας σαν ένα μαύρο πέπλο και φρενάρει την πνευματική μας ζωή.

Καθώς εισερχόμαστε στα «άγια των αγίων» η παρουσία του Θεού μας αγγίζει πιο δυνατά και μας αλλάζει τόσο πολύ, ώστε τα αποτελέσματα φαίνονται αμέσως επάνω μας και αυτό γίνεται αντιληπτό στο γύρω περιβάλλον με το οποίο ερχόμαστε σε επαφή.

Ο Τζον Μουλίντε προέτρεπε τους αδελφούς από την Ευρώπη σε κάθε πόλη και σε κάθε περιφέρεια να αρχίσουν 24ωρη αλυσίδα προσευχής, γιατί οι προσευχόμενοι πιστοί με τις δεήσεις τους θα επηρεάσουν θετικά την κυβέρνηση της χώρας, τοπικές συναιθροίσεις να αναζωπυρωθούν και η κοινωνία θ' αλλάξει.

Συμπέρασμα των μηνυμάτων που έφερνε ο Τζον Μουλίντε είναι ότι **η Ευρώπη βρίσκεται μπροστά στο δίλημμα:**

- Ή θα γεμίσουν οι λαοί της από την αμαρτία και το σκοτάδι, με αποτέλεσμα να κλονιστούν,
- Ή η ενέργεια του αγίου Πνεύματος του Θεού θα φέρει τέτοιες θετικές αλλαγές, που ανθρώπινα είναι αδύνατον να γίνουν. Αυτό όμως για να γίνει πρέπει να λειτουργήσουν οργανωμένα δίκτυα προσευχής.

2. ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΕ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ο αδελφός Τζον Μουλίντε έλαβε την εντολή από το Θεό να γεμίσει τη χώρα του με εστίες προσευχής και του έδωσε γι' αυτό σαν βιβλική βάση το παράδειγμα του Αβραάμ:

«Και είπε Κύριος προς τον Άβραμ, αφού διεχωρίσθη ο Λωτ απ' αυτού, Ύψωσον τώρα τους οφθαλμούς σου, και ιδέ από του τόπου όπου είσαι, προς άρκτον, και μεσημβρίαν, και ανατολήν, και δύσιν.

Διότι πάσαν την γην, την οποίαν βλέπεις, ΕΙΣ ΣΕ ΘΕΛΩ

ΔΩΣΕΙ ΑΥΤΗΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΣΠΕΡΜΑ ΣΟΥ έως αιώνας, και θέλω καταστήσει το σπέρμα σου ως την άμμον της γης, ώστε εάν δύναται τις να εξαριθμήση την άμμον της γης, θέλει αριθμηθή και το σπέρμα σου.

Σηκωθείς, ΔΙΟΔΕΥΣΟΝ ΤΗΝ ΓΗΝ και εις το μήκος αυτής, και εις το πλάτος αυτής, διότι εις σε θέλω δώσει αυτήν.

Και εσήκωσεν την σκηνήν (αυτού) ο Αβραμ, και ελθών κατώκησε πλησίον των δρυών Μαμβρή, αίτινες (είναι) εν Χεβρών, και ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΝ εκεί ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΝ εις τον Κύριον» (Γένεσις 12/13:14-18).

Εδώ ο Θεός δίνει υπόσχεση στον Αβραάμ και τον διατάζει να διαβεί τη γη που θα του έδινε και στην οποία θα κατοικούσαν άλλοι λαοί που θα προσεύχονταν σε ξένους θεούς, με τους οποίους είχαν συνδεθεί και είχαν συνάψει συμβόλαιο μαζί τους, με το οποίο τους έδιναν το δικαίωμα να επεμβαίνουν στη ζωή τους. Αυτές οι σκοτεινές δυνάμεις ήταν σαν ένα μαύρο πέπλο σε πολλές περιοχές της χώρας και διοικούσαν τον τρόπο ζωής τους.

Ο Θεός διέταξε τον Αβραάμ, όχι απλά να διαβεί τη γη, αλλά να τη διαβεί από όλα τα μέρη της. Του είπε: *«Διόδενσον την γην και εις το ΜΗΚΟΣ αυτής, και εις το ΠΛΑΤΟΣ αυτής»*. Καθώς ο Αβραάμ διαπερνούσε τη γη εκείνη, **έστηνε θυσιαστήρια στον Κύριο και προσευχόταν σ' Αυτόν** και με την ενέργειά του αυτή η προσευχή του διατρυπούσε το πυκνό πέπλο των σκοτεινών δυνάμεων στα επουράνια και επέτρεπε να εισχωρήσει στη χώρα εκείνη η παρουσία του Θεού και να φέρει ευλογία. Όπου και αν πήγαινε έστηνε θυσιαστήρια προσευχής, με αποτέλεσμα να καθαιρούνται τα πνευματικά φρούρια του σκότους και ο Θεός να εκχέει το Πνεύμα Του επάνω στην περιοχή. **Αυτή η στρατηγική που εφαρμόζε τότε ο Αβραάμ, ισχύει και σήμερα** και πρέπει να εφαρμοστεί από το λαό του Θεού.

Ο Σατανάς και οι πονηρές δυνάμεις του παίρνουν το δικαίωμα να διοικήσουν επάνω σε μια χώρα ή περιοχή, όταν οι άνθρωποι, συνειδητά ή ασυνειδητά, συνάπτουν μαζί τους σχέσεις και διαθήκες και αυτό συνήθως γίνεται όταν προτιμούν να εκτελούν τα

πονηρά τους έργα. Ένας πιστός μπορεί να διακρίνει ποιες σκοτεινές δυνάμεις ενεργούν επάνω σε μια περιοχή, αν υπάρχει ψεύδος, ανηθικότητα, έριδες, φόβος και οι λοιποί καρποί της σάρκας, γιατί κάποτε και αυτός, πριν αφιερώσει τη ζωή του στον Κύριο Ιησού, είχε περπατήσει μέσα σ' αυτά:

«Και εσάς όντας νεκρούς διά τας παραβάσεις και τας αμαρτίας (εξωοποίησεν), ΕΙΣ ΤΑΣ ΟΠΟΙΑΣ ΠΕΡΙΕΠΑΘΗΣΑΤΕ ΠΟΤΕ κατά το πολίτευμα του κόσμου τούτου, κατά τον ΑΡΧΟΝΤΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ, του πνεύματος το οποίον ενεργεί την σήμερον εις τους υιούς της απειθείας, μεταξύ των οποίων και ΗΜΕΙΣ ΠΑΝΤΕΣ ανεστράφημεν ποτέ κατά τας επιθυμίας της σαρκός ημών, πράττοντες τα θελήματα της σαρκός και των διαλογισμών...» (Εφεσίους Β/2:1-3).

Ο λαός του Θεού πρέπει να εξασκήσει την εξουσία και τη δύναμη που ο Κύριος του έχει δώσει επάνω στον άρχοντα που εξουσιάζει στον αέρα, με την προσευχή του να διαλύσει τα σκοτεινά νέφη και το φως του Κυρίου να εκχυθεί επάνω στην περιοχή. Η αγώνας της εκκλησίας είναι πνευματικός, μάχεται όχι ανθρώπους, αλλά *«εναντίον εις τας ΑΡΧΑΣ, εναντίον εις τας ΕΞΟΥΣΙΑΣ, εναντίον εις τους ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ του αιώνας τούτου, εναντίον εις τα ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΝΗΡΙΑΣ εν τοις επουρανίοις»* (Εφεσίους ζ'/6:12).

Όταν οι άνθρωποι μετανοούν και εξομολογούνται, τότε δίνουν στο Θεό τη δυνατότητα να επέμβει στη χώρα τους και στη ζωή τους. Βλέπουμε ότι ο Αβραάμ και ο Ισαάκ ήταν τα αντιπροσωπευτικά πρότυπά μας που εξομολογούνταν και μεσίτευαν για τους κατοίκους της γης τους και συνέδεαν τη χώρα τους με το Θεό, κάνοντας συνθήκη (διαθήκη) μαζί Του.

Το ίδιο ισχύει και για μας σήμερα. Στη χώρα που ζούμε (στην Ελλάδα, ή όπου αλλού) είμαστε οι συνεργάτες του Κυρίου και οι διαχειριστές της *«πολνειδούς χάριτός Του»*. Εάν δεν εξασκήσουμε την εξουσία που μας δίνει, η χώρα μας ή η περιοχή μας θα βυθιστεί όλο και περισσότερο σε πνευματικό σκοτάδι. **Πρέπει να σηκωθούμε και να γεμίσουμε τη χώρα μας με δικτυωμένη**

προσευχή. Πριν έρθει αναζωπύρωση σε μια χώρα, πρέπει να έχει προηγηθεί προσευχή και κανένας δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ο «ηγέτης» ή ο «ήρωας» μιας αναζωπύρωσης, όταν αυτή έρθει, αλλά αυτό θα το κάνουν πολλές εστίες προσευχομένων, θα υπάρξουν πολλά πνευματικά θυσιαστήρια. Πρέπει να κτιστούν παντού βωμοί προσευχής.

3. **ΑΝΑΖΩΠΥΡΩΣΗ: Ο ΣΤΟΧΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**

Καθώς μελετούμε το ιστορικό των κινήματων αναζωπύρωσης, σε διάφορες εποχές και χώρες, παρατηρούμε ότι πάντοτε, πριν από κάποια πνευματική αναζωπύρωση υπήρχαν άνθρωποι που την εκζητούσαν από το Θεό με ένθερμη προσευχή. Όταν αυτό συνέβαινε, άρχιζαν να ενεργούνται σημεία και θαύματα και οι άνθρωποι να πιστεύουν και να σώζονται. Αυτή η κατάσταση διαρκούσε ένα διάστημα μέχρι που τελικά σταματούσε και η αναζωπύρωση έσβηνε.

Το ερώτημα όμως είναι «**Γιατί γινόταν αυτό; Ποια ήταν η αιτία;**» Για να καταλάβουμε στο σχέδιο του Θεού και για να δούμε ότι Αυτός θέλει η φωτιά Του να είναι συνεχής και όχι μόνο για κάποια χρονική περίοδο, θα πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι ο Αυτός τη δίνει **για να καταλάβει όλο το έθνος** και όχι μόνο την *τοπική μας εκκλησία* ή τη *δογματική απόχρωση* στην οποία ανήκουμε. Πολλές φορές νομίζουμε ότι ολοκληρώθηκε ο στόχος μας όταν έρθει μια αναζωπύρωση στην εκκλησία μας ή στην πόλη μας. Όμως δεν είναι έτσι. Ο Θεός ενδιαφέρεται αυτή να απλωθεί σε όλο το έθνος. Ένα από τα σημεία των εσχάτων καιρών είναι ακριβώς αυτό, κάθε έθνος να αγγιχτεί από τη δύναμη της παρουσίας του Θεού και να ηχήσει σ' αυτό το χαρμόσυνο μήνυμα του ευαγγελίου του Χριστού: «*Και θέλει κηρυχθή τούτο το ευαγγέλιον της βασιλείας εν όλη τη οικουμένη, προς μαρτυρίαν εις πάντα τα έθνη, και τότε θέλει ελθεί το τέλος*» (Ματθαίος ΚΔ/24:14). Επίσης, ο απόστολος Ιωάννης στο βιβλίο της Αποκάλυψης αναφέρει ότι είδε:

«...Και ιδού ΟΧΛΟΣ ΠΟΛΥΣ, τον οποίον ουδείς ηδύνατο να αριθμήση, ΕΚ ΠΑΝΤΟΣ ΕΘΝΟΥΣ και ΦΥΛΩΝ και ΛΑΩΝ και ΓΛΩΣΣΩΝ, οίτινες ίσταντο ενώπιον του θρόνου και ενώπιον

του Αρνίου, ενεδεδυμένοι στολάς λευκάς, έχοντες φοίνικας εν ταις χερσίν αυτών

Και κρίζοντες μετά φωνής μεγάλης, έλεγον: Η σωτηρία (είναι) του Θεού ημών του καθημένου επί του θρόνου, και του Αρνίου» (Αποκάλυψη Ζ/7:9-10).

Ζούμε σε πολύ συγκεκριμένους καιρούς, όπου ο Κύριος θέλει να εκπληρώσει τα σχέδια Του για κάθε έθνος και Αυτός είναι που αφυπνίζει τα έθνη για να μπουν μέσα στα σχέδια Του. Βρισκόμαστε λίγο πριν από μια παγκόσμια αναζωπύρωση, η οποία πρέπει να πλησιάσει κάθε έθνος και κάθε λαό. Ο Κύριος θέλει να προσευχηθείτε για το έθνος σας για να μπει μέσα στο θείο σχέδιό Του και να γευτεί την αναζωπύρωση. Μην προσεύχεστε μόνο για τις τοπικές σας εκκλησίες ή μόνο για την πόλη σας, αλλά προσεύχεστε σοβαρά και επίμονα για όλο το έθνος σας πρώτα και μετά για τα γύρω κράτη, για τις άλλες χώρες της Ευρώπης και για όλο τον κόσμο.

Ο Θεός για κάθε έθνος έχει ένα ορισμένο χρόνο προετοιμασίας για να μπορέσει να εφαρμόσει το συγκεκριμένο σχέδιο που έχει γι' αυτό το έθνος και αυτό ισχύει και για τα άτομα που θα χρησιμοποιηθούν. Σε κάθε έθνος έχουν δοθεί ειδικά χαρίσματα και ικανότητες για να μπορούν, χρησιμοποιώντας τα, να βοηθήσουν και τα άλλα έθνη. Έτσι ο Θεός οδηγεί ένα έθνος μέσα σε επώδυνες εμπειρίες και καταστάσεις για να το διαμορφώσει και να το ετοιμάσει να δεχτεί το Λόγο Του και τέλος για να το χρησιμοποιήσει για το δικό Του σχέδιο της σωτηρίας.

Ακριβώς, κατά τον ίδιο τρόπο εργάζεται ο Θεός, χρησιμοποιώντας **μεμονωμένα άτομα**. Χαρακτηριστικό παράδειγμα έχουμε τον Ιωσήφ στην Αίγυπτο, ο οποίος έπρεπε να περάσει μέσα από επίπονες και θλιβερές καταστάσεις εκεί, πριν ο Θεός τον αναδείξει σαν σωτήρα του έθνους εκείνου (της Αιγύπτου) και του λαού Του από τα δεινά της επερχόμενης πείνας. Δια μέσου αυτής της διαδικασίας γινόμαστε ένα πολύτιμο δοχείο στα χέρια του Θεού, όπως ακριβώς έχει συμβεί σε πολλά άλλα έθνη, τα οποία ο Θεός τα χρησιμοποίησε στο παρελθόν, αλλά και θέλει και στο

μέλλον να τα χρησιμοποιήσει.

Μερικά όμως έθνη υποφέρουν κάπως περισσότερο από τ' άλλα και αυτό γίνεται γιατί κατέχουν στρατηγική θέση στο παγκόσμιο σχέδιο του Θεού το οποίο θέλει να εφαρμόσει. Γι' αυτό, επειδή τα έθνη αυτά κατέχουν θέσεις κλειδιά στο σχέδιο του Θεού, ο Διάβολος τους επιτίθεται ακόμα πιο πολύ για να τα αποπροσανατολίσει και να χάσουν το στόχο. Έτσι το έθνος αυτό ετοιμάζεται και στον τομέα της μαθητείας για να μπορέσει με τη σειρά του να βοηθήσει δυναμικά άλλες χώρες για να μπουν και αυτές μέσα στο σχέδιο της σωτηρίας του Θεού.

Το ίδιο συμβαίνει και με άτομα τα οποία ο Κύριος θέλει να χρησιμοποιήσει θαυμαστά στα σχέδιά Του. Επιτρέπει να περνούν μέσα από θλίψεις και δοκιμασίες για να διαμορφωθεί ο χαρακτήρας τους όπως Αυτός θέλει, **ώστε να είναι έτοιμα να χρησιμοποιηθούν στην επερχόμενη αναζωπύρωση.** Και στα άτομα αυτά ο Διάβολος επιτίθεται με σφοδρότητα για να χάσουν το στόχο τους και την όραση που ο Θεός τους έχει δώσει. Πιστεύουν ότι ο Θεός τους έχει εγκαταλείψει και ότι δεν είναι ικανοί να χρησιμοποιηθούν μέσα στο σχέδιό Του, αλλά ο Κύριος διαμορφώνει έναν ταπεινό, πράο και υπομονετικό χαρακτήρα, πλάθει ένα πολύτιμο δοχείο, κατάλληλο για να χρησιμοποιηθεί και μέσα από την ανθρώπινη αδυναμία, φανερώνεται τέλεια η δύναμη του Θεού.

Ο άρχοντας της εξουσίας του αέρα και τα πνεύματα της πονηρίας εργάζονται συστηματικά για την παρεμπόδιση της ανάπτυξης των κατ' οίκον συναθροίσεων, γιατί αποτελούν βωμούς προσευχής στις διάφορες περιοχές και αυτό είναι ανασταλτικός παράγοντας για τη σκοτεινή τους πονηρή δράση, σε αντίθεση με τις θεσμοθετημένες-οργανωμένες εκκλησίες, που συνήθως βρίσκονται στην ίδια περιοχή ή πόλη (ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Στο Ν.Αττικής τα δύο τρίτα των εκκλησιών, όλων των δογματικών αποχρώσεων, βρίσκονται στο κέντρο της Αθήνας, κοντά στην Ομόνοια).

... /// ...

4. **ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ**

Όταν ο Θεός τοποθετεί ανθρώπους με διάφορα χαρίσματα μέσα στην εκκλησία, όπως μουσικούς, συμβούλους, διαχειριστές, προσευχόμενους κλπ, για να τη βοηθήσουν στην κλήση της και για να συμβάλλουν στον οραματισμό της, αυτοί οι άνθρωποι είναι δώρο του Θεού για την τοπική εκείνη εκκλησία. Εάν όμως αυτοί δεν συμβαδίσουν με την όραση της εκκλησίας και ενεργούν μόνο και μόνο για να αναδείξουν τη δική τους διακονία, τότε αυτοί θα γίνουν τροχοπέδη στην αύξηση του συνόλου της εκκλησίας.

Έτσι ακριβώς βλέπει ο Θεός τις διάφορες εκκλησίες μέσα σ' ένα έθνος. Κάθε μια εκκλησία έχει το δικό της χάρισμα και το δικό της χαρακτηριστικό και **η εκκλησία αυτή είναι ένα δώρο εξ ουρανού και για την περιοχή εκείνη και για το έθνος μέσα στο οποίο φυτεύτηκε από το Θεό** και ο Θεός προσπαθεί δια μέσου της να ολοκληρώσει το σχέδιο της απολύτρωσης και η εκκλησία αυτή πρέπει να συνεργαστεί σαν μέρος της παγκόσμιας εκκλησίας στην πόλη όπου βρίσκεται.

Με μια τέτοια τοποθέτηση θα ενεργήσει ο Κύριος στην εκκλησία των ημερών μας η οποία πρέπει να μάθει, να καταλάβει και να δίνει απλόχερα σε όλους τους τομείς, συνεργαζόμενη με το υπόλοιπο παγκόσμιο σώμα του Ιησού Χριστού, γι' αυτό η εκκλησία αυτή ότι δίνει θα το πάρει πάλι πίσω από το Θεό σε πολλαπλούν.

Δεν πρέπει να απασχολείται η τοπική εκκλησία στο να προωθεί μόνο το δικό της κάλεσμα μέσα στο έθνος που βρίσκεται. Εάν ενεργεί με αυτό τον τρόπο, θα φτάσει σε αδιέξοδο ή θα αναγκαστεί ο Κύριος για το γενικότερο καλό του έργου Του μέσα στο συγκεκριμένο έθνος να ταπεινώσει την εκκλησία αυτή, ακόμα και αν πρόκειται για μια μεγάλη εκκλησία, γιατί δεν παύει και αυτή η μεγάλη εκκλησία να είναι ένα κομμάτι του μεγάλου παγκόσμιου σχεδίου του Θεού και να αποτελεί ένα κομμάτι της παγκόσμιας εκκλησίας.

Κάποιες εκκλησίες, ή κινήσεις, ή αποχρώσεις αυτοκαταστρέφονται επειδή κριτικάρουν και πολεμούν άλλες εκκλησίες, αντί να συνεργάζονται και να προωθούν τις διακονίες τους. Όπως κανένας

πιστός δεν μπορεί από μόνος του να επιτύχει, έτσι και οι εκκλησίες καμιά δεν έχει όλα τα χαρίσματα, γι' αυτό η μια έχει ανάγκη τη βοήθεια της άλλης. Εάν θεληματικά αγνοούμε κάποια εκκλησία, αυτό δεν θα μας βοηθήσει να προχωρήσουμε πνευματικά, γιατί η εκκλησία εκείνη ίσως να έχει το χάρισμα που λείπει από τη δική μας και θα μπορούμε να μας βοηθήσει, ώστε να κάνουμε μαζί το επόμενο βήμα επάνω στο δρόμο της πίστης.

Πολλοί άνθρωποι που βάδισαν μόνοι τους, έχοντας πνευματική υπερηφάνεια και πολλές διακονίες που ήθελαν να ξεχωρίζουν και να υπερέχουν, ήρθε η στιγμή που φθάσανε σε αδιέξοδο. **Ο δυνάτος πρέπει να βοηθάει τον αδύνατο, πρέπει να ενώνονται και να πορεύονται μαζί.** Μια τέτοια ενότητα δεν θα γίνει από κάποια οργάνωση ή ανθρώπινη ενέργεια, αλλά θα γίνει από το Θεό δια του πνεύματος της υπηρεσίας του ενός προς τον άλλον.

Καλούμαστε να παραβλέψουμε τη δική μας φήμη και προβολή και να δώσουμε προσοχή στο γενικότερο κάλεσμα του έθνους μας, βοηθώντας και άλλες εκκλησίες, που δεν έχουν τον ίδιο προσανατολισμό πίστης. Ας πληρώσουμε το όποιο τίμημα για το έθνος μας, ακόμα και αν χρειαστεί να αφιερώσουμε τη ζωή μας για το σκοπό αυτό. Ίσως ακόμα χρειαστεί να αλλάξουμε τα προγράμματά μας, τη δουλειά μας ακόμα και την εκκλησία. Ας γίνουμε έτσι διαθέσιμοι στο Θεό και τότε θα εκπλαγούμε για το πόσο γρήγορα θα έρθει αύξηση στη διακονία μας, καθώς θα εργαζόμαστε για όλο το έθνος μας. Η καρδιά μας θα παρηγορηθεί, καθώς θα βλέπουμε το Θεό να εργάζεται, εκχέοντας το άγιο Πνεύμα Του. Ας Τον υπηρετήσουμε, έχοντας ευρείς πνευματικούς ορίζοντες.

5. ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΝΕΙ ΕΘΝΗ

Ο Θεός δεν ψάχνει για πιστούς που απλά προσεύχονται, αλλά ψάχνει γι' αυτούς **που αδιάκοπα κρατούν σκοπιά στην προσευχή.** Αυτό δεν μπορούμε να το πετύχουμε από μόνοι μας, αλλά μόνο δια μέσου του αγίου Πνεύματος. Σε μια τέτοια διακονία προσευχής και σκοπιάς θα πρέπει κανείς να μεγαλώσει σ' αυτή βήμα-βήμα και αυτό παίρνει καιρό. Πολλά μπορούμε να πούμε για την προσευχή, όμως μόνο το Πνεύμα του Κυρίου μπορεί να μας

διδάξει πως να προσευχόμαστε και αυτό μπορούμε να το μάθουμε στα γόνατα, εκζητούντες το πρόσωπο του Κυρίου μας.

Η προσευχή μας στην αρχή ξεκινά από τις **«αυλές του Κυρίου»**. Στη συνέχεια μπαίνουμε στα **«άγια»**, μέχρι που φθάνουμε στο στόχο μας που είναι να μπούμε στα **«άγια των αγίων»**, να βρεθούμε στο θρόνο της παρουσίας του Κυρίου. Σ' αυτή την πνευματική πορεία και διαδικασία θα αναφερθούμε αμέσως παρακάτω:

(1) ΣΤΙΣ ΑΥΛΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ: Το πρώτο στάδιο της προσευχής μας είναι να μπούμε στις αυλές του Κυρίου. Αυτό σημαίνει ότι προσευχόμαστε με το νου και επαναλαμβάνουμε κάποια θέματα που μας απασχολούν. Οι σκέψεις μας αποσπώνται σε διάφορες κατευθύνσεις και περιστατικά, όπως βιοτικά προβλήματα, καταστάσεις δυσάρεστες, διαμάχες και πολλά άλλα που συμβαίνουν στην καθημερινότητα της ζωής μας.

Καθώς όμως προχωρούμε και παραδινόμαστε στην προσευχή, σχηματίζουμε μερικές φορές την εντύπωση ότι δεν κάνουμε κάτι το παραγωγικό και ότι χάνουμε το χρόνο μας, γιατί δεν παίρνουμε κάποιο μήνυμα από τον Κύριο, δεν έχουμε εσωτερική ειρήνη και χαρά και νιώθουμε άδειοι και κατά συνέπεια χάνουμε το χρόνο μας. Πιστεύω ότι όλοι οι άγιοι έχουν νιώσει αυτά τα συναισθήματα, όταν βρίσκονται στις αυλές του οίκου της προσευχής.

Υπάρχουν φορές που στις αυλές του Κυρίου προσευχόμαστε, όχι με το νου, αλλά εν Πνεύματι, σε ξένες γλώσσες και δημιουργείται μέσα μας ένα παράξενο συναίσθημα. Στο σημείο αυτό έρχεται ο Διάβολος να μας αποθαρρύνει και να μας κάνει να σταματήσουμε την προσευχή. Ακριβώς εδώ στις αυλές του Κυρίου μας είναι που μας τριγυρίζουν οι γνωστές σκέψεις των προβλημάτων μας, γι' αυτό θα πρέπει να κατευθύνουμε το βήμα της πίστης μας προς τον Κύριο.

Βρισκόμενοι στις αυλές του Κυρίου δεν είμαστε ακόμα αποκομμένοι από τον γύρω κόσμο μας και νιώθουμε την επίδρασή του επάνω μας και αυτό συμβαίνει γιατί οι δαιμονικές δυνάμεις έχουν και εδώ πρόσβαση, με αποτέλεσμα να μας εμποδίζουν στη σκέψη. **Αυτό είναι ένα σημείο ότι επίκειται διάσπαση του προσευ-**

χόμενου, ο οποίος ετοιμάζεται να μπει σε μια άλλη διάσταση προσευχής, να φύγει από τις αυλές και να μπει στα άγια. Για το σκοπό αυτό ο Διάβολος χρησιμοποιεί διάφορα γεγονότα και διάφορες καταστάσεις, που θεωρούνται (απολύτως) φυσιολογικές, όπως για παράδειγμα να χτυπήσει το τηλέφωνο, ή να έρθουν σκέψεις πείνας ή δίψας, ή να θυμηθούμε τους απλήρωτους λογαριασμούς, το αυτοκίνητο που χρειάζεται βενζίνη, να μας γίνει κάποια επίσκεψη και άλλα παρόμοια.

Εάν σ' αυτές τις σκέψεις ενδώσουμε και διακόψουμε την προσευχή, για να συνεχίσουμε αργότερα, τότε για να μπούμε στα «άγια», θα πρέπει να ξαναρχίσουμε από την αρχή, από τις «αυλές» του Κυρίου, έχοντας και κάποια πνευματική παγωνιά. Τώρα όμως ο Θεός είναι έτοιμος να μας πλησιάσει και προσπαθεί να μας ξαλαφρώσει από αυτό που μας βαραίνει. Κάποιες φορές θα πρέπει να Του ζητήσουμε να μας καθαρίσει για να προχωρήσουμε. Άλλες φορές προσευχόμαστε για κάποιο συγκεκριμένο αίτημα, π.χ. για την οικογένειά μας και αυτό δείχνει την αιτία του προβλήματος που μας απασχολεί. Θα πρέπει στην προσευχή να είμαστε έτοιμοι να βγάλουμε από τη σκέψη μας και να παρατήσουμε πράγματα που φέρνουν πνευματική πτώση. Εάν επιμένουμε στη θέση αυτή, τότε θα φθάσουμε σ' ένα σημείο που η προσευχή μας θ' αλλάξει και θα γίνει έντονη και θερμή, θα βγαίνει πλέον από το ΠΝΕΥΜΑ μας και όχι από το ΝΟΥ μας, από τη λογική μας, τότε όλο το είναι μας θα προσεύχεται και τα λόγια μας θα αναβλύζουν από μέσα μας από μόνα τους. Ο Θεός θα μας δίνει αυτό που πρέπει να προσευχηθούμε και σ' αυτό το σημείο είναι που έχουμε φύγει πλέον από τις αυλές του Κυρίου και προχωρούμε στα ενδότερα του οίκου της προσευχής, στα άγια.

(2) ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ΣΤΑ ΑΓΙΑ: Αφού έχουμε προσευχηθεί στην περιοχή που ονομάζεται «αυλές του Κυρίου», ο επόμενος χώρος προσευχής είναι τα «άγια». Εδώ είναι ο χώρος που μπαίνουν οι πνευματικοί ιερείς, γιατί, όπως αναφέρει η Βίβλος *«τί να προσευχηθώμεν ως πρέπει ΔΕΝ ΕΞΕΥΡΟΜΕΝ, αλλ' αυτό το Πνεύμα ικετεύει υπέρ ημών δια στεναγμών αλαλήτων»* και αυτό το Πνεύμα είναι που μας *«συμβοηθεί εις τας ασθενείας ημών»* (Ρωμαίους Η/8:26-

27). Εδώ ξεκινούν οι πόνοι, όπως στην εγκυμονούσα. Η περιοχή αυτή της προσευχής είναι δυνατή να φέρει την αυγή στα έθνη.

Εδώ πλέον αρχίζουμε να βλέπουμε τα πράγματα όπως ο Θεός τα βλέπει και να αισθανόμαστε όπως Αυτός αισθάνεται. Σ' αυτή τη θέση αλλάζουν οι απόψεις μας για διάφορες καταστάσεις, καθώς και οι απόψεις μας για τους ανθρώπους. Εδώ δεν βλέπουμε τα πράγματα από τη δική μας σκοπιά, αλλά από την άποψη του Θεού, γιατί βρισκόμαστε πλέον μέσα στο φως Του και μέσα στην αλήθειά Του. Εδώ αντιλαμβανόμαστε πλέον την αγάπη του Θεού και η καρδιά μας κράζει από τα βάθη της προς το Θεό.

Το άγιο Πνεύμα του Θεού μας αποκαλύπτει ακόμα την καρδιά του σωτήρα μας Ιησού, καθώς αισθανόμαστε την αγάπη Του και μας δίνει βάρος και πόνο για τις χαμένες ψυχές, που βρίσκονται μακριά της αγάπης Του. Καθώς βρισκόμαστε σ' αυτή την κατάσταση πονάμε, όπως η εγκυμονούσα, στενάζοντας από τα βάθη μας, άλλοτε χαμηλόφωνα και άλλοτε δυνατά.

Αυτός ο τρόπος προσευχής έρχεται μόνο όταν παραδοθούμε τέλεια στο θέλημα του Θεού. Το άγιο Πνεύμα τότε αναλαμβάνει την προσευχή μας και ενεργεί εκφραζόμενο με στεναγμούς, δάκρυα, μετάνοια και παράκληση, με τέτοιο τρόπο που πριν δεν γνωρίζαμε. Τότε αρχίζουμε να παρακαλούμε για κάποιες καταστάσεις με την άνεση που διακρίνει έναν εν ενεργεία δικηγόρο και θαυμάζουμε από που ξεπηδούν οι λέξεις.

Σε άλλες περιπτώσεις, βρισκόμαστε εντελώς τσακισμένοι και αβοήθητοι και το μόνο που κάνουμε είναι να υπενθυμίζουμε στο Θεό το Λόγο Του, λέγοντας εδάφια που έχουν σχέση με το θέμα μας ή με το πρόβλημά μας.

Υπάρχουν φορές που συμβαίνει ένας άγιος θυμός να μας κατακλύζει και να βγαίνει μέσα από σωθικά μας. Στην περίπτωση αυτή παίρνουμε θέση πνευματικής μάχης, στεκόμενοι ενάντια στα σχέδια του Σατανά. Αποκτούμε επιθετική διάθεση και ερχόμαστε ενάντια σ' αυτά που ο Σατανάς και οι δυνάμεις του έχουν χτίσει, τα καταστρέφουμε και τα σπάζουμε με την οδηγία του αγίου Πνεύματος, γνωρίζοντας μέσα από τα βάθη της καρδιάς μας ότι ο Κύριος

είναι μαζί μας και μας δίνει λόγο εξουσίας.

Όταν εξομολογούμαστε ενώπιον του Κυρίου, προσευχόμενοι για τους εαυτούς μας ή για τους άλλους, χτίζουμε μια εξέδρα παρακλητικής θέσης, πάνω στην οποία λαμβάνουμε εξουσία εναντίον των δυνάμεων του σκότους. Εάν σ' αυτή τη θέση προσευχόμαστε για πολύ ώρα (μια-δυο ώρες), δεν πρέπει να μας ξεγελά ο σατανάς και να νομίζουμε ότι κάνουμε (άσκοπο) μονόλογο προς το Θεό, αλλά να γνωρίζουμε ότι η προσευχή μας είναι λόγια που ο ίδιος ο Θεός βάζει μέσα μας. Ταπεινή καρδιά, βαθιά μετάνοια, αναγνώριση της δικής μας ενοχής και της ενοχής της χώρας μας είναι που συγκινεί την καρδιά του Θεού και μια συντετριμμένη καρδιά σ' αυτή τη θέση, ποτέ ο Θεός δεν την αποκρούει: *«Τότε (Κύριε) θέλεις ευαρεστηθή εις θυσίας δικαιοσύνης, εις προσφοράς και ολοκαυτώματα...»* (Ψαλμός ΝΑ/51:19).

Η πραγματική προσευχή υπάρχει όταν εισερχόμαστε στα «άγια», αλλά ούτε και εδώ σταματά η ζωντανή προσευχή, γιατί καθώς συνεχίζουμε να προσευχόμαστε, χωρίς να το καταλάβουμε, μπαίνουμε στα «άγια των αγίων».

(3) ΕΙΣΟΔΟΣ ΣΤΑ ΑΓΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ: Καθώς μπαίνουμε στα ενδότερα του οίκου της προσευχής, στα άγια των αγίων, μας καταλαμβάνει η δόξα της παρουσίας του Θεού, η οποία έρχεται επάνω μας, σαν να μας αγκαλιάζει και να μας τυλίγει με τον μανδύα Του. Τα προβλήματά μας τώρα εξαφανίζονται γιατί ο Κύριος μας γεμίζει με μια ανεκλάλητη ειρήνη και χαρά. Υπάρχουν επίσης περιπτώσεις που κλαίμε από τη χαρά της παρουσίας Του.

Στα άγια των αγίων δεν μπορεί να εισέλθει κανένα πονηρό πνεύμα για να μας εξαπατήσει, γι' αυτό οι συνομιλίες μας στο χώρο αυτό είναι μόνο με τον Κύριο. Μετά, όταν φεύγουμε από την παρουσία Του, το χρίσμα Του μας ακολουθεί και έρχεται μαζί μας σαν μια φωτιά και αυτή ενεργεί σε μια **αδιάκοπη προσευχή. Καμιά ανθρώπινη προσπάθεια ή διδασκαλία δεν μπορεί να επιτύχει την αδιάλειπτη προσευχή.** Όσο περισσότερο βρισκόμαστε στα άγια των αγίων, τόσο περισσότερο σταθεροποιείται η παρουσία του Θεού στη ζωή μας, δίνοντάς μας ανανέωση χρί-

σματος και η ζωή μας βρίσκεται σε μια συνεχή πνευματική αλλαγή.

Ο κόσμος με τις έλξεις και τις επιθυμίες του, παύει να έχει ενδιαφέρον για μας, γιατί η ψυχή μας πλέον λαχταρά να έρχεται στα άγια των αγίων για να περάσει, έστω και λίγη ώρα με τον Κύριο. Αυτό είναι προσωπική εμπειρία σχεδόν όλων των πιστών, όταν προσεύχονται εν Πνεύματι. Το δυνατό χρίσμα που παίρνουμε από αυτή τη θέση της προσευχής είναι πλέον ικανό να λιώσει τις σκληρές καρδιές που αντιδρούν στο ευαγγέλιο του Χριστού, η πνευματική τους τύφλωση εξαφανίζεται, αλυσίδες σπάνε και ακούν τη φωνή του Κυρίου.

Εάν θέλουμε να υιοθετήσουμε αυτόν το τρόπο προσευχής στη ζωή μας ή στην εκκλησία μας, αυτό δεν θα γίνει σε μια εβδομάδα ή ένα μήνα, αλλά θα χρειαστεί μεγάλο χρονικό διάστημα. Εάν επιμένουμε στην προσευχή θα υπάρξει σίγουρη νίκη και θρίαμβος και το κλειδί της επιτυχίας στην περίπτωση αυτή είναι η **πνευματική μας πείνα.**

Ο Θεός θέλει να ενεργεί, όχι μόνο σε μεγάλες ευαγγελιστικές εκστρατείες και συγκεντρώσεις, ή στην τοπική μας εκκλησία, αλλά και μέσα στο σπίτι μας, θέλει με τον καθένα μας ξεχωριστά να ενεργήσει σημεία και θαύματα στους δρόμους, στις πλατείες, παντού, γι' αυτό πρέπει να ξεκινήσουμε από το ταμείο μας, προσευχόμενοι με αυτόν τον τρόπο.

6. Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ

Ο Σατανάς γνωρίζει τις απόψεις του Θεού για κάποιο από τα έθνη, γι' αυτό κάνει τα πάντα για να ανατρέψει τα σχέδιά Του. Η στρατηγική του Σατανά για να κυριαρχήσει επάνω σ' ένα έθνος επικεντρώνεται συνήθως στο να παρασύρει τους ανθρώπους μακριά από το Θεό και να τους οδηγήσει σε λάθος κατεύθυνση, όπως είναι η μαγεία, ο αποκρυφισμός, η ειδωλολατρία, η αστρολογία, η φαρισαϊκή θρησκεία και σε άλλες παρόμοιες καταστάσεις. Άλλους τους παρασύρει συνειδητά και άλλους ασυνείδητα, εξαπατώντας τους, ώστε να είναι ενωμένοι μαζί του.

Για να επιτύχει το σκοπό του ο Σατανάς, χρησιμοποιεί ακόμα

και την ιστορία μιας χώρας. Γι' αυτό η ενοχή και η αδικία που κυριαρχούν σε μια χώρα ή σε ένα έθνος, εάν δεν εξαλειφτούν, θα υπάρχει πάντα εκεί ένα σκοτεινό πνευματικό σύννεφο, που θα καταπιέζει αυτό το έθνος.

Άλλες μορφές στρατηγικής που εφαρμόζει ο Σατανάς για να σταματήσει την πνευματική αφύπνιση ενός έθνους είναι να επιφέρει καταπίεση, πείνα, πολέμους, αρρώστιες, φτώχεια και άλλα πολλά δεινά και να προκαλέσει νυσταγμό, χαλάρωση, αδιαφορία, ευημερία και εγωκεντρισμό, κάτι που συμβαίνει κυρίως σε ανεπτυγμένα κράτη, όπως σε Η.Π.Α.μερικής, Γερμανία, Γαλλία και στην Αγγλία, στην οποία υπάρχει έντονο το εθνικιστικό πνεύμα. Ο εθνικισμός είναι πολύ δύσκολο να καταπολεμηθεί, με αποτέλεσμα ο Σατανάς να εξαπατά ολόκληρα έθνη, τα οποία καθίστανται ανάκανα να απολαύσουν την κληρονομιά τους με την οποία ο Θεός θα ήθελε να τα ευλογήσει.

Στο Λόγο του Θεού αναφέρεται ότι έχουμε να πολεμήσουμε, όχι με ανθρώπινες δυνάμεις και ενέργειες, αλλά ενάντια σε δαιμονικές εξουσίες και κυριότητες, ενάντια σε κοσμοκράτορες του σκότους, ενάντια σε πονηρά πνεύματα που βρίσκονται και ασκούν την επιρροή τους από τα επουράνια στρώματα (βλ. Εφεσίους 6:12-13). Όταν τα πνεύματα αυτά ισχυροποιούνται σε μια χώρα, ή σε ένα έθνος, τότε η πίστη των ανθρώπων προς το Θεό ελαττώνεται, με αποτέλεσμα ο Θεός σ' αυτή τη χώρα να μη μπορεί να φανερωθεί και να ενεργήσει.

Ο Σατανάς επίσης επιχειρεί να ελέγχει γενικά όλο τον τρόπο της ζωής των ανθρώπων, καθώς και τα υπάρχοντά τους, τα οποία χρησιμοποιεί για λογαριασμό των σχεδίων του και έτσι τα αποκλείει από τη διαχείριση του Θεού.

Μια άλλη στρατηγική που ακολουθεί είναι να κατευθύνει τις σκέψεις των ανθρώπων στο να ανοιχτούν σε κακές ενέργειες, διαμέσου της τηλεόρασης, των περιοδικών και άλλων επιρροών. Επίσης, για να μπορεί να κατευθύνει τις αποφάσεις των ανθρώπων εκεί που αυτός θέλει, επικεντρώνει τις προσπάθειές του επάνω σε ανθρώπους που βρίσκονται **σε υπεύθυνες ηγετικές θέσεις**,

όπως αρχηγούς κρατών, αστυνομικούς, στρατιωτικούς, υπεύθυνους στον τομέα της υγείας και της μόρφωσης (γιατρούς, δασκάλους, κλπ.), επάνω σε οικογένειες, καθώς και σε πολιτικούς αρχηγούς της αντιπολίτευσης.

Ο Φρανκ Μακ Χάμμοντ στο βιβλίο του «**ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΣΤΟ ΣΑΛΟΝΙ**», που στα Ελληνικά κυκλοφορεί από τις εκδόσεις μας με τίτλο «**ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ**», αναφέρει μια όραση που του έδωσε ο Κύριος, σύμφωνα με την οποία αποκαλύφθηκε το πνεύμα-πρίγκιπας που κυβερνούσε επάνω σε μια περιοχή: Η όραση αποκάλυψε ένα μεγάλο πλάσμα σαν **ΧΤΑΠΟΔΙ**, που περιφερόταν επάνω στη συγκεκριμένη περιοχή. Στο κεφάλι του και κατά μήκος ήταν γραμμένη η λέξη "**ζήλια**". Τα οχτώ (8) πλοκάμια του απλώνονταν μέχρι κάτω και τυλίγονταν γύρω από εκκλησίες, σχολεία, επιχειρήσεις, σπίτια, καταστήματα, κυβέρνηση και λοιπά γραφεία και συνέθλιβαν κάθε μορφή της κοινοτικής ζωής. Κάθε πλοκάμι είχε γραμμένο επάνω του ένα όνομα, που αντιπροσώπευε τον τρόπο ενέργειας των δαιμονικών πνευμάτων. Τα ονόματα ήταν: **Διαμάχη, κατάκριση, φθόνος, κακολογία, απληστία, καταλαλιά, εγωισμός και λαιμαργία**. Ένας που έχει γνώση των μεθοδειών του Διαβόλου αμέσως καταλαβαίνει πόσο ακριβής ήταν η όραση αυτή. Η ΖΗΛΙΑ και ΟΙ ΒΟΗΘΟΙ ΤΗΣ κρατούσαν την κοινότητα σε πνευματική αιχμαλωσία σε μια λαβή, σαν μέγγενη (βλ. **Κεφάλαιο ΤΡΙΤΟ /σελίδες 63-65**).

Την ίδια ακριβώς τακτική χρησιμοποιεί ο Σατανάς και οι σκοτεινές δυνάμεις του ενάντια στους **πνευματικούς ηγέτες**, ενάντια δηλαδή σε ποιμένες, σε υπεύθυνους στον τομέα της προσευχής, σε υπεύθυνους στους ομίλους νέων και γενικά σε κάθε πρόσωπο που μέσα στην εκκλησία είναι ενεργό μέλος και ασκεί κάποια διακονία. Όλοι οι εργάτες του Κυρίου είναι ο κύριος στόχος του Διαβόλου και οι επιθέσεις του εναντίον τους είναι συνεχείς και πυκνές. Ο Διάβολος θα σπείρει στις καρδιές των πιστών **ζήλια και ανταγωνισμό**, με αποτέλεσμα τα άτομα να φουσκώσουν από **υπερηφάνεια**, θα σκέφτονται ότι αυτοί είναι καλύτεροι από τους άλλους και θα σκέφτονται για τους εαυτούς τους ότι είναι ψηλότερα πνευματικά από όσο επιτρέπεται να είναι στους άλλους.

Γι' αυτό συμβαίνει, άνθρωποι που βρίσκονται σε ηγετικές θέσεις μέσα στο έργο του Θεού και συνεργούσαν θετικά, ξαφνικά ν' αλλάζουν και να αντιπολιτεύονται στο έργο της εκκλησίας, παίρνοντας αρνητικές αποφάσεις.

Αυτή είναι η στρατηγική που εφαρμόζει ο εχθρός, ο Διάβολος, για να έχει στην επιρροή του μια χώρα, ένα έθνος, μια κοινωνία, μια κοινότητα, πολιτικά και κοινωνικά συστήματα και ακόμα χριστιανικές ομάδες και κοινότητες. Αλλά τα δικά μας όπλα ενάντια στις σκοτεινές δυνάμεις *«δεν είναι ΣΑΡΚΙΚΑ, αλλά δυνατά συν Θεού, ΠΡΟΣ ΚΑΘΑΙΡΕΣΙΝ ΟΧΥΡΩΜΑΤΩΝ, επειδή καθαιρούμεν ΛΟΓΙΣΜΟΥΣ και ΠΑΝ ΥΨΩΜΑ επαιρόμενον εναντίον της γνώσεως του Θεού, και αιχμαλωτίζομεν ΠΑΝ ΝΟΗΜΑ εις την υπακοήν του Χριστού, και είμεθα έτοιμοι να εκδικήσωμεν πάσαν παρακοήν, όταν γείνη πλήρης η υπακοή σας»* (Β' Κορινθίους Ι'/10:4-6).

Η πρόθεση του Σατανά είναι να κυριαρχήσει στο νου και στη σκέψη των ανθρώπων, γι' αυτό στον πνευματικό πόλεμο πρέπει να στρέψουμε τα όπλα μας ενάντια σ' αυτά, ενάντια στα οχυρά του νου των ανθρώπων και να καταστρέψουμε αυτές τις σκέψεις. Θα πρέπει λοιπόν να παραστήσουμε τους εαυτούς μας υπέρ αυτών που θέλουμε να ελευθερώσουμε σε νηστεία, προσευχή και μετάνοια, για να σπάσουμε τα οχυρά των σκέψεών τους. Όταν τα πνευματικά οχυρά επάνω σε μια χώρα καταστρέφονται, τότε έρχεται η αλλαγή στη χώρα αυτή και οι άνθρωποι αλλάζουν στάση απέναντι στο Θεό.

Η αναζωπύρωση που έρχεται σε μια χώρα είναι το μέτωπο του πνευματικού πολέμου που επήλθε στη χώρα αυτή και η οριακή γραμμή μεταξύ της βασιλείας του Θεού και της βασιλείας του Σατανά.

Ζούμε σε μια χώρα, όπου οι άνθρωποι (συνειδητά ή ασυνείδητα) έχουν ενωθεί με διάφορες πνευματικές σκοτεινές δυνάμεις. Οι λειτουργοί του κάθε σατανικού ιερατείου ενώνουν τη χώρα με τις πονηρές δυνάμεις που κυβερνούν από τα επουράνια, ώστε να εμποδίζουν τη δράση των αγίων του Θεού, εστιάζοντας την προσοχή τους στη δέσμευση των προσευχών τους. Αυτό ακριβώς

συνέβηκε και στον προφήτη Δανιήλ, που προσευχόταν για 21 συνεχείς ημέρες μέχρι να λάβει απάντηση από το Θεό. Ο άγγελος που του μετέφερε το μήνυμα του αποκάλυψε ότι η προσευχή του εισακούστηκε από την πρώτη στιγμή, αλλά τον εμπόδισε ο δαιμονικός άρχοντας που εξουσίαζε στον επουράνιο χώρο της Περσίας: *«Μη φοβού, Δανιήλ, διότι από της πρώτης ημέρας, καθ' ήν έδωκας την καρδίαν σου εις το να εννοής, και κακουχήσας ενώπιον του Θεού, εισακούσθησαν οι λόγοι σου. Πλην Ο ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΠΕΡΣΙΑΣ ανθίστατο εις εμέ εικοσιμίαν ημέραν...»* (Δανιήλ Ι'/10:12-14).

Πίσω από κάθε κακό που συμβαίνει σε οποιοδήποτε μέρος της γης, υπάρχει το σατανικό ιερατείο που είναι υπεύθυνο. Σε αντίθεση όμως με τους διακόνους του εχθρού, εμείς είμαστε οι ιερείς του Κυρίου και έχουμε τη δύναμη και την εξουσία να καταστρέψουμε τα άνομα σχέδια και έργα τους, γιατί **«μεγαλύτερος είναι Αυτός που είναι μέσα μας, ο Ιησούς, παρά αυτός που είναι στον κόσμο, ο Διάβολος»** (βλ. Ιωάννης Α/1:4). Όσο καλύτερα κατανοήσουμε τον αγώνα μας αυτό, τόσο περισσότερο μπορούμε να αφιερωθούμε, πληρώνοντας και το τίμημα της νίκης μας, που είναι νηστεία και προσευχή.

Έχουμε εξαπατηθεί, εάν νομίζουμε ότι ο Θεός θα κινηθεί χωρίς τη δική μας προσευχή. Εάν θέλουμε το δικό μας έθνος (η Ελλάδα, κλπ.) να προχωρήσει πνευματικά και να νικήσει, πρέπει να κινητοποιηθούν οι πιστοί και να γεμίσουν με βωμούς προσευχής όλη τη χώρα. Ο καθένας μας έχει προσωπική ευθύνη γι' αυτό, το έργο είναι όλων μας και όχι ατομικό. Ο Ιησούς είναι η κεφαλή (η εξουσία) και εμείς είμαστε τα μέλη Του που ενεργούν για τη συντριβή των σκοτεινών έργων.

7. Ο ΘΕΟΣ ΕΧΕΙ ΟΡΙΣΕΙ ΚΑΙΡΟΥΣ

Στην Ευρώπη έχουμε φθάσει σ' ένα σημείο, που πρέπει να αναγνωρίσουμε τα σχέδια του Θεού για τις χώρες μας, αλλιώς εάν δεν το καταλάβουμε αυτό και δεν ανταποκριθούμε σαν μεμονωμένες χώρες, Αυτός θα μας προσπεράσει και το σκοτάδι του εχθρού θα καταλάβει τον τόπο μας.

Ο απ. Παύλος, όταν είχε έρθει στην Αθήνα και μίλησε επάνω στον Άρειο Πάγο, είπε ότι ο Θεός *«έκαμεν εξ ενός αίματος ΠΑΝ ΕΘΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ, διά να κατοικώσιν εφ' όλον του προσώπου της γης, και διώρισε τους προδιατεταγμένους καιρούς, και τα οροθέσια της κατοικίας αυτών, ΔΙΑ ΝΑ ΖΗΤΩΣΙ τον Κύριον, ίσως δυνηθώσι να ψηλαφήσωσιν Αυτόν και να εύρωσιν...»* (Πράξεις ΙΖ/17:26-27). Ο Θεός περιμένει οι άνθρωποι μιας χώρας να Τον εκζητήσουν για να μπορέσουν να μπουν μέσα στα ένδοξα σχέδιά Του, γι' αυτό όταν πλησιάζει ο καιρός για να ενεργήσει σε μια χώρα και Αυτός αρχίζει να ελκύει τις καρδιές των ανθρώπων, παράλληλα ενεργεί και διεγείρει μια δυνατή **πνευματική πείνα** ανάμεσά τους, δημιουργεί μια ανησυχία αναζήτησης του προσώπου Του.

Η πνευματική πείνα για το Θεό είναι το κλειδί για να ανέβει ένα έθνος ή ένα άτομο σε υψηλά πνευματικά επίπεδα και να πραγματοποιηθούν τα σχέδια του Θεού στη ζωή τους. Όσο πιο μεγάλη είναι η πείνα αυτή, τόσο περισσότερο γινόμαστε έτοιμοι να πληρώσουμε το οποιοδήποτε τίμημα, ξεπερνώντας τα συνηθισμένα όρια στην πνευματική μας πορεία, **γι' αυτό πρέπει να ικετεύουμε το Θεό για να δώσει πνευματική πείνα στις καρδιές μας.**

Ο Κύριος είναι μαζί μας, όταν και εμείς είμαστε μαζί Του και αν Τον εκζητήσουμε Αυτός θα ευρεθεί, αν όμως Τον εγκαταλείψουμε, τότε και Αυτός θα μας εγκαταλείψει: *«Ο Κύριος (είναι) με σας, όταν σεις είσθε μετ' Αυτού. Και εάν εκζητήτε Αυτόν, θέλει ευρεθή εις εσάς, εάν όμως εγκαταλείψητε Αυτόν, θέλει σας εγκαταλείψει»* (Β' Χρονικών ΙΕ/15:2).

Εάν δεν εκζητούμε το Θεό, θα βρεθούμε να είμαστε απροετοίμαστοι όταν Αυτός θα θέλει να ενεργήσει ή στη ζωή μας, ή στην οικογένειά μας, ή στη χώρα μας, **γι' αυτό δεν πρέπει να αποκάνουμε στο να Τον εκζητούμε με νηστεία και προσευχή,** μέχρις ότου δούμε αλλαγές στη ζωή μας ή στη χώρα μας. Συμβαίνει μερικές φορές να προσευχόμαστε με θέρμη και να εκζητούμε το πρόσωπο του Κυρίου, βοώντας και φωνάζοντας προς Αυτόν, αλλά η προσευχή μας μοιάζει, σαν να βρισκόμαστε απέναντι από έναν παγωμένο τοίχο που δεν αφήνει τη φωνή μας να τον διαπε-

ράσει. Οι προσευχές μας δεν έχουν κανένα αποτέλεσμα και εμείς φθάνουμε σε ένα σημείο απογοήτευσης, σκεπτόμενοι να παραιτηθούμε από κάθε άλλη προσπάθεια. Αυτό ακριβώς είναι που ζητάει ο Διάβολος και εάν το κάνουμε χάσαμε τη συγκεκριμένη μάχη και εάν συνεχίσουμε αυτή την τακτική θα χάσουμε και τον πόλεμο, γιατί μπορεί να χάσαμε μια μάχη, αλλά ο πόλεμος όμως δεν έχει τελειώσει, συνεχίζεται και εξαρτάται από εμάς ποια θα είναι η τελική έκβασή του.

Ο χριστιανός πολεμιστής πρέπει να συνεχίσει να μάχεται στην προσευχή, ακόμα και εάν έχει μια άγια απογοήτευση γιατί θα έρθει καιρός που ο Κύριος θα ενεργήσει σημεία και τεράστια και θα συμβούν γεγονότα στη ζωή του, που ούτε καν μπορεί να φανταστεί. Δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι, σαν πιστοί, είμαστε το αλάτι της γης και η ζωή και το μέλλον εκατομμυρίων ανθρώπων βρίσκεται στα χέρια των αγίων, που έχουν μάθει να εκζητούν τον Θεό στη ζωή τους και να εναρμονίζονται με το άγιο θέλημά Του.

Όταν συμβαίνουν αλλαγές σε μια χώρα, τότε ακριβώς πρέπει ο λαός του Θεού να βρίσκεται σε γόνата προσευχής και τότε θα έρθει η νίκη ενάντια σε κάθε κατάσταση. Στη χώρα αυτή θα γίνει ένα ρήγμα στο σκοτεινό πέπλο που την σκεπάζει, με αποτέλεσμα η ενέργεια του αγίου Πνεύματος του Θεού να εκδηλωθεί και το φως Του να πλημμυρίσει τους ανθρώπους. Γι' αυτό περιμένει ο Θεός τις δικές μας προσευχές.

8. **ΑΝΑΖΩΠΥΡΩΣΗ ή ΑΠΙΣΤΙΑ;**

Ο Λόγος του Θεού, δια του απ. Παύλου, μας προτρέπει:

«Εάν λοιπόν (υπάρχει) τις παρηγορία εν Χριστώ, ή τις παραμυθία αγάπης, ή τις κοινωνία Πνεύματος, ή σπλάγχνα τινά και οικτιρμοί, κάμετε πλήρη την χαράν μου, ΝΑ ΦΡΟΝΗΤΕ ΤΟ ΑΥΤΟ, έχοντες την αυτήν αγάπην, (όντες) ΟΜΟΨΥΧΟΙ (και) ΟΜΟΦΡΟΝΕΣ.

Μη (πράττοντες) μηδέν εξ αντιζηλίας ή κενοδοξίας, αλλ' εν ταπεινοφροσύνη, θεωρούντες αλλήλους υπερέχοντες εαυτών. Μη αποβλέπετε έκαστος τα εαυτού, αλλ' έκαστος και τα

των άλλων» (Φιλιππησίους Β/2:1-4).

Αν προσευχόμαστε για να έρθει αναζωπύρωση στη χώρα μας, αυτή θα πρέπει να ξεκινήσει πρώτα από τις καρδιές μας και οι απόψεις για πολλά πράγματα θα πρέπει να αλλάξουν. Ο κάθε άνθρωπος έχει την ανάγκη για αναγνώριση και να φαίνεται «σπουδαίος», ο Θεός όμως θέλει να έρθει και να αλλάξει τις καρδιές μας, τον τρόπο που σκεφτόμαστε και που ενεργούμε και να μας ικανοποιήσει κατά τον εσωτερικό άνθρωπο, **γι' αυτό όσο περισσότερο ταπεινωνόμαστε, τόσο περισσότερο θα μας υψώσει**. Εάν εμείς τιμούμε το Θεό και ζούμε με τους δικούς Του κανόνες, Αυτός θα απαντήσει στις προσευχές μας και θα ανοίξει μεγάλες πνευματικές πόρτες μέσα στη ζωή μας.

Εάν όμως εκζητούμε το Θεό, απλά και μόνο για να απαντήσει και να λύσει τα προβλήματά μας, τότε δεν θα μπορέσουμε να φέρουμε στον ύψιστο βαθμό τον καρπό που πρέπει. Αυτός είναι ένας από τους λόγους που παρατηρούμε ότι πολλοί πνευματικοί ηγέτες φτάνουν μέχρι ένα βαθμό αύξησης και μετά μένουν στάσιμοι ή ακόμα κάνουν και βήματα οπισθοδρόμησης. Εάν έχουμε τέτοιες λανθασμένες τοποθετήσεις και εάν σκεφτόμαστε μόνο για τη δική μας διακονία, θα πρέπει να αναθεωρήσουμε τη στάση μας, βλέποντας τους εαυτούς μας σαν ένα κομμάτι του σώματος του Χριστού. Εάν όμως συνεχίσουμε να ξεχωρίζουμε τη διακονία μας και την υψώνουμε, τότε αυτό που θέλουμε να αποκτήσουμε για τον εαυτό μας, θα το χάσουμε.

Υπάρχει και άλλο ένα εμπόδιο για την αναζωπύρωση, που είναι η **απιστία**. Ακόμα και αν υπάρχουν άνθρωποι που λαχταρούν την επέμβαση του Θεού στη ζωή τους, η απιστία που φιλοξενούν μέσα τους είναι η αιτία που εμποδίζει το Θεό να ενεργήσει.

- **Η απιστία** είναι που μας χωρίζει από το Θεό και μας σταματά από το να προχωρήσουμε μαζί Του και να ακούσουμε τη φωνή Του και την οδηγία Του.
- **Η απιστία** είναι που προκαλεί αμφισβήτηση και σχολιάζει αρνητικά το Λόγο του Θεού.

- **Η απιστία** είναι η αιτία (όπου υπάρχει), να καθιστά το Λόγο του Θεού αδύναμο να ενεργήσει, γι' αυτό ακριβώς η Βίβλος μας προτρέπει *«Σήμερα, εάν ακούσετε της φωνής Αυτού, ΜΗ ΣΚΛΗΡΥΝΗΤΕ τας καρδιάς σας, ως εν τω παραπικρασμώ, κατά την ημέραν του πειρασμού εν τη ερήμω, όπου οι πατέρες σας με επείρασαν, με εδοκίμασαν, και είδον τα έργα μου τεσσαράκοντα έτη, δια τούτο δυσηρεστήθην εις την γενεάν εκείνην, και είπον, Πάντοτε πλανώνται εν τη καρδιά (αυτών), και ΑΥΤΟΙ ΔΕΝ ΕΓΝΩΡΙΣΑΝ ΤΑΣ ΟΔΟΥΣ ΜΟΥ. Ούτως ώμοσα με τη οργή μου, Δεν θέλουνσιν εισέλθει εις την κατάπαυσίν μου»* (Εβραίους Γ/3:7-11).

Εάν ο χριστιανός πολεμιστής δεν μάχεται συνέχεια ενάντια στην απιστία, τότε η απιστία θα παραμένει και θα γίνει «λίθος προσκόμματος». Ακόμα και εάν εκζητούμε την ενέργεια του Θεού για τη χώρα μας, η απιστία θα μας εμποδίσει να έχουμε τη νίκη. Η απιστία εμποδίζει να εκπληρωθούν τα σχέδια του Θεού, στους πιστεύοντας όμως είναι τα πάντα δυνατά. **Η πίστη είναι η δύναμη εκείνη που λύνει τα χέρια του Θεού και επεμβαίνει για λογαριασμό μας**. Υπάρχουν αρκετές φορές που αδυνατούμε να υπακούσουμε, γιατί δεν μπορούμε να φαντασθούμε τα πράγματα που θα επακολουθήσουν, δεν θέλουμε να ρισκάρουμε τίποτα και έτσι δεν ανταποκρινόμαστε στο κάλεσμα του Κυρίου για να Τον υπηρετήσουμε εκεί που Αυτός θέλει. Πιστεύω ότι η ανθρώπινη σκέψη μας δεν μπορεί να συλλάβει τη χαρά και τη λαμπρότητα που θα απολαύσουμε, ενεργώντας κατά το θέλημά Του.

9. ΔΙΚΤΥΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

Εάν θέλουμε ο Θεός να ενεργήσει στη χώρα μας θα πρέπει να την γεμίσουμε με **δίκτυα προσευχής**. Αυτό δεν σημαίνει ότι θα πρέπει να σταματήσουμε όλες τις άλλες πνευματικές μας δραστηριότητες και να ξεκινήσουμε μόνον κινήσεις προσευχής, αυτό αν το κάνουμε, χωρίς την καθαρή οδηγία του Κυρίου, θα είναι μεγάλο λάθος. Αντίθετα, θα πρέπει να ενωθούμε με άλλους πιστούς που ήδη προσεύχονται και όλοι μαζί να αγωνιστούμε για να δούμε αλλαγές στη χώρα μας. Δεν πρέπει να πούμε ότι εμείς γίναμε η αιτία της πνευματικής αναζωπύρωσης και να περιφρονούμε και να υπο-

τιμούμε το έργο των άλλων, γιατί ερχόμαστε ενάντια στο Λόγο του Θεού, που μας λέγει «να θεωρούμε τους άλλους υπερέχοντες» (βλ. Φιλιππησίους Β/2:3). Μέσα στο άγιο σώμα του Χριστού, στο σώμα της εκκλησίας, κανένας δεν περισσεύει, ο καθένας είναι ένα πολύτιμο λιθάρι με το οποίο κτίζεται το οικοδόμημα της ουράνιας Ιερουσαλήμ, μέσα στην οποία δεν μπορεί να μπει τίποτα, το οποίο θα την μιάινει (βλ. Αποκάλυψη ΚΑ/21:8,27 και ΚΒ/22:3,15).

Αν σηκωθούμε και θέσουμε τους εαυτούς μας σε κίνηση προσευχής, σε ενέργεια μάχης, τότε θα ανακαλύψουμε ότι σε κάθε πόλη και τόπο, σε κάθε συνοικία και κοινότητα, υπάρχουν πιστοί που περιμένουν κάποιος να τους επιστρατεύσει στον τομέα της προσευχής. Εάν εμείς αρχίσουμε να το κάνουμε αυτό, τότε θα δούμε ότι και ο Θεός θα αρχίσει να εργάζεται σε απάντηση των προσευχών μας, γιατί Αυτός είναι αξιόπιστος και θα τιμήσει την πίστη μας και θα επιθέσει στους ώμους μας μεγάλο βάρος δόξας.

Ίσως αναρωτηθεί κάποιος «Πως μπορεί να γίνει αυτό; Πως θα μπορέσουμε εμείς να συμβάλλουμε, ώστε να γεμίσουμε τη χώρα με βωμούς προσευχής;» Η απάντηση είναι να ενεργήσουμε όπως και ο Αβραάμ, ο οποίος όπου και αν πήγαινε έστηνε θυσιαστήριο προσευχής προς το Θεό. Προς τούτο θα πρέπει να προβούμε σε δύο βασικές ενέργειες, να γίνει γεωγραφική κάλυψη της χώρας με προσευχή και να καλυφτούν με προσευχή οι διάφοροι κοινωνικοί τομείς της χώρας.

(1) ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΕ ΠΡΟΣΕΥΧΗ: Πρώτος και βασικός στόχος μας θα πρέπει να είναι να ιδρύσουμε εστίες προσευχής σε κάθε νομό της χώρας μας. Όταν αυτό γίνει, τότε θα πρέπει το ίδιο να γίνει σε πόλεις και μετά σε χωριά. Μπορεί να γίνει και σε ευρύτερες περιφέρειες, ανάλογα με τη γεωγραφική διάρθρωση κάθε χώρας.

(2) ΚΑΛΥΨΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ: Μέσα σε κάθε κοινωνία υπάρχουν τομείς που είναι ζωτικής σημασίας και οι εκπρόσωποί τους χρειάζεται να καλυφτούν με προσευχή, όπως οι πολιτικοί ηγέτες της χώρας, στρατιωτικοί, αστυνομικοί, εκπαιδευτικοί, επιχειρηματίες, λειτουργοί διαφόρων ειδικοτήτων (γιατροί,

δικαστικοί κλπ.), όπου πρέπει να φυτευτούν ομάδες προσευχής.

Πως μπορεί να υπάρξει πνευματική κάλυψη στον τομέα αυτό;

Ενημερωνόμαστε εάν υπάρχουν πνευματικές ομάδες στα κοινωνικά στρώματα για τα οποία προσευχόμαστε και τις κατανέμουμε, κατά κατηγορία ή ιδιαιτερότητα (πολιτικοί ηγέτες, εκπαιδευτικοί, κλπ.). Προσπαθούμε να πλησιάσουμε όλους, ακόμα και εάν δεν είναι χριστιανοί. **Κάθε χριστιανική ομάδα χρειάζεται υποστήριξη και δεν έχει καμιά σημασία εάν είναι της δικής μας δογματικής απόχρωσης ή της δικής μας θεολογικής άποψης και ερμηνείας.** Πρέπει στον τομέα αυτό να ενωθούν όλοι πιστοί, να παραμερίσουν τις διαφορές τους και να συνεργασθούν για ένα κοινό στόχο: Να καταστραφούν τα έργα του Διαβόλου, το μαύρο πέπλο που σκεπάζει τη χώρα να φύγει και οι λαμπρές ακτίνες του ήλιου της δικαιοσύνης, του Κυρίου Ιησού, να καλύψουν όλη χώρα. Τότε θα γίνει πραγματικότητα αυτό που λέγει ο Λόγος Θεού ότι πρέπει όλοι οι πιστοί να έρθουν σε ενότητα πίστης και πνεύματος (βλ. Εφεσίους Δ/4:13).

Υπάρχει καινούρια διάσταση στη προσευχή και μεγάλη πνευματική δύναμη όταν πιστοί ενώνονται στην προσευχή και ο πρώτος χώρος προσευχής που πρέπει να ετοιμάσουμε για τον Κύριο είναι η καρδιά μας. Ο Θεός θέλει να δει μέσα στην καρδιά μας πνευματική πείνα και δίψα γι' Αυτόν και τότε είναι που θα ξυπνήσει μέσα της η πίστη και η απιστία θα ξεριζωθεί. Ακόμα και αν η πίστη μας στην αρχή είναι μικρή σαν ένας κόκκος σινάπεως, θα μεγαλώσει και θα γίνει ικανή να μετακινεί βουνά δυσκολιών, κατά την υπόσχεσή του Κυρίου Ιησού: *«Διότι αληθώς σας λέγω, Εάν έχητε πίστιν ως κόκκον σινάπεως, θέλετε ειπεί προς το όρος τούτο, Μετάβηθι εντεύθεν εκεί, και θέλει μεταβή, και ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΕΙΣΘΑΙ ΟΥΔΕΝ ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΕΙΣ ΕΞΑΣ»* (Ματθαίος ΙΖ/17:20, ΚΑ/21:21).

Γι' αυτό, φρόντισε αυτή τη μικρή φλόγα που ο Θεός έχει βάλει μέσα στην καρδιά σου και προστάτευσέ την από ανέμους και καταιγίδες που εχθρός θα σηκώνει εναντίον σου με σκοπό να τη σβήσει. Εάν ο Κύριος σε καλεί σε διακονία προσευχής, ανταποκρίσου με χαρά και δώσε τον εαυτό σου σ' Αυτόν. **Προσευχήσου**

με τέτοιο τρόπο και ζήλο, σαν να εξαρτάται η τύχη όλης της χώρας σου από τη δική σου και μόνο προσευχή. Μη σταματάς και επίμενε στην προσευχή, μέχρι η παρουσία του Θεού έρθει επάνω σου και ετοιμάσέ Του ένα τόπο για να ευλογήσει τη χώρα σου, γιατί κάτι νέο έχει αρχίσει, μη σκέπτεσαι το παρελθόν και πιθανόν κάποιες αποτυχίες σου. Θυμήσου ότι ο καιρός της αιχμαλωσίας έχει περάσει και ο Κύριος τώρα λέγει στον καθένα προσωπικά: *«Μη ενθυμήσθε τα πρότερα, και μη συλλογίζεσθε τα παλαιά. Ιδοὺ, ΕΓΩ ΘΕΛΩ ΚΑΜΕΙ ΝΕΟΝ ΠΡΑΓΜΑ, τώρα θέλει ανατείλει, δεν θέλετε γνωρίσει αυτό; Θέλω βεβαίως κάμει δια να ποτίσω τον λαόν μου, τον εκλεκτόν μου»* (βλ. Ησαΐας ΜΓ/43:18-20).

Ετοίμασε για τον Κύριο τόπο προσευχής, τόπο λατρείας και δοξολογίας, γιατί ο καιρός είναι πλησίον: *«Σήκω και γίνε Φως, γιατί το φως σου ήρθε και η δόξα του Κυρίου ανέτειλε επί σε. Κοίτα σκοτάδι θα σκεπάσει τη γη και ζόφος τα έθνη, αλλά σε σένα ΘΑ ΕΠΙΛΑΜΨΕΙ ο Κύριος και η δόξα Του ΘΑ ΦΑΝΕΡΩΘΕΙ επάνω σου...»* (Ησαΐας Ξ/60:1). Για το «νέον πράγμα» που ο Κύριος ετοιμάζει και καλούμαστε να γίνουμε συνεργοί Του σ' αυτό, διάβασε το βιβλίο των εκδόσεών μας, με τίτλο «Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ, της εκκλησίας των εσχάτων καιρών».

10. Η ΕΥΡΩΠΗ ΜΕΤΑΞΥ ΦΩΤΟΣ ΚΑΙ ΣΚΟΤΟΥΣ

Όταν ο Κύριος έδειξε στον αδ. Τζον Μουλίντε την όραση με την Ευρώπη καλυμμένη από το μαύρο πέπλο του Διαβόλου, το αναδυόμενο λαμπερό άστρο, άπλωνε τις ακτίνες του προς όλες τις κατευθύνσεις του ορίζοντα, όχι μόνο επάνω από τις χώρες της Ευρώπης, αλλά και πέρα από αυτή προς Ασία, Αυστραλία, Αφρική και Αμερική. Μετά εξαφανίζεται η όραση και εμφανίζονται τα εδάφια 1-5 από το 60ό κεφάλαιο του προφήτη Ησαΐα, τα οποία αναφέραμε στην αρχή:

«Σηκώθητι, φωτίζου, διότι το φως σου ήλθε, και η δόξα του Κυρίου ανέτειλεν επί σε. Διότι, ιδού, ΣΚΟΤΟΣ ΘΕΛΕΙ ΣΚΕΠΑΣΕΙ ΤΗΝ ΓΗΝ ΚΑΙ ΖΟΦΟΣ ΤΑ ΕΘΝΗ. Επί σε όμως θέλει ανατείλει ο Κύριος, και η δόξα Αυτού θέλει φανερωθεί επί σε. Και τα έθνη θέλουν ελθεί εις το φως σου, και οι βασιλείς εις την λάμψιν της ανατολής σου».

Ο Κύριος αποκάλυψε στην όραση ότι «το σκοτάδι που θα σκεπάσει τη γη» είναι η δύναμη του Διαβόλου που υψώνεται σαν ένα μαύρο πυκνό σύννεφο για να καταλάβει την κάθε χώρα και να κερδίσει τις καρδιές των ανθρώπων. **Η σατανική αυτή δύναμη θα οδηγήσει τους ανθρώπους σε μίσος εναντίον του Θεού και σε αγάπη προς το κακό.** Οι άνθρωποι θα μισούν το αγαθό, την τάξη και το καθαρό και θα ευφραίνονται στα μηδαμινά, θα ψάχνουν για αμαρτίες που μέχρι τώρα δεν είχε φαντασθεί ποτέ ο κόσμος, θα γίνουν προκλητικοί και ξεδιάντροποι και θα εκφράζουν ελεύθερα τα αμαρτωλά τους πάθη. Θα εκτραπούν σε φρικιαστικές πράξεις, σε σημείο που θα καυχώνται μεταξύ τους για την κακία τους, μάλιστα θα συναγωνίζονται ποιος είναι ο πιο κακός.

Ο Κύριος είπε στον αδελφό Τζον «...Σε κάθε χώρα που θα εισχωρήσει το κακό, οι άνθρωποι εκεί θα καταληφθούν από τα πνεύματα του κακού. Προς το παρόν είδες το μαύρο πέπλο να υψώνεται, αλλά θα έρθει στιγμή που θα αρχίσει να κατεβαίνει προς τη γη και όταν συμβεί αυτό, ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ ΘΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΟΛΟ ΚΑΙ ΠΙΟ ΠΥΚΝΟ. Σε κάθε έθνος που θα επικαθίσει, το έθνος εκείνο θα σφραγιστεί, καθώς και οι κάτοικοί του. Η καρδιά Μου πονάει για τους ανθρώπους που πρόκειται να χαθούν και γι' αυτούς που Εγώ είχα σχεδιάσει να εισέλθουν στη βασιλεία Μου.

Όταν το μαύρο πέπλο καλύψει τα έθνη, τότε θα συμβεί ΝΑ ΠΕΣΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΧΑΘΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΠΙΣΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΤΗ-ΡΙΓΜΕΝΟΙ ΣΕ ΜΕΝΑ και που δεν έχουν βαθιές ρίζες, και δεν θα μπορέσουν να ξανασηκωθούν. Ο καιρός είναι σύντομος και το χέρι Μου το έχω έτοιμο για να φέρω αναζωπύρωση.

Το φως που είδες ότι διαπέρασε το σκοτάδι είναι το άγιο μου Πνεύμα, το οποίο θα εκχυθεί σε κάθε Ήπειρο και θα επιφέρει ένα δυνατό άνεμο και μια δυνατή λάμψη φωτός, αποδυναμώνοντας έτσι τη δύναμη του κακού και δεν θα μπορεί πλέον να κάνει κατάληψη στους ανθρώπους. Θα εκχέω πλούσια τη χάρη Μου, έτσι ώστε οι άνθρωποι να μπορούν να αποφασίσουν, ή να έρθουν σε Μένα, ή να εναντιωθούν στο θέλημά Μου.

Για να ενεργήσω όμως έτσι, **πρέπει τώρα ο λαός Μου να**

εκζητήσει το πρόσωπό Μου, γι' αυτό φωνάζω το λαό Μου να σηκωθεί και να γίνει Φως, να σηκωθεί από τον ύπνο του, να αφήσει τον παλιό τρόπο σκέψης και να επιχειρήσει να δράσει σε τομείς που μέχρι τώρα δεν έκανε...».

Εάν δεν υπάρξει κραυγή προς τον Κύριο τα έθνη θα γευθούν την κρίση Του, ο Θεός θα τραβηχτεί από τα θαυμαστά σχέδιά του και αντ' Αυτού θα αναλάβει ο Διάβολος να καταλάβει ολοκληρωτικά τα έθνη, επειδή οι άνθρωποι διάλεξαν το κακό και αγάπησαν το σκοτάδι: «...*Το φως ήλθεν εις τον κόσμον, ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΗΓΑΠΗΣΑΝ ΤΟ ΣΚΟΤΟΣ ΜΑΛΛΟΝ ΠΑΡΑ ΤΟ ΦΩΣ, διότι ήσαν πονηρά τα έργα αυτών. Επειδή, πας όστις πράττει ΦΑΥΛΑ, μισεί το φως, και δεν έρχεται εις το φως, διά να μη ελεγχθώσι τα έργα αυτού. Όστις όμως πράττει την ΑΛΗΘΕΙΑΝ, έρχεται εις το φως, διά να φανερωθώσι τα έργα αυτού, ότι επράχθησαν κατά Θεόν*» (Ιωάννης ΙΓ/13:19-21). Ο Κύριος θα επιτρέψει να γευθούν οι άνθρωποι το πυκνό σκοτάδι του εχθρού, επειδή οι ίδιοι το επέλεξαν. Πολλοί **θα Τον ζητήσουν**, αλλά δεν θα Τον βρουν, πρέπει **να Τον εκζητήσουν** με ειλικρινή μετάνοια για να τους αποκριθεί.

Το παράπονο του Κυρίου είναι ότι, όταν καλεί τον αμαρτωλό άνθρωπο, αυτός δεν ανταποκρίνεται και όταν τον ψάχνει, αυτός δεν έρχεται προς τον Ποιμένα του, γι' αυτό ο Κύριος λέγει: «*Τότε θέλουνσι με επικαλεσθή, αλλά δεν θέλω αποκριθή. Επιμόνως θέλουνσι με εκζητήσει, αλλά δεν θέλουνσι με ευρεί, διότι εμίσησαν την γνώσιν και ΤΟΝ ΦΟΒΟΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΔΕΝ ΕΚΑΙΕΞΑΝ, δεν ήθελον τας συμβουλάς μου, κατεφρόνησαν ΠΑΝΤΑΣ τους ελέγχους μου, ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΘΕΛΟΥΣΙ ΦΑΓΕΙ ΑΠΟ ΤΩΝ ΚΑΡΠΩΝ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΑΥΤΩΝ, και θέλουνσι χορτασθή από των κακοβουλιών αυτών...*» (βλ. Παροιμίες Α/1:28-31).

Η καρδιά του Κυρίου πονάει για την αμαρτία του ανθρώπου, γι' αυτό μας προτρέπει να γίνουμε οι πρεσβευτές των καλών αγγελιών Του προς το χαμένο κόσμο, να τρέξουμε και να πούμε στους ανθρώπους ότι «...ο Θεός μένει πιστός στις υποσχέσεις Του και εάν ακούσουν το κάλεσμά Του και τον εκζητήσουν Αυτός θα τους φανερωθεί, εάν όμως όχι, τότε το σκοτάδι θα καταλάβει τη χώρα τους και θα είναι πλέον αργά».

Η έλευση του Κυρίου Ιησού είναι πολύ κοντά, πρόκειται να έρθει για να κρίνει τα έθνη και για να αποδώσει δικαιοσύνη, αλλά Αυτός υπόσχεται ότι αμέσως θα αποκριθεί στον καθένα που θα Τον επικαλεσθεί και θα φέρει λύτρωση και στην πιο δύσκολη κατάσταση. Αυτό είναι μέρος του τελευταίου σχεδίου της δόξας Του, πριν έρθει για δεύτερη φορά, θα κάνει ενδοξότερα πράγματα απ' ότι έκανε στην πρώτη περίοδο της εκκλησίας, η δόξα του «**έσχατου οίκου**» (της εκκλησίας των εσχάτων καιρών) δεν θα μπορεί να συγκριθεί με τη δόξα του «**πρώτου οίκου**» (της πρώτης αποστολικής εκκλησίας). Θα συμβούν συγκλονιστικά και θαυμάσια γεγονότα, καθώς θα σείονται τα έθνη, όπως λέγει ο ίδιος ο Θεός, μέσα στον άγιο Λόγο Του:

«Διότι, ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. Έτι άπαξ μετ' ολίγον εγώ θέλω σείσει τον ουρανόν, και την γην, και την θάλασσαν, και την ξηράν. Και ΘΕΛΩ ΣΕΙΣΕΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ, και θέλει ελθεί ο εκλεκτός πάντων των εθνών, και θέλω εμπλή-σει τον οίκον τούτον δόξης, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. Εμού (είναι) το αργύριον, και Εμού το χρυσίον, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. Η δόξα του ΕΣΧΑΤΟΥ τούτου ΟΙΚΟΥ θέλει είσθαι μεγαλητέρα της (δόξης) του ΠΡΩΤΟΥ (ΟΙΚΟΥ), λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και εν τω τόπω τούτω θέλω δώσει ειρήνην, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων» (Αγγαίος Β/2:6-9).

11. ΒΟΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Ο καιρός που απομένει για την τελευταία εξέλιξη του σχεδίου του Κυρίου είναι πολύ λίγος, γι' αυτό είναι ζωτικής σημασίας και κατεπείγον για το σώμα του Χριστού, την εκκλησία Του, ν' αρχίσει έντονη προσευχή και στο χώρο της Ευρώπης, κάτι που ήδη γίνεται σε άλλες Ηπείρους γι' αυτήν. Το έτος 1996 ο Κύριος μίλησε στον Τζον Μουλίντε (John Mullinde) και του είπε ότι η Ευρώπη χρειάζεται υποστήριξη από τις άλλες ηπειρωτικές χώρες για να εκπληρωθούν τα σχέδιά Του γι' αυτήν, σύμφωνα με το γεγραμμένο στον προφήτη Ησαΐα: «*Υψωσον κύκλω τους οφθαλμούς σου, και ιδέ, ΠΑΝΤΕΣ ΟΥΤΟΙ ΣΥΝΑΘΡΟΙΖΟΝΤΑΙ, έρχονται προς σε, οι ΥΙΟΙ σου θέλουνσιν ελθεί μακρόθεν, και οι ΘΥΓΑΤΕΡΕΣ σου θέλουνσιν*

τραφή εις τα πλευρά (σου). Τότε θέλεις ιδεί, και χαρή, **ΚΑΙ Η ΚΑΡΔΙΑ ΣΟΥ ΘΕΛΕΙ ΕΚΠΑΛΗΓΗ ΚΑΙ ΠΛΑΤΥΝΘΕΙ**, διότι η αφθονία της θαλάσσης θέλει στραφεί προς σε, αι δυνάμεις των εθνών θέλουσιν ελθεί προς σε....» (Ησαΐας 56:4-5).

Ο παραπάνω προφητικός λόγος αφορά κυρίως το λαό Ισραήλ, αλλά σε πνευματικό παραλληλισμό αφορά επίσης και την Ευρώπη, από την οποία ξεκίνησαν στο παρελθόν μεγάλες στρατιές ιεραποστόλων, οι οποίοι έφεραν το μήνυμα του ευαγγελίου και στον υπόλοιπο κόσμο, οι κάτοικοι του οποίου είναι παιδιά της Ευρώπης. Τώρα αυτοί με τη σειρά τους έρχονται να βοηθήσουν στην ανόρθωσή της και στην εκπλήρωση των θείων σχεδίων. Έτσι θα δούμε πιστούς από τα τέσσερα σημεία της γης να αποστέλλονται από το Θεό για να βοηθήσουν την Ευρώπη, σαν πνευματικά της παιδιά.

Σύμφωνα με την προφητική όραση που έδωσε ο Κύριος στον αδ. Τζον Μουλίντε τρεις χώρες της Ευρώπης φαίνεται να έχουν θέσεις κλειδιά μέσα στο σχέδιό Του και είναι κατά σειρά Αγγλία, Γαλλία και Γερμανία, γι' αυτό ο αδ. Τζον επισκέφτηκε πρώτα την Αγγλία και μετά τη Γαλλία και αυτό έγινε μετά από οδηγία του Κυρίου. Το 1998 οργάνωσε στην πατρίδα του (στην Ουγκάντα) προσευχές για τη Γαλλία, γιατί στη χώρα αυτή υπήρχε λίγη πίστη και δύναμη Κυρίου. **Για εννέα μήνες γινόταν προσευχή, μαζί με νηστεία, για τη χώρα αυτή, ώστε η χάρη του Θεού να επισκιάσει και τη χώρα αυτή.** Άνθρωποι προσευχής κλήθηκαν από διπλανές χώρες για να υποστηρίξουν την προσπάθεια αυτή και στα μέσα περίπου του έτους 1998 ο Κύριος είπε στον Τζον ότι έφθασε ο καιρός να μεταβιβάσουν τον αγώνα της προσευχής και σε άλλους. Ενώ περίμεναν γύρω στα είκοσι άτομα για να ανταποκριθούν και να αγωνισθούν στην προσευχή, ήρθαν περισσότερα από διακόσια. Έτσι η Γαλλία άρχισε να ξυπνάει πνευματικά. Αρχές του έτους 2000 είχε προγραμματισθεί ένας νέος αγώνας προσευχής για τη χώρα αυτή και στάλθηκαν διάφοροι εργάτες για να την ενισχύσουν στο χρίσμα.

Η Αγγλία και η Γερμανία είναι δύο χώρες που παλαιότερα είχαν μεγάλη ιεραποστολική δράση. Ο Θεός θέλει να συνεχίσουν

στον τομέα αυτό, το κάλεσμα υπάρχει ακόμα, καθώς και η δυνατότητα για θετική ανταπόκριση. Η Γερμανία κληρονόμησε την ιεραποστολική της δράση από Ιουδαίους Χριστιανούς, που ήταν περιοδεύοντες ιεραπόστολοι. Ο Μάρκο Πόλο στις οδοιπορίες του προς την Κίνα βρήκε ναούς, που είχαν κτιστεί από περιοδεύοντες Ιουδαίους ιεραπόστολους, που είχαν φθάσει εκεί σαν έμποροι. Αυτοί οι ιεραπόστολοι δεν είχαν το προνόμιο να τους καλύπτει οικονομικά κάποια χριστιανική ομάδα ή οργάνωση, αλλά προχωρούσαν στο σκοπό τους εργαζόμενοι σαν έμποροι. Άλλες φορές γινόντουσαν με τη θέλησή τους σκλάβοι για να πλησιάσουν άλλους ανθρώπους.

Αυτό τον τρόπο ευαγγελισμού υιοθέτησαν αργότερα και οι ιεραποστολικές οργανώσεις των Γερμανών και των Άγγλων. Στις αρχές του 20ού αιώνα εκδηλώθηκαν πολλές αναζωπυρώσεις σε διάφορες χώρες, όπως Κορέα, Ινδία και αλλού, με πιο γνωστή εκείνη του Λος Άντζελες το έτος 1906 (αναζωπύρωση στην οδό Αζούζα, αρ.312). Καμιά όμως αναζωπύρωση δεν έγινε στη Γερμανία, αντίθετα η χώρα αυτή χρησιμοποιήθηκε σε δύο παγκόσμιους πολέμους, από τους οποίους στο δεύτερο πρωτοστάτησε και έγινε η αιτία για εκατομμύρια νεκρούς. Αυτό φανερώνει ότι, όταν ένα έθνος χάνει την ευκαιρία να χρησιμοποιηθεί από το Θεό και να ευλογηθεί, τότε δικαιοματικά πέφτει στη διαχείριση του Διαβόλου.

Όταν ο Θεός αποσύρει το χέρι της ευλογίας Του από ένα έθνος, επειδή αυτό δεν ανταποκρίνεται στο κάλεσμά Του, τότε το πνευματικό σκοτάδι καταλαμβάνει τη χώρα εκείνη. Όταν ο Θεός σε συγκεκριμένους καιρούς κινείται σ' ένα έθνος, πρέπει και εμείς να κινηθούμε μαζί Του, είναι φοβερό για ένα έθνος να αντιστρατεύεται και να απομακρύνεται από την ενέργεια του Θεού. Όταν μια χώρα κρατήσει αυτή τη στάση, το επόμενο βήμα είναι η επερχόμενη κρίση του Θεού επάνω της.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα για την περίπτωση αυτή έχουμε το λαό Ισραήλ με την ολοκληρωτική καταστροφή της Ιερουσαλήμ. Ο Ιησούς είχε πει: *«Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, που σκοτώνεις τους προφήτες και λιθοβολείς τους απεσταλμένους σ' εσέ. Πόσες φορές θέλησα να μαζέψω τα τέκνα σου σε Μένα.....αλλά δεν το θέλατε; Να,*

εγκαταλείπεται ο οίκος σας έρημος....». Και συνεχίζει να λέγει ότι «Θα έρθουν ημέρες για σένα που θα σε περιφράζουν οι εχθροί σου με χαρακώματα, και θα σε περικυκλώσουν και θα σε πιέζουν από όλα τα μέρη και θα καταστρέψουν εσένα και τα παιδιά σου που είναι μέσα σου και δεν θα σου αφήσουν πέτρα επάνω σε πέτρα, διότι ΔΕΝ ΕΝΤΕΛΗΦΘΗΣ το χρόνο της επισκέψεώς σου» (βλ. Ματθαίος ΚΓ/23: 37-39, Λουκάς ΙΘ/19:41-44, κλπ).

Αυτό συνέβηκε το έτος 70 μ.Χ. όπου ο Ρωμαίος στρατηγός Τίτος ήρθε και κατέστρεψε ολοσχερώς την Ιερουσαλήμ, σπέρνοντας τον τρόπο και το θάνατο και διασκορπίζοντας τους λίγους εναπομείναντες Ιουδαίους σ' ολόκληρο τον κόσμο. Οι ίδιοι οι Ιουδαίοι επέλεξαν το σκοτάδι να κυβερνήσει τη χώρα τους, όταν απέρριψαν τον Μεσσία και ζήτησαν το αίμα Του να έρθει επάνω στους ίδιους και στα παιδιά τους (βλ. Ματθαίος ΚΖ/27:25).

Ο Θεός έχει μόνο **σχέδια ευλογίας** για κάθε χώρα, ενώ αντίθετα ο Διάβολος έχει μόνο **σχέδια καταστροφής**. Το μέλλον της κάθε χώρας βρίσκεται στα χέρια των πιστών, που είναι έτοιμοι να σταθούν στην προσευχή, ικετεύοντας το Θεό για τη χώρα τους. Στο Β' Χρονικών Ζ/7:14 διαβάζουμε:

«Και ο λαός Μου, επί τον οποίον εκλήθη το όνομά Μου, ΤΑΠΕΙΝΩΣΩΣΙΝ εαυτούς, και ΠΡΟΣΕΥΧΗΘΩΣΙ, και ΕΚΖΗΤΗΣΩΣΙ το πρόσωπόν Μου, και ΕΠΙΣΤΡΕΨΩΣΙΝ από των οδών αυτών των πονηρών, ΤΟΤΕ ΕΓΩ ΘΕΛΩ ΕΠΑΚΟΥΣΕΙ εκ του ουρανού, και ΘΕΛΩ ΣΥΓΧΩΡΗΣΕΙ την αμαρτίαν αυτών, και ΘΕΡΑΠΕΥΣΕΙ την γην αυτών...»

Μέρος ΔΕΥΤΕΡΟ

«Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ»

1. ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΙ ΒΩΜΟΙ

Επειδή η χριστιανική πίστη και διδασκαλία εθεωρείτο αιρετική από τους Ιουδαίους και οι πιστοί διώκονταν γι' αυτό, στην πρώτη αποστολική εκκλησία υπήρχαν μόνο «κατ' οίκον» συναθροίσεις. Αυτό συνεχίστηκε και μετέπειτα, κατά την περίοδο των διωγμών που επακολούθησε, όπου οι χριστιανοί συναθροίζονταν συνήθως σε κατακόμβες. Στους τρεις πρώτους αιώνες έτσι βάδιζε η εκκλησία, μέχρι που ο χριστιανισμός έγινε από το Μέγα Κωνσταντίνο επίσημη θρησκεία του κράτους και χτίστηκαν περικαλλείς ναοί.

Στο βιβλίο των **Πράξεων των Αποστόλων**, που είναι ένα καθαρά ιστορικό βιβλίο και που αποτελεί αξιόπιστη πηγή πληροφορίας για τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της πρώτης εκκλησίας, βλέπουμε ότι οι πρώτοι Ιουδαίοι πιστοί, που δέχτηκαν τον Ιησού από το κήρυγμα του απ. Πέτρου την ημέρα της Πεντηκοστής, τρεις χιλιάδες περίπου ψυχές (κεφ. Β/2:41), συναθροίζονταν, κατά τη συνήθεια των Ιουδαίων στο **ιερό**, δηλαδή στο **ναό** που πήγαιναν και οι λοιποί Ιουδαίοι. Δεν είχαν ακόμα διαχωριστεί μεταξύ τους. Συναθροίζονταν στο ιερό, αλλά τελούσαν το δείπνο του Κυρίου στα σπίτια: «Και καθ' ημέραν εμμένοντες ομοθυμαδόν εν τῷ ΙΕΡῳ, και κόπτοντες τον ἄρτον κατ' ΟΙΚΟΥΣ...» (κεφ. Β/2:46).

Αργότερα, βλέπουμε τους αποστόλους Πέτρο και Ιωάννη να πηγαίνουν στο ιερό κατά την ώρα της προσευχής, την εννάτη, όπου και έγινε η θεραπεία ενός χωλού εκ γενετής, που είχε σαν αποτέλεσμα το όνομα του Κυρίου Ιησού να μεγαλυνθεί και ο φθόνος των Γραμματέων και των Φαρισαίων να αυξηθεί (βλ. κεφ. Γ/3).

Μετά το λιθοβολισμό και το θάνατο του Στέφανου, έγινε μεγάλος διωγμός κατά της εκκλησίας της Ιερουσαλήμ και οι πιστοί

διασκορπίστηκαν, μέσα και έξω από τα όρια της Ιουδαίας, σε Σαμάρεια, Φοινίκη, Κύπρο και Αντιόχεια, αλλά όπου πήγαιναν κήρυτταν μόνο σε Ιουδαίους (Πράξεις Η/8:1, ΙΑ/11:19). Εξαιτίας του διωγμού οι πιστοί άρχισαν να μεταφέρουν το μήνυμα του ευαγγελίου και σε άλλους τόπους, άρχισαν να κτίζουν βωμούς προσευχής και έξω από τα όρια της Ιουδαίας, ακόμα και σε τόπους που οι άνθρωποι λάτρευαν ψεύτικους θεούς. Οι προσευχές όμως των αγίων είχαν σαν αποτέλεσμα να ανοίξει ο επουράνιος πνευματικός χώρος στον οποίο κυριαρχούσε ο εχθρός και οι πονηρές του δυνάμεις, να δεθούν οι δυνάμεις αυτές και το χρίσμα του Κυρίου να ρέει προς τους κατοίκους της χώρας εκείνης, έστω και αν στην αρχή αυτό γινόταν μόνο για τους Ιουδαίους.

Αυτό ήταν αποτέλεσμα της ομοθυμαδόν προσευχής των πιστών Ιουδαίων, οι οποίοι είχαν μετατρέψει τα σπίτια τους σε οίκους προσευχής και λατρείας: *«Και ήτο χειρ Κυρίου μετ' αυτών, και ΠΟΛΥ ΠΛΗΘΟΣ πιστεύσαντες επέστρεψαν εις τον Κύριον.....»* (Πράξεις ΙΑ/11:21).

Μετά που το ευαγγέλιο ανοίχτηκε και στα έθνη, αρχής γενομένης από τον εκατόνταρχο **Κορνήλιο** και τους οικείους του, οι βωμοί προσευχής που έκτιζαν οι πιστοί αυξάνονταν με γρήγορο και ταχύ ρυθμό και τα οχυρά του εχθρού ένα-ένα άρχισαν να πέφτουν. Όλος ο τότε γνωστός κόσμος δέχτηκε το μήνυμα της σωτηρίας του Ιησού. Το μαύρο πυκνό σύννεφο που κάλυπτε τον επουράνιο χώρο της Ελλάδας, της Ρώμης, της Αιθιοπίας και των άλλων εθνών άρχισε να διαλύεται, οι ψεύτικοι θεοί να γκρεμίζονται από το θρόνο τους και η βασιλεία του μόνου και αληθινού Θεού να αποκαθίσταται. Η κυριαρχία του εχθρού πλέον καθαιρέθηκε.

Ο απόστολος Παύλος, όπου πήγαινε έκτιζε πνευματικά θυσιαστήρια. Ολόκληρη η Μικρά Ασία γέμισε βωμούς προσευχής, που είχαν σαν αποτέλεσμα να αλλάξει ο πνευματικός χάρτης του τότε γνωστού κόσμου. Η βασιλεία του Θεού και του Χριστού Αυτού εγκαθιδρύθηκε σε όλα τα μέρη της: Ταρσό, Δέρβη, Λύστρα, Ικόνιο, Αντιόχεια, Παμφυλία, Πισιδία, Έφεσο, Σμύρνη, Πέργαμο, Θυάτειρα, Σάρδεις, Φιλαδέλφεια, Λαοδίκεια, Κολοσσές, Γαλατία, Καπαδοκία, Τρωάδα, κλπ..

Μετά ο Παύλος ήρθε στην Ελλάδα και έστησε αμέσως πέντε μεγάλα θυσιαστήρια προσευχής, αρχίζοντας από τους Φιλίππους, μετά σε Θεσσαλονίκη, Βέροια και Αθήνα και τέλος στην Κόρινθο. Στον επουράνιο χώρο της Ελλάδας υπήρχε πνευματικό σκοτάδι, γιατί κυβερνούσε ο Διάβολος, έχοντας επιβάλει ψεύτικους θεούς, πίσω από τους οποίους κρύβονταν πρίγκιπες δαίμονες. Ο Παύλος περνώντας από την Ελλάδα γκρέμιζε τα οχυρά του εχθρού, καταστρέφοντας τους βωμούς των ειδώλων. Περνώντας από τον επουράνιο χώρο του Ολύμπου, πηγαίνοντας για Αθήνα, εκθρόνισε το Δία, φθάνοντας στην Αθήνα εκθρόνισε τη θεά Αθηνά και στη θέση της έκτισε θυσιαστήριο του Κυρίου των δυνάμεων. Οι Αθηναίοι μπορούσαν πλέον να λατρεύουν όχι τη θεά της (ανθρώπινης) σοφίας, αλλά Εκείνον, που είναι *«από Θεού ΣΟΦΙΑ, δικαιοσύνη, αγιασμός και απολύτρωση»* (βλ. Α΄ Κορινθίους Α/1:30).

Τα σπίτια των αγίων στην Ελλάδα ήσαν βωμοί προσευχής, κάτι που ενοχλούσε το Διάβολο, γιατί του κατέστρεφε τα σχέδια. **Στους ΦΙΛΙΠΠΟΥΣ** η πωλήτρια πορφύρας Λυδία και η οικογένειά της έγιναν η πρώτη αχτίνα ουρανίου φωτός στον επουράνιο χώρο της Ελλάδας, αλλά και της Ευρώπης ολόκληρης. Η Λυδία θεωρείται η πρώτη Ελληνίδα χριστιανή και ταυτόχρονα η πρώτη Ευρωπαϊά χριστιανή. Αμέσως μετά στην πόλη αυτή προστέθηκε και ο βωμός προσευχής του Ρωμαίου δεσμοφύλακα και της οικογένειάς του, που πίστεψαν στο λόγο του Κυρίου που τους κήρυξαν ο Παύλος και ο Σίλας, μετά από τη θαυμαστή ενέργεια του Κυρίου μέσα στη φυλακή που τους είχαν κλείσει.

Στη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ το σπίτι του Ιάσονα και των λοιπών Ιουδαίων και Ελλήνων, που δέχτηκαν το λόγο των αποστόλων και πίστεψαν ότι ο Ιησούς είναι ο μεσσίας, έγιναν πνευματικά θυσιαστήρια, με τη φωτιά της προσευχής συνέχεια να καίει.

Στη ΒΕΡΟΙΑ συνέβηκε το ίδιο, όπου πολλά οχυρά του εχθρού έπεσαν, καθόσον πολλοί Ιουδαίοι και εκ των επισήμων Ελληνίδων γυναικών και ανδρών *«εδέχθησαν τον λόγον μετά πάσης προθυμίας»*.

Στην ΑΘΗΝΑ ένας επιφανής δικαστικός του Άρειου Πάγου,

ονόματι **Διονύσιος**, μια γυναίκα που ονομαζόταν **Δάμαρις** και μερικοί άλλοι, μετέτρεψαν τα σπίτια τους σε οίκους προσευχής, όχι πλέον στον Δία, Απόλλωνα, Ερμή, Άρη, Αθηνά, Ήρα και λοιπούς Ολύμπιους θεούς, αλλά προς τον «**άγνωστο Θεό**», που πλέον τους έγινε γνωστός, καθώς τους φανερώθηκε και κατοίκησε μέσα τους, δια του αγίου Πνεύματός Του.

Στην ΚΟΡΙΝΘΟ, που ήταν και ο τελευταίος σταθμός του Παύλου, συνάντησε τον Ιουδαίο **Ακύλα** και τη γυναίκα του **Πρίσκιλλα** και μαζί άρχισαν τη μάχη κατά των σκοτεινών δυνάμεων, κηρύττοντας το Λόγο του Θεού. Στην αρχή, κατά τη συνήθειά του, ο Παύλος πήγαινε στη συναγωγή των Ιουδαίων, αλλά επειδή θεώρησαν βλασφημία το κήρυγμα του Παύλου ότι ο Ιησούς είναι ο υποσχεθείς από τον Θεό μεσσίας, αυτός τους εγκατέλειψε και συνέχισε τον αγώνα στο σπίτι κάποιου, ονόματι **Ιούστου** και στη συνέχεια στο σπίτι του αρχισυνάγωγου **Κρίσπου** που στο μεταξύ είχε πιστέψει στον Κύριο με όλη την οικογένειά του. Όταν ο απόστολος Παύλος, μετά ενάμισι χρόνο, αναχώρησε από την Κόρινθο, είχε αφήσει πίσω του πολλούς βωμούς προσευχής.

Η Ελλάδα, από την επίσκεψη του Παύλου και μετά, μετατράπηκε σ' ένα ζωντανό πεδίο μάχης κατά των σκοτεινών δυνάμεων με πολλά μέτωπα προσευχής σε διάφορες πόλεις. **Πιστεύω ότι σαν Έλληνες πρέπει να ευγνωμονούμε τους πρώτους εκείνους ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΕΣ, που ήταν η αιτία να ελευθερωθεί η πατρίδα μας από την κυριαρχία του Διαβόλου.** Όταν στον ουρανό κάποτε συναντήσουμε τους αδελφούς μας αυτούς (Λυδία, δεσμοφύλακα, Ιάσωνα, Διονύσιο, Δάμαρι, Ιούστο, κλπ), πιστεύω ότι η καρδιά μας θα ξεχειλίζει από χαρά και ευγνωμοσύνη. Έτσι πρέπει να αισθανόμαστε για καθένα που αγωνίζεται για την επέκταση της βασιλείας του Κυρίου Ιησού.

Μέσα στην Καινή Διαθήκη βλέπουμε πολλές περιπτώσεις όπου οι πιστοί συναθροίζονταν κατ' οίκον (σε σπίτια) και σε μερικές περιπτώσεις αναφέρεται και ο υπεύθυνος, ο οποίος συνήθως ήταν ο οικοδεσπότης:

(1) **Α' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Ις'16:19.** «*Σας ασπάζονται αι εκκλησίαι της*

Ασίας. Σας ασπάζονται πολλά εν Κυρίω ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα, μετά της ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ αυτών εκκλησίας...». Εδώ βλέπουμε ότι ο Ακύλας με τη γυναίκα του είχαν στην Ασία κατ' οίκον εκκλησία. Αφού στην αρχή βοήθησαν τον Παύλο στην Κόρινθο, έφυγαν στη συνέχεια μαζί του για να τον βοηθήσουν στο έργο του στη Συρία, στην Έφεσο και αλλού (βλ. Πράξεις ΙΗ/18:18-19). Το ίδιο αναφέρεται και στους Ρωμαίους Ις'/16:3-5.

(2) **ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ Δ4:15.** «*Ασπάσθητε τους εν Λαοδικεία αδελφούς, και τον Νυμφάν και την ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ αυτού εκκλησίαν*». Στις Κολοσσές υπήρχε κάποιος ονόματι Νυμφάς που είχε μετατρέψει το σπίτι του σε οίκο προσευχής και λατρείας και αποτελούσε μια συνεχή απειλή για τα σχέδια του εχθρού.

(3) **ΦΙΛΗΜΩΝ Εδ. 1-2.** «*Παύλος δέσμιος του Ιησού Χριστού, και Τιμόθεος ο αδελφός προς ΦΙΛΗΜΟΝΑ τον αγαπητόν και συνεργόν ημών, και την Αφρίαν την αγαπητήν και Αρχιππον τον συστρατιώτην ημών, και την ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ σου εκκλησίαν...*». Εδώ έχουμε άλλη μια περίπτωση επώνυμης κατ' οίκον εκκλησίας, την οποία είχε ο συνεργάτης του απόστολου Παύλου, Φιλήμων, προς τον οποίο απευθύνει και την ομώνυμη επιστολή.

(4) **Α' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Ις'16:15.** «*Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, εξεύρετε την οικίαν του Στεφανά, ότι είναι ΑΠΑΡΧΗ της Αχαΐας, και αφιέρωσαν εαυτούς εις την διακονίαν των αγίων...*»

ΡΩΜΑΙΟΥΣ Ις'16:5. «*Ασπάσθητε Επαίνετον τον αγαπητόν μου, όστις είναι ΑΠΑΡΧΗ της Αχαΐας εις τον Χριστόν...*»

Ο Παύλος αναφέρει στους Κορίνθιους πιστούς ότι το σπίτι του **Στεφανά** ήταν η «απαρχή» του έργου σε ολόκληρη την Αχαΐα και ότι ο **Επαίνετος** ήταν ο πρώτος Αχαιός πιστός, ο οποίος πιθανόν να συμμετείχε και στην κατ' οίκον λατρεία του Στεφανά.

(5) **ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΙ/20:7-9.** Εδώ αναφέρεται η περίπτωση που οι πιστοί είχαν συγκεντρωθεί για την κλάση του άρτου στο ανώγειο κάποιου σπιτιού, χωρίς όμως να αναφέρεται τίνος ήταν. Ο Παύλος, που επρόκειτο την επομένη να αναχωρήσει παρέτεινε το λόγο μέχρι το μεσονύκτιο και κάποιος νέος, ονόματι Εύτυχος, αποκοιμή-

θηκε στο παράθυρο που καθόταν, έπεσε από το τρίτο πάτωμα και σκοτώθηκε. Δια της προσευχής όμως του Παύλου ο Θεός τον επανέφερε στη ζωή.

(6) ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΙ/20:20 και ΚΗ/28:30. «...Ότι δεν υπέκρυψα ουδέν των συμ-φερόντων, ώστε να μη αναγγείλω (αυτό) προς εσάς, και να σας διδάξω ΔΗΜΟΣΙΑ και ΚΑΤ' ΟΙΚΟΥΣ». Επίσης «Έμεινεν δε ο Παύλος δύο ολόκληρα έτη εν ιδιαιτέρα ΜΙΣΘΩΤΗ ΟΙΚΙΑ, και εδέχετο πάντας τους ερχομένους προς αυτόν, κηρύττων την βασιλείαν του Θεού...» Εδώ αναφέρεται ότι ο ίδιος ο Παύλος διακονούσε το λόγο του Κυρίου και **δημόσια** (υπαιθρία, σε αγορές, κλπ.) και **σε σπίτια** και μάλιστα στη Ρώμη έμενε σε μισθωμένη προς τούτο κατοικία.

Πολλές περιπτώσεις θα μπορούσαμε να αναφέρουμε για τις κατ' οίκον συναθροίσεις που αναφέρονται στις Πράξεις των Αποστόλων και στις Επιστολές του Παύλου, αλλά πιστεύω ότι οι περιπτώσεις αυτές είναι γνωστές στον κάθε αναγνώστη και δεν χρειάζεται παραπέρα ανάλυση.

2. ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΙ ΒΩΜΟΙ ΣΗΜΕΡΑ

Το μεγάλο πρόβλημα του Διαβόλου στην περίοδο της πρώτης εκκλησίας ήταν ότι δεν μπορούσε να ελέγξει τις συναθροίσεις των αγίων. Παντού ξεπετάγονταν σαν μανιτάρια η μια κατόπιν της άλλης και υπήρχε μια τεράστια αλυσίδα προσευχής, που κάλυπτε την κάθε χώρα και τα σχέδιά του καταστρέφονταν. Η πρώτη εκκλησία ενεργούσε κατά το παράδειγμα του Αβραάμ, **όπου υπήρχαν πιστοί, έστω και ένας, υπήρχαν βωμοί προσευχής.** Αυτό το σύστημα θέλει να εφαρμόσει το Πνεύμα του Θεού και στις ημέρες μας για να έρθει η αναζωπύρωση σε κάθε χώρα. Πρέπει κάθε νομός, πόλη και συνοικία να καλυφθούν με βωμούς προσευχής, που να έχουν μεταξύ τους ομοθυμία και ομοψυχία, για να το επιτύχουν.

Σήμερα στην Ελλάδα υπάρχουν αμέτρητα θυσιαστήρια που συνέχεια καίνε και αγωνίζονται κατά του εχθρού. Αποτέλεσμα όμως δεν υπάρχει, **γιατί;** Πιστεύω ότι αυτό οφείλεται στην πνευματική υπερηφάνεια που υπάρχει στην κάθε χριστιανική ομάδα ή δογματική απόχρωση. Η κάθε μια πιστεύει ότι η αναζωπύρωση θα

έρθει από αυτή, αλλά ο Κύριος Ιησούς σταυρώθηκε για όλους μας και όλοι οι αναγεννημένοι πιστοί είναι πολύτιμη κληρονομιά Του. Θέλει όλοι να μπουν μέσα στο θείο σχέδιό Του και να γίνουν μέτοχοι των ευλογιών Του. **Η αναζωπύρωση** της κάθε χώρας είναι έργο του Κυρίου και όχι κάποιας ομάδας, γι' αυτό όλες οι χριστιανικές συναθροίσεις και ομάδες θα πρέπει να συνεργαστούν στον τομέα της προσευχής, έστω και εάν μεταξύ τους υπάρχουν δογματικές ιδιαιτερότητες.

Θα πρέπει λοιπόν **να παραμερίσουμε** όλες τις διαφορές μας, **να υψώσουμε** το όνομα του Κυρίου Ιησού που με το αίμα Του μας καλύπτει από τις επιθέσεις του εχθρού και το χρίσμα Του μας επισκιάζει και **να ενωθούμε** σε ένα κοινό σκοπό: Κραυγή προς τον Κύριο να σώσει την πατρίδα μας, αρχίζοντας από την οικογένειά μας, το περιβάλλον μας, τη συνοικία μας, την πόλη μας και ο κύκλος συνέχεια να επεκτείνεται, μέχρι να καταλάβει όλη τη χώρα. Όταν συμβεί αυτό η παρουσία του Κυρίου θα λιώσει όλες τις υπερηφάνειες και θα παραμερίσει τα προσώπεία που μας κρατούν μακριά από την ενότητα και με ΕΚΕΙΝΟΝ και ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ.

Πρέπει να γεμίσει η χώρα μας με βωμούς ομοθυμαδόν προσευχής, που θα ελευθερώσουν τον επουράνιο χώρο της Ελλάδας από την κυριαρχία των σκοτεινών δυνάμεων.

Δεν γνωρίζω καμιά περίπτωση που κάποιος άνθρωπος να αναγεννήθηκε μετά από ανθρώπινη ενέργεια. Μπορεί να του μίλησε κάποιος άλλος πιστός, μπορεί να διάβασε ένα σωτηριακό βιβλίο ή το Λόγο του Θεού, μπορεί να συνέβηκε κάτι άλλο, αλλά το έργο της σωτηρίας μέσα στην καρδιά του ήταν καθαρά έργο του αγίου Πνεύματος του Θεού. Κανείς δεν μπορεί να καυχηθεί ότι το έργο της σωτηρίας που έγινε μέσα στην καρδιά κάποιου είναι έργο δικό του. Εμείς είμαστε «αχρείοι δούλοι» και τίποτα άλλο, αλλά όταν έχουμε καρδιά ταπεινή και σπλάχνα οικτιρμών, τότε γινόμαστε «τα εύχρηστα σκεύη» στα χέρια του Θεού για τη σωτηρία ψυχών. Εμείς είμαστε μόνο οι γεωργοί, αυτοί που σπέρνουμε το σπόρο της αλήθειας του ευαγγελίου, αλλά το έργο που γίνεται μέσα σε κάθε καρδιά είναι του Κυρίου. Με κανένα άλλο τρόπο ο άνθρωπος δεν γεννιέται «άνωθεν», παρά μόνο «εξ ύδατος και

πνεύματος» (βλ. Ιωάννης Γ/3:1-8). Η δόξα ανήκει μόνον στον Κύριο Ιησού Χριστό και ποτέ σε ανθρώπους, γιατί είναι επικατάρατος αυτός που κάνει στήριγμά του βραχίονα ανθρώπου.

Όπως ακριβώς γίνεται με το έργο της αναγέννησης μέσα στην κάθε καρδιά, το ίδιο ακριβώς γίνεται και μετά, με το πνευματικό βάδισμα του κάθε πιστού. Οι αποκαλύψεις του Λόγου του Θεού, που δέχεται ο κάθε πιστός δεν γίνονται με ανθρώπινες ενέργειες, με διδασκαλίες και μαθήματα, ή με ανθρώπινα συγγράμματα, αλλά με την οδηγία του Πνεύματός Του: *«Όταν δε έλθη Εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις ΠΑΣΑΝ την αλήθειαν»* (Ιωάννης Ις'/16:13). Μπορεί κάποιος να μας κηρύττει το Λόγο, αλλά το χρίσμα του Κυρίου είναι που αγγίζει την καρδιά μας και μας οδηγεί μέσα στην Αλήθειά Του και στην ένδοξη παρουσία Του. Αυτό είναι προσωπική εμπειρία όλων των εργατών του ευαγγελίου, δεν ωφελούν οι ανθρώπινοι λόγοι καταπιεστικής σοφίας, αλλά το αποτέλεσμα έρχεται από το άγγιγμα του Κυρίου και μόνο.

Όλα αυτά αναφέρονται γιατί το εύλογο ερώτημα που τίθεται από πολλούς είναι *«Πως μπορούν να συνεργαστούν και να αγωνιστούν μαζί στον πνευματικό αγώνα, πιστοί διαφόρων δογματικών αποχρώσεων, όταν ο καθένας θα πιστεύει ότι έχει το σωστό, ότι ακολουθεί την ορθή διδασκαλία και θα θέλει να την επιβάλλει και στους άλλους που κατά τη γνώμη του έχουν λάθος;»*

(1) Προσωπικά πιστεύω ότι οι πιστοί που έχουν τέτοιου είδους θέσεις και απόψεις **ο Κύριος δεν θα τους χρησιμοποιήσει για να οικοδομηθεί ο πνευματικός Του οίκος**, γιατί Αυτός θέλει ταπεινές και απλές καρδιές, που να θεωρούν τους άλλους αδελφούς υπερέχοντες, έστω και αν γνωρίζουν ότι σε πολλά θέματα του Λόγου του Θεού δεν έχουν ορθή διδασκαλία και πίστη.

Ο Δαβίδ υπήρξε ένας από τους μεγαλύτερους αγίους μέσα στη Βίβλο, ήταν ο άνθρωπος «κατά την καρδιαν του Θεού». Η Γραφή μας αναφέρει ότι επειδή ήταν **άνθρωπος πολέμων** και είχε χύσει αίμα, δεν του επιτράπηκε να οικοδομήσει το ναό του Κυρίου, κάτι που έγινε αργότερα από το γιο του το Σολομώντα (βλ. Α' Χρονικών ΚΗ/28:3). Εκείνοι που μάχονται κατά αδελφών και έχουν

«χύσει» αδελφικό αίμα δεν μπορεί να χρησιμοποιηθούν από το Θεό για την επερχόμενη αναζωπύρωση. Αυτό θα γίνει από εκείνους που έχουν την καρδιά του Ιησού, **την καρδιά της αγάπης** και αυτή η καρδιά είναι τόσο πλατιά που χωράει τους πιστούς όλων των ομολογιών.

(2) Όπως το έργο της αναγέννησης ο Κύριος το κάνει με το Πνεύμα Του, έτσι ακριβώς θα γίνει και με τις αλήθειες (τις αποκαλύψεις) του Λόγου Του, Αυτός και μόνον είναι που θα μας οδηγήσει *«εις πάσαν την αλήθειαν»*. Θα μας ενώσει στην αρχή **με θεία αγάπη** ο ένας για τον άλλο, θα μας συνδέσει **με προσευχή** και τέλος Αυτός θα μας φέρει **σε ενότητα** πίστης και πνεύματος. Το έργο της αναζωπύρωσης θα είναι όλων μας, δεν θα ανήκει στην αποκλειστικότητα κάποιας ομάδας ή οργάνωσης. Έργα που οι πιστοί κτίζουν επάνω σε «αλήθειες» της Βίβλου και όχι επάνω στην ΜΟΝΗ ΑΛΗΘΕΙΑ που είναι ο Ιησούς Χριστός, δεν θα μπορούν να σταθούν την ημέρα εκείνη που Αυτός θα εκχέει το Πνεύμα Του «επί πάσαν σάρκαν». Σήμερα πολλά έργα καταστρέφονται γιατί δεν έχουν κτισθεί επάνω στο σωστό θεμέλιο, που είναι ικανό να αντέξει τις μεγαλύτερες δοκιμασίες, χωρίς να κλονιστεί.

Έχοντας περάσει μέσα από πολλούς εκκλησιαστικούς χώρους, διαφόρων δογματικών αποχρώσεων, έχω κάνει μια βασική διαπίστωση: Επειδή ο Θεός είναι μακρόθυμος και γεμάτος έλεος, παρ' όλα τα λάθη μας και τις αδυναμίες μας, εκχέει επάνω στη ζωή μας τον καρπό της αγάπης Του. Αυτό δεν συμβαίνει μόνο στην ατομική μας ή στην οικογενειακή μας ζωή, αλλά συμβαίνει και στην τοπική μας συνάθροιση. **Ο Κύριος Ιησούς ευλογεί κάθε συνάθροιση, που οι πιστοί μαζεύονται στο όνομά Του**, όποιο και αν είναι το πιστεύω της, άλλωστε κανένας δεν έχει την αλήθεια γιατί όλοι μας έχουμε μια απειροελάχιστη γεύση της αληθείας που μια ημέρα θα μας αποκαλυφτεί στον ουρανό. Αυτός είναι που τους καλύπτει με το αίμα Του, που τους γεμίζει με τη χάρη και το έλεός Του και που τους ευλογεί πλούσια, αλλά ζητεί σπλάχνα αγάπης, καρδιά ταπεινή και πνεύμα υπηρεσίας.

Όσο μια συνάθροιση προχωρεί με το πνεύμα της φιλαδέλ-

φειας και της ενότητας, δεν έχει να φοβηθεί τον εχθρό και τις επιθέσεις του. Εδώ βέβαια υπάρχει ο κίνδυνος της πνευματικής υπερηφάνειας. Συμβαίνει δηλαδή ότι πολλοί υπεύθυνοι τοπικών συναθροίσεων, επειδή βλέπουν το Θεό να τους ευλογεί, να πιστεύουν ότι πνευματικά βαδίζουν σωστά και ότι ορθοτομούν το Λόγο του Θεού, ενώ οι άλλες συναθροίσεις έχουν λάθος και αρχίζουν να μάχονται τους αδελφούς των άλλων αδελφοτήτων ή δογματικών αποχρώσεων. Το αποτέλεσμα είναι να αρχίσει η αντίστροφη πορεία. Η χάρη του Κυρίου αποσύρεται από τη συγκεκριμένη συνάθροιση, ο εχθρός επεμβαίνει δικαιωματικά στη ζωή της εκκλησίας και η καταστροφή είναι πλέον αναπόφευκτη.

Εάν σκεφτόμαστε ότι η δύναμη που μας έχει δώσει ο Ιησούς είναι σημάδι ότι μας επιδοκιμάζει ή ευαρεστείται στο μήνυμά μας και στη διακονία μας, τότε ανοίγουμε πόρτα στην πλάνη. Η δύναμη του Πνεύματος του Θεού δίνεται στη ζωή μας μόνο και μόνο για να μαρτυρεί τον Ιησού Χριστό, μέσα στον οποίο βρίσκονται κρυμμένοι όλοι οι θησαυροί της γνώσης και της σοφίας.

Εάν σκεφτόμαστε επίσης ότι ο Ιησούς μας δίνει δύναμη εξαιτίας της σοφίας μας, της δικαιοσύνης μας, του αγιασμού μας ή της αφιέρωσής μας στην καθαρή δογματική αποκάλυψη που μας έχει δώσει, τότε θα γίνουμε πρόσκομμα. Η χάρη Του είναι στη ζωή μας και όχι η δική μας αξία.

Δεν ευλογείται καμιά συνάθροιση επειδή διδάσκει αλήθειες και βαδίζει σωστά, αλλά επειδή ο Κύριος κάνει χάρη και έλεος επάνω στα μέλη της και η αγάπη Του καλύπτει τα παραπτώματά τους. Θυμάμαι σε κάποια κατ' οίκον συνάθροιση που είχαμε ένα βράδυ, ο Κύριος να δείχνει σε μια αδελφή την ακόλουθη όραση: Κατά τη διάρκεια της λατρείας εμφανίζεται ο ίδιος ο Ιησούς και στέκεται στο μέσο. Στρέφεται σε μένα, που ήμουν τότε υπεύθυνος της συνάθροισης και μου λέγει «Οι ευλογίες που έχετε, δεν είναι γιατί έχεις την αλήθεια ή γιατί είσαι καλός, αλλά είναι η χάρη και το έλεός μου, που το κάνει αυτό». Κατόπιν στρέφεται προς τους υπόλοιπους αδελφούς και τους λέγει «Ούτε και εσείς είστε καλοί...» και συνέχισε για αναφέρει ευλογίες που θα έρθουν

στην εκκλησία Του, εάν μείνει στην υπακοή του Λόγου Του.

Μπορούν στον τομέα της προσευχής να συνεργασθούν όλες οι τοπικές συναθροίσεις, εφόσον η μία δεν μάχεται την άλλη, μπορούν από κοινού να στήσουν παντού πολλούς βωμούς προσευχής και ο επουράνιος χώρος να καθαρίσει από τις σκοτεινές δυνάμεις και να λάμψει το φως της δόξας του Κυρίου. Γι' αυτό ο στόχος δεν είναι να δείξουμε στον αδελφό μας ότι είναι λάθος και ότι εμείς έχουμε το σωστό. **Εάν ξεκινήσουμε τη δημιουργία μιας ενότητας για να επιβάλουμε τη δική μας «αλήθεια», η αποτυχία είναι δεδομένη.** Το ποιος έχει την αλήθεια θα την αποκαλύψει ο ίδιος ο Κύριος. Όπως συμβαίνει με την αναγέννηση, με το βάπτισμα του αγίου Πνεύματος, κλπ., που γίνονται με την αποκάλυψη και την ενέργεια του Κυρίου μέσα μας, έτσι γίνεται με όλες τις αλήθειες του Λόγου Του, Αυτός μας οδηγεί «εις πάσαν την αλήθειαν» και μας οδηγεί σε ενότητα πίστης και ενότητας. Εμείς δείχνουμε στους άλλους το φως που έχουμε μέσα μας, είμαστε το φως και το αλάτι της γης, είμαστε οι πρεσβευτές του Κυρίου των δυνάμεων.

Ας μην αντιστεκόμαστε στον Κύριο, ας ζητούμε να έχουμε στενότερη κοινωνία μαζί Του και ας ανοίγουμε τους εαυτούς μας και στα υπόλοιπα μέλη του σώματος του Χριστού. Είναι καιρός να παραμερίσουμε τα φράγματα. Πιστεύω ότι ο Ιησούς θα κάνει το λαό Του να υψωθεί πάνω από οποιεσδήποτε διαφορές και να Τον λατρεύει με ενότητα. Τότε είναι που θα αρχίσουμε να καταλαβαίνουμε την καρδιά της αγάπης του Ιησού, που μπορούσε να επιτρέψει σ' ένα Ιουδα να είναι μαζί με τους μαθητές Του, που μπορούσε να λέγει προς τον Πατέρα Του να συγχωρήσει τους σταυρωτές Του και που μπορεί να συγχωρεί και εμάς σήμερα που συνεχία με τις πράξεις μας και τα λόγια μας Του πληγώνουμε την ευαίσθητη καρδιά.

3. ΤΕΙΧΗ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΣΟΥΝ

Ο Ρικ Τζόινερ, εργάτης του ευαγγελίου, παγκόσμια γνωστός στο σώμα του Χριστού από το πλούσιο συγγραφικό του έργο, στην «ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ» αναφέρεται στην αποκάλυψη που του έδωσε ο Κύριος Ιησούς για τα **δογματικά τείχη** που χτίζουν

μεταξύ τους οι πιστοί και που πρέπει να γκρεμιστούν. Αυτό θα το κάνει ο ίδιος ο Ιησούς, αρχίζοντας από την ηγεσία και όταν αυτό συμβεί ολόκληρο το σώμα του Χριστού θα ρέει μαζί σαν ένα ορμητικό ποτάμι. Το ίδιο αναφέρει ο Ρικ Τζόινερ στην όραση «ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΔΟΞΑ», όπου η εκκλησία παρουσιάζεται σαν ένα «νησί» στο μέσο της «θάλασσας». Εκεί υπήρχαν διάφορα κτίρια, κακόγουστα και αρχιτεκτονικά αταίριαστα μεταξύ τους, που συμβόλιζαν τις διάφορες δογματικές αποχρώσεις και γινόταν ένας πόλεμος μεταξύ των κτιρίων. Όλες οι δογματικές αποχρώσεις σαρώθηκαν από τη μανία των παλιρροιακών κυμάτων της θάλασσας (του κόσμου) που ήρθαν εναντίον του νησιού (της εκκλησίας). Μέσα από την καταστροφή έμειναν αυτοί που ήσαν αληθινά φώτα. Για περισσότερες λεπτομέρειες για τις δύο αυτές οράσεις, διάβασε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο «Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ».

Ίσως κάποιοι να τολμήσουν να πουν: **«Δηλαδή ο Θεός θέλει να πιστεύουμε πλάνες και να μην έχουμε όλη την αλήθεια;»** Πιστεύω ότι θα συμφωνήσετε μαζί μου πως, όποιος κάνει τέτοιες σκέψεις είναι προσβολή και βλασφημία κατά του Κυρίου, γιατί μέσα στο Λόγο Του μας προτρέπει «να γνωρίζουμε την ΑΛΗΘΕΙΑ και η αλήθεια Του είναι που θα μας ελευθερώσει από πλάνες» (βλ. Ιωάννης Η/8:32). Ο ίδιος ο Ιησούς είπε ότι Αυτός είναι **«ο δρόμος, η ΑΛΗΘΕΙΑ και η ζωή»** (Ιωάννης ΙΔ:6) και μας προτρέπει να έχουμε όχι απλά γνώση, αλλά επίγνωση του προσώπου του Θεού: **«...Αύτη δε είναι η αιώνιος ζωή, το να γνωρίζωσι Σε τον ΜΟΝΟΝ ΑΛΗΘΙΝΟΝ ΘΕΟΝ, και τον οποίον απέστειλας ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ»** (βλ. Ιωάννης ΙΖ/17:3).

Ο Παύλος το γνώριζε πολύ καλά αυτό, γι' αυτό διακήρυττε **«εξεύρω εις τίνα επίστευσα»** (Β' Τιμόθεου Α/1:12). Ήξερε ποιος ήταν ο Κύριός του και ο Θεός του, ποιος ήταν ο σωτήρας του και ο λυτρωτής του. Ήξερε σε ποιο όνομα κήρυττε σωτηρία, σε ποιο όνομα να βαπτίζει, ποιο όνομα να επικαλείται, ποιο είναι το όνομα που συντρίβει τον εχθρό, είχε επίγνωση ποιος κατοικούσε μέσα του. Θέλει και ευαρεστείται ο Κύριος να γνωρίζουμε το πρόσωπό Του και να ορθοτομούμε το Λόγο Του, αλλά πονά η καρδιά Του ότι βλέπει τα παιδιά Του να μάχονται μεταξύ τους. Δεν θέλει ο Κύριος

να κρύβουμε το Φως του Λόγου Του, τις αλήθειες και τις αποκαλύψεις Του, κάτω από το μόδιο, αλλά και δεν θέλει να κάνουμε σημαία τις αποκαλύψεις Του, θέλει απλά να κάνουμε σημαία τον Ίδιο και την αγάπη Του.

Ο άνθρωπος σώζεται **μόνο με το αίμα του Ιησού Χριστού**, μόνο με την πίστη στη λυτρωτική Του θυσία, είναι ο ιλασμός (το σκέπασμα) των αμαρτιών μας. Οι αποκαλύψεις δεν μας σώζουν, μπορούν όμως να μας οδηγήσουν στη σωτηρία. Οι αποκαλύψεις του Κυρίου, τα πνευματικά του χαρίσματα και η δύναμή Του δίνονται αφού πιστέψουμε σ' Αυτόν, αλλά δεν δίνονται γιατί είμαστε καλοί, αλλά για την οικοδομή όλου του σώματος του Χριστού. Το να μας καταστήσει ο Κύριος οικονόμους των μυστηρίων Του, διαχειριστές των αποκαλύψεών Του, αυτό συνεπάγεται μεγάλο βάρος ευθύνης, γιατί σε όποιον δόθηκαν πολλά, θα του ζητηθούν και πολλά. **Οι αποκαλύψεις σε καμιά περίπτωση δεν μας κάνουν πνευματικούς**, αλλά δίνονται για να μπορέσει η εκκλησία να έρθει σε ενότητα πνεύματος και σε επίγνωση του προσώπου του Ιησού. Ας προσέξουμε λοιπόν να μη μας εξαπατήσει ο εχθρός.

«Τι είναι προτιμότερο: Να έχεις κάποιος αποκάλυψη του Λόγου του Θεού και να στερείται φιλαδέλφειας και σπλάχνα οικτιρμών, ή να έχει λιγότερο αποκάλυψη και να εκζητεί στη ζωή του την καθαρότητα και την αγιότητα, έχοντας πνεύμα ταπείνωσης και αγάπης;» Αμέσως θα απαντήσει κάποιος ότι η δεύτερη περίπτωση είναι προτιμότερη. Πιστεύω ότι το ιδανικό είναι να υπάρχουν και τα δύο (αποκάλυψη της αλήθειας και ταπεινή, άγια ζωή), αλλά αυτό είναι έργο που μόνο ο Κύριος Ιησούς μπορεί να το κάνει μέσα μας, γι' αυτό ας Του ανοίξουμε την καρδιά μας και ας Τον αφήσουμε να κάνει μέσα μας έργο καθαρισμού και αγιασμού.

Ένας πιστός που έχει την πραγματική αλήθεια, που ο Θεός τον έχει κάνει οικονόμο των μυστηρίων Του είναι απλός και ταπεινός, είναι άμαχος και δεν προσπαθεί να επιβάλει τις απόψεις τους στους άλλους, αφήνει το Πνεύμα του Θεού να ενεργήσει. Αντίθετα, κάποιος ο οποίος έχει λάθος και δεν ορθοτομεί το Λόγο του Θεού (αλλά νομίζει ότι κατέχει την αλήθεια), φέρεται με εριστικό τρόπο, δεν

δέχεται υποδείξεις και αντιδικεί προκειμένου να πείσει τους άλλους για το «δίκιο» του.

Αυτός είναι ο λόγος που οι πιστοί δεν μπορούν να συνεργαστούν μεταξύ τους. Ο Κύριος ζητεί από το λαό Του να παραμερίσει τα δογματικά φράγματα και να υψωθεί πάνω από διαφορές για να μπορεί να Τον λατρεύει με ενότητα και Αυτός μόνος θα είναι η κεφαλή (εξουσία) της εκκλησίας. Πρέπει να ταπεινωθούμε ενώπιόν Του για να μας χρησιμοποιήσει για την επερχόμενη αναζωπύρωση. Πρέπει να καταλάβουμε ότι δεν υπάρχει ούτε ένας πιστός και κατά συνέπεια καμιά συνάθροιση που να έχει όλη την αλήθεια, **κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι ορθοτομεί σε όλα το Λόγο του Θεού**. Άλλοι έχουν λιγότερο φως και άλλοι έχουν περισσότερο φως, αλλά όλοι έχουμε από το ίδιο φως, που είναι το «Φως του κόσμου», ο Ιησούς Χριστός.

Είμαστε μέλη του ίδιου σώματος και διαφέρουμε στην αποστολή, που για να την φέρουμε σε πέρας έχουμε ανάγκη ο ένας τον άλλο. Το πόδι χρειάζεται να συνεργασθεί με το χέρι, το αυτί με το μάτι και αντίστροφα. Ο καθένας έχει ένα ιδιαίτερο χάρισμα από το Θεό, όχι για την προσωπική του προβολή και ικανοποίηση της ματαιοδοξίας του, αλλά για την οικοδομή των άλλων πιστών (βλ. Α΄ Κορινθίους 12:12-31 / Εφεσίους 4:11-16). Γι' αυτό κανένας πιστός ή καμιά τοπική συνάθροιση δεν έχει όλα τα χαρίσματα, για να υπάρχει ταπείνωση και ενότητα μέσα στο σώμα του Χριστού, έχοντας ο ένας την ανάγκη του χαρίσματος του άλλου, για τη δόξα του Κυρίου Ιησού.

Θα ήθελα να διευκρινίσω ότι όλα αυτά γράφονται με αγάπη για κάθε άνθρωπο. Να μη νομίσει κάποιος ότι εγώ είμαι πνευματικός και ότι έχω πολλές αποκαλύψεις και ότι η ζωή μου είναι γεμάτη πνευματικές νίκες. Το μόνο που έχω να παρουσιάσω μέσα στη χριστιανική μου πορεία είναι λάθη, λάθη, και πάλι λάθη. Εάν κοιτάξεις μέσα στον αναγεννημένο χριστιανικό κόσμο θα διαπιστώσεις ότι η δική μου παρουσία είναι ασήμαντη και η διακονία μου ελάχιστη. Υπάρχουν αδελφοί, που έχουν δαπανήσει για τη δόξα του Κυρίου Ιησού τη ζωή τους ολόκληρη, ή τις περιουσίες του, ή έχουν θυσιάσει άλλα αγαθά που εγώ δεν μπορώ να συγκριθώ μαζί

τους, είμαι ο ελάχιστος των ελαχίστων. Αυτό δεν το λέω από ψευδοταπείνωση, είναι μια πραγματικότητα. Βλέπω όμως ότι παρ' όλα τα λάθη μου και τα συνεχή παραπτώματά μου και ότι παρ' όλο που δεν γνωρίζω όλη την αλήθεια του Λόγου Του, ο Κύριος με ευλογεί και με σκεπάζει με τη χάρη και το έλεός Του.

Το ίδιο όμως κάνει και με όλα τα παιδιά Του, **γιατί δεν είναι προσωπολήπτης**, γι' αυτό και συ παραμέρισε το εγώ σου και άφησε Αυτόν να εργαστεί στη ζωή σου για τη δόξα Του. Ζήτησέ Του να γίνεις ένα κομμάτι της μεγάλης αναζωπύρωσης που θα κάνει και στη χώρα μας, πίστεψέ το και προσευχήσου για να έχεις την οδηγία Του για το θέμα αυτό. Πρέπει, όπως στους πρώτους αποστολικούς χρόνους, έτσι και σήμερα να χτίσουμε παντού βωμούς προσευχής και να ανακτήσουμε το χαμένο έδαφος. Να πάρουμε πίσω ό,τι άρπαξε ο εχθρός κατά την περίοδο των αιώνων που πέρασε και να γεμίσει η εκκλησία του Χριστού από λάφυρα. **Η στρατηγική για να συντριφτεί ο εχθρός στο τομέα αυτό είναι η δημιουργία κατ' οίκον βωμών προσευχής**. Είναι μια ενέργεια που μπορεί να γίνει γρήγορα, να αναπτυχθεί με ταχύ ρυθμό, να υπάρχει σταθερότητα και σιγουριά, χωρίς οικονομικά εμπόδια και το σπουδαιότερο να έχει σίγουρα αποτελέσματα.

Γνώριζε πως ο Κύριος θα καλέσει πολλούς να γίνουν *«λίθοι ζώντες»* στον πνευματικό οίκο Του, να γίνουν οι ζωντανές πέτρες στη μεγαλύτερη αναζωπύρωση που πρόκειται να γίνει επάνω στην ανθρωπότητα και θα τους αναθέσει βάρος ευθύνης. Αυτοί που θα χρησιμοποιηθούν για το σκοπό αυτό θα είναι αληθινοί υπηρέτες και δεν θα ενδιαφέρονται για τίτλους, φήμη και προβολή. Ας θυμόμαστε ότι ο Κύριος κατοικεί στους ταπεινούς της γης.

Η γρήγορη και αποτελεσματική ανάπτυξη των κατ' οίκον εκκλησιών είναι το μεγάλο πρόβλημα του εχθρού, είναι ο φοβερός πονοκέφαλός του. Γνωρίζει ότι σε συγκεντρώσεις τέτοιου είδους οι δεσμοί ενότητας μεταξύ των πιστών είναι **αυξημένοι** και οι πιθανότητες να σπάσουν είναι πολύ λιγότερες απ' ό,τι σε μια παραδοσιακή (επίσημη από το κράτος) συνάθροιση. Αυτός είναι ο κύριος λόγος που ο Διάβολος με τις πονηρές δυνάμεις του έχει

στρέψει όλη τη δύναμή του εναντίον των κατ' οίκον βωμών προσευχής και τους πολεμά με λύσσα και με κάθε μέσο.

Ο πιο μικρός βωμός προσευχής είναι το οικογενειακό θυσιαστήριο, όταν δηλαδή μια οικογένεια έχει καθημερινή ώρα λατρείας και δοξολογίας, έστω και μικρής διάρκειας. Φανταστείτε λοιπόν σε μια πόλη, όταν υπάρχουν πολλοί τέτοιοι οικογενειακοί βωμοί, πόσο μεγάλο πλήγμα προξενούν στις τάξεις εχθρού. Ο Διάβολος μηχανεύεται κάθε είδους τεχνάσματος, προκειμένου να αποτρέψει τη δημιουργία τέτοιων οικογενειακών βωμών. Περιπτώσεις μέσα από την καθημερινή ζωή μας έχουμε πολλές: Για παράδειγμα, δημιουργεί προστριβές και εντάσεις μεταξύ των μελών μιας οικογένειας για να τους αποθαρρύνει και να αποκάνουν πνευματικά. Κλέβει το χρόνο με την τηλεόραση, καθόσον σήμερα είναι διαπιστωμένο από διάφορες στατιστικές που γίνονται ότι ελάχιστα είναι τα σπίτια που δεν έχουν συνέχεια την τηλεόραση ανοιχτή ότi πρόγραμμα και να παρουσιάζει. Είναι σπάνιο το γεγονός να βλέπει κάποιος τηλεόραση κατόπιν προγράμματος, ακόμα και μεταξύ των πιστών οικογενειών. Υπάρχουν δεκάδες τηλεοπτικά προγράμματα που το περιεχόμενό τους δεν είναι καθόλου επιβλαβές για τον ακροατή, αλλά δεν είναι όμως και πνευματικό, δηλαδή δεν συντελεί στην πνευματική του ανάπτυξη και ενότητα με το Θεό και επειδή δίνει πολύ χρόνο με το να τρέφει τη σάρκα του και το πνεύμα του με θέματα που πνευματικά δεν τον γεμίζουν, επέρχεται σιγά-σιγά αδιαφορία για τα πράγματα του Θεού. Ίσως είναι η πιο επιτυχημένη παγίδα του εχθρού.

Άλλες φορές επειδή τα άτομα είναι κουρασμένα από τον καθημερινό φόρτο της εργασίας, που πάντοτε υπάρχει αυτό στη σημερινή αγχώδη εποχή, ο εχθρός ψιθυρίζει στο αυτί μας, «Δεν πειράζει, επειδή σήμερα είσαι κουρασμένος και ο Θεός δεν θέλει να υποφέρεις, αύριο έχεις την οικογενειακή σου λατρεία». Το αύριο βέβαια δεν έρχεται ποτέ, γιατί ο εχθρός θα δημιουργήσει ένα άλλο παρόμοιο εμπόδιο, που θα φαίνεται σαν φυσιολογικό. Το ίδιο ενεργεί ο εχθρός και με την τοπική μας συνάθροιση, μας αποτρέπει να πάμε, λόγω κούρασης, ή επειδή χθες είχαμε στο σπίτι μας συνάθροιση, και αφού χθες λατρέψαμε όλοι μαζί τον Κύριο,

γιατί να έχουμε και σήμερα λατρεία; Πάρα πολλά φυσιολογικά εμπόδια θα βάλει ο εχθρός μπροστά μας για να επιτύχει το σκοπό του, γι' αυτό, ας είμαστε πνευματικά άγρυπνοι, έχοντες συνέχεια αναμμένη τη φλόγα της προσευχής μας.

4. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Όπως ο Τζον Μουλίντε είδε την όραση για ολόκληρη την Ευρώπη, το ίδιο μπορούμε να δούμε σε μικρογραφία και να παραλληλίσουμε την κάθε χώρα της Ευρώπης. Μπορεί λοιπόν ο αναγνώστης να φανταστεί την Ελλάδα να την καλύπτει ένα τεράστιο πυκνό μαύρο σύννεφο, που να αναβαίνει προς τα πάνω σαν μανιτάρι και να απλώνεται σε όλη την επιφάνεια της, από την Κρήτη μέχρι τον Έβρο και από το Ιόνιο μέχρι τα Δωδεκάνησα. Ενώ στην αρχή το σύννεφο ανέβαινε προς τα πάνω, μετά άρχισε να κατεβαίνει και να καλύπτει ακόμα περισσότερο την Ελλάδα, με αποτέλεσμα να μη φαίνεται τίποτα. Το μαύρο σκοτάδι κυβερνούσε επάνω στη χώρα αυτή σε όλο το μαύρο μεγαλείο του. Ο επουράνιος χώρος της Ελλάδας ήταν υπό την κατοχή πονηρών σκοτεινών δυνάμεων.

Ξαφνικά από διάφορα σημεία άρχισαν να παρουσιάζονται λαμπρές αχτίνες φωτός, που μείωναν την πυκνότητα του σκοταδιού. Στην αρχή η διαφορά αυτή ήταν μικρή και αμυδρή. Σιγά-σιγά όμως η λαμπρότητα των αχτίνων αύξανε και το σκοτάδι έχανε τη δύναμή του. Ενώ το τοπίο άλλαζε και γινόταν όλο και περισσότερο φωτεινό, ξαφνικά οι αχτίνες άρχισαν να χάνουν τη δύναμή τους, να λιγοστεύει το φως τους σταδιακά και στο τέλος να εξαφανίζονται. Το απόλυτο σκοτάδι επανήλθε. Το ίδιο σκηνικό επαναλήφθηκε δυο τρεις φορές ακόμα, ώσπου την τελευταία φορά, ενώ έδειχνε το φως των αχτίνων να τρεμοπαίζει, μια εκτυφλωτική λάμψη κατέλαβε όλο το χώρο της Ελλάδας και η λαμπρότητα του φωτός των αχτίνων ήταν πάνω από κάθε ανθρώπινη περιγραφή. Το μαύρο πυκνό σύννεφο διαλύθηκε τελείως και η Ελλάδα είχε καλυφτεί από ένα υπέρλαμπρο ουράνιο φως. Δυνατός πνευματικός άνεμος φυσούσε σε κάθε γωνιά της χώρας, η δόξα της παρουσίας του Πνεύματος του Κυρίου που ενεργούσε επάνω στη χώρα αυτή ήταν

δυνατή. Τα δένδρα της έγιναν καταπράσινα και το νερό της έτρεχε άφθονο, δροσερό και καθαρό. Τίποτα δεν έμοιαζε όπως πριν, τα πάντα είχαν αλλάξει.

Εύκολα καταλαβαίνει κάποιος την πνευματική ερμηνεία της παραπάνω περιγραφής. Στην Ελλάδα που τη σκέπαζε το μαύρο σύννεφο της εξουσίας των σκοτεινών δυνάμεων, άρχισαν να κτίζονται σε διάφορα μέρη της πνευματικές εστίες προσευχής, που διέσχιζαν το μαύρο πυκνό σύννεφο και δημιουργούσαν σύγχυση μέσα στις τάξεις του εχθρού. Όσο αύξανε η ένταση της πνευματικής φωτιάς, τόσο μεγαλύτερο πρόβλημα αντιμετώπιζε ο εχθρός και η δύναμή του άρχισε να διαλύεται. Μετά όμως από τον πρώτο αιφνιδιασμό του ο Διάβολος πέρασε σε οργανωμένη αντεπίθεση, που είχε σαν αποτέλεσμα να κερδίσει τη μάχη. Αυτό συνεχίστηκε δυο τρεις φορές, μέχρι που το φως υπέρσχυσε και το σκοτάδι έχασε τελείως την εξουσία του.

Το βασικό μήνυμα είναι να μην αποκάνουμε ποτέ στην προσευχή, να μη σταματούμε τη μάχη, έστω και αν βλέπουμε τον εχθρό να έχει κυριεύσει στρατηγικές θέσεις. **Μπορεί να κέρδισε μερικές μάχες, αλλά ΔΕΝ ΚΕΡΔΙΣΕ τον πόλεμο.** Η μάχη ανήκει στον Κύριο Ιησού, στον αρχιστράτηγο των αγγελικών δυνάμεων και Αυτός έχει ήδη συντρίψει την κεφαλή του εχθρού, τον έχει καθαιρέσει από το θρόνο του. Στο λαό Του, στην εκκλησία, έχει δοθεί η δύναμη και η εξουσία να συντρίψει ολοσχερώς τις πονηρές δυνάμεις του εχθρού και το αποτέλεσμα είναι ήδη τετελεσμένο γεγονός. **Αυτό το γνωρίζει ο εχθρός και έχει αφαιρέσει μέσα από την όραση της εκκλησίας το ένδοξο μέλλον της, ώστε να μάχεται χωρίς τόλμη και χωρίς αποτελέσματα.** Ήρθε όμως η ώρα να γνωρίσει η εκκλησία ποια είναι θέση της μέσα στο σώμα του Χριστού, ποια είναι τα προνόμιά της, ποια είναι η δύναμή και η εξουσία της, ποιος είναι ο αρχιστράτηγος που ηγείται του πολέμου και να προχωρεί στη μάχη με ορμή, έχοντας τον αέρα του νικητή. Αυτό θα το επιτύχει η εκκλησία στους έσχατους καιρούς με τη δημιουργία πολλών και συχνών κατ' οίκον βωμών προσευχής.

Η συναθροισή σε σπίτι είναι το κύτταρο της παγκόσμιας

εκκλησίας, από εκεί ξεκινούν ευλογημένες ενέργειες του Πνεύματος του Θεού. Πιστεύω ότι υπάρχουν πολλά πλεονεκτήματα σε μια κατ' οίκον συναθροισή, τα οποία στερούνται οι δημόσιες (επίσημες) συναθροίσεις, όπως για παράδειγμα **υπάρχει αμεσότητα στο πρόβλημα του καθενός και η επικοινωνία είναι πιο ουσιαστική.** Βέβαια συμβαίνει και το αντίθετο, υπάρχουν πλεονεκτήματα σε μια μεγάλη δημόσια συναθροισή, που δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να έχει η κατ' οίκον εκκλησία. Πιστεύω όμως ότι τα πλεονεκτήματα της κατ' οίκον εκκλησίας υπερτερούν κατά πολύ της δημόσιας, γι' αυτό πρέπει να ζητούμε από τον Κύριο οδηγία για να είμαστε μέσα στο θέλημά Του.

Θα ήθελα να διευκρινίσω ότι σκοπός του παρόντος βιβλίου δεν είναι να εξυψώσει τις κατ' οίκον εκκλησίες και να υποβαθμίσει ή να μειώσει τη σπουδαιότητα ή τη χρησιμότητα των θεσμοθετημένων (παραδοσιακών) εκκλησιών. Εάν κάποιος κατάλαβε κάτι τέτοιο, έχει κάνει λάθος. Χρειάζονται το ίδιο και οι δύο, απλά διαφέρουν στο ότι **έχουν διαφορετική αποστολή**, αλλά ο σκοπός είναι πάντα κοινός, είναι να καταστραφούν ολοσχερώς τα έργα του Διαβόλου και των πονηρών του δυνάμεων και η εκκλησία να υψώνει την κεφαλή της, τον Ιησού Χριστό και όταν Αυτός υψωθεί, θα ελκύσει όλους προς τον εαυτό Του.

Πρέπει να υπάρχουν δημόσιες εκκλησίες για πολλούς λόγους που δεν είναι του παρόντος να αναλύσουμε. **Πιστεύω όμως ότι οι κατ' οίκον συναθροίσεις θα αποτελέσουν τη βάση της αναζωπύρωσης σε κάθε χώρα.** Μέσα στην Καινή Διαθήκη παρατηρούμε ότι, παρ' όλο που δεν υπήρχαν εκκλησιαστικά κτίρια, γινόντουσαν συναθροίσεις με τεράστια πλήθη, τα οποία δεν χωρούσαν σε κάποιο σπίτι. Αυτό το βλέπουμε επίσης και στη διακονία του Ιησού, ο οποίος δίδασκε σε μεγάλα πλήθη σε πλατείες και στην ύπαιθρο. Ο Λόγος του Θεού δεν δεσμεύεται και ούτε μπορεί να μπει σε καλούπια. Το Πνεύμα του Θεού οδηγεί το πώς θα οργανωθεί η κάθε τοπική εκκλησία.

Σήμερα, που γίνονται σε διάφορα μέρη κόσμου οργανωμένες ιεραποστολές, δεν θα μπορούσαν να έχουν μεγάλα αποτελέσματα εάν δεν είχαν τη μορφή οργανωμένης εκκλησίας και να

υποστηρίζονται οικονομικά και υλικά από αυτές. Στην Αφρική για παράδειγμα ο γνωστός Γερμανός ευαγγελιστής και ιεραπόστολος Ράινχαρντ Μπόνκε (Reinhard Bonnke) συγκέντρωνε ακροατήριο που έφθανε από διακόσιες χιλιάδες μέχρι και ένα εκατομμύριο. Αυτό δεν θα μπορούσε να γίνει εάν δεν υπήρχε κάποια οργανωμένη εκκλησία ή χριστιανική οργάνωση, κλπ. που να στηρίζει ποικιλοτρόπως τη διακονία του.

5. ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Επειδή πιστεύω στον ουσιαστικό ρόλο που θα διαδραματίσει, στους έσχατους καιρούς που ήδη ζούμε, η κατ' οίκον εκκλησία στην αναζωπύρωση κάθε χώρας και κατά συνέπεια και της Ελλάδας, θα ήθελα να αναφέρω μερικά βασικά πλεονεκτήματά της:

(1) ΘΕΜΑ ΠΟΙΜΑΝΣΗΣ: Όσο πιο πολύ μεγαλώνει μια παραδοσιακή (δημόσια) εκκλησία, τόσο περισσότερο μειώνεται και ο χρόνος που μπορεί να αφιερώσει ο ποιμένας της στον καθένα χωριστά. Μπορεί να αυξάνει ο αριθμός των ατόμων, η ποσότητα, αλλά αναγκαίο αποτέλεσμα είναι η μείωση της ποιότητας, του ενδιαφέροντος δηλαδή του ποιμένα για τα προβλήματα. Στην κατ' οίκον εκκλησία δεν μπορεί να συμβεί αυτό σε καμιά περίπτωση, γιατί ο αριθμός των μελών της είναι πάντα περιορισμένος.

Η ποίμανση σε σπίτι έχει ακόμα το πλεονέκτημα ότι δεν υπάρχει ο χαρακτήρας του διαχωρισμού σε ηγέτες και σε απλούς πιστούς. Αντίθετα, λόγω της αμεσότητας της επαφής που έχει ο υπεύθυνος με τους πιστούς, γίνεται ο υπηρέτης τους και όχι ο «αφέντης» τους, αυτός δηλ. που κυβερνά, εξουσιάζει και διατάζει. Εδώ δεν υπάρχουν περιθώρια να κάνει κάποιος πνευματική σταδιοδρομία (καριέρα), αντίθετα εμποδίζεται. Στον τομέα της υπηρεσίας βοηθείται και από τους λοιπούς συμπρεσβυτέρους, από τους εργάτες εκείνους που τους υποδεικνύει το Πνεύμα του Κυρίου και τους τοποθετεί στη διακονία. Άλλωστε μέσα σε μια κατ' οίκον εκκλησία, όλα τα μέλη είναι ενεργά. Η κατ' οίκον συνάθροιση μπορεί να δημιουργεί αληθινούς πνευματικούς πατέρες και όχι απρόσιτους δασκάλους θεολογίας.

Θα ρωτήσει κάποιος: «Τι γίνεται όταν προστίθενται μέλη σε μια κατ' οίκον συνάθροιση; Πως αντιμετωπίζεται αυτό;». Εδώ ερχόμαστε σε ένα άλλο βασικό πλεονέκτημα της εκκλησίας σε σπίτι, που ο Διάβολος κυριολεκτικά μισεί και το πολεμά με μανία και που το αναφέρουμε αμέσως παρακάτω:

(2) ΔΙΑΙΡΕΣΗ ΚΑΙ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ: Όταν σε μια κατ' οίκον εκκλησία προστίθενται νέα μέλη εκ των πραγμάτων δεν μπορούν να χωρέσουν όλοι σ' ένα σπίτι, το οποίο έχει περιορισμένες δυνατότητες. Στην περίπτωση αυτή διασπάται η υπάρχουσα και δημιουργείται μια νέα, με διπλό αποτέλεσμα: (α) Ένας ακόμα βωμός προσευχής δημιουργείται σε κάποια άλλη περιοχή, που είναι απειλή πλέον για τις σκοτεινές δυνάμεις που κυριαρχούν στον επουράνιο χώρο της, και (β) Δεν μπορεί να βρει έδαφος το πνεύμα της υπερηφάνειας και του εγωισμού μέσα στον υπεύθυνο της εκκλησίας και έτσι παραμένει απλός και ταπεινός και συνεχίζει να ενδιαφέρεται γι' αυτούς που ο Κύριος του εμπιστεύθηκε να τους διακονεί. Αντίθετα, προωθεί την αύξηση κατ' οίκον συναθροίσεων και προσεύχεται ο Κύριος να σηκώσει εργάτες για να τις υπηρετήσουν. Το έργο είναι συνολικό, ανήκει στον Κύριο και δεν είναι αποκλειστικό επίτευγμα κανενός.

Γενικά οι εκκλησίες αυτές πολλαπλασιάζονται με γρήγορο ρυθμό, χωρίς δεσμεύσεις και εμπόδια που συνήθως βάζουν οι υπεύθυνοι των δημοσίων εκκλησιών. Η αύξησή τους γίνεται με γεωμετρική πρόοδο, δηλαδή 4,8,16,32, κλπ.. Έχουμε μια κυτταρική διαίρεση των υπαρχουσών εκκλησιών.

(3) ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ και ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΥΞΗΣΗ: Η παραδοσιακή εκκλησία υστερεί στο ότι δεν μπορεί να πολλαπλασιαστεί και κατά συνέπεια ο τρόπος διδασκαλίας πάσχει, καθόσον έχει αιώνιους μαθητές. Επειδή στην κατ' οίκον εκκλησία υπάρχει στενή επαφή μεταξύ των μελών της ο τρόπος διδασκαλίας και μαθητείας είναι πολύ αποτελεσματικός, γι' αυτό οι πιστοί ωριμάζουν γρήγορα πνευματικά και προωθούνται στη διακονία. Άλλωστε η μαθητεία δεν περιορίζεται στην προκαθορισμένη ώρα διδασκαλίας, αλλά λόγω της αμεσότητας των σχέσεων επεκτείνεται και στις υπό-

λοιπες ώρες και ημέρες, όπου οι πιστοί συζητούν τις διάφορες απορίες μεταξύ τους και προσεύχονται στον Κύριο για οδηγία και αποκάλυψη. Το πλεονέκτημα αυτής της κατάστασης είναι ότι η διδασκαλία του Λόγου του Θεού γίνεται σε προσωπική επαφή και διάλογο, κάτι που δεν μπορεί να γίνει σε μια μεγάλη δημόσια εκκλησία, γι' αυτό οι πιστοί μένουν με πολλά ερωτηματικά και απορίες και στο τέλος καταλήγουν να είναι πνευματικά νήπια, ενώ θα έπρεπε οι ίδιοι να ήσαν πλέον δάσκαλοι.

(4) ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ και ΔΙΩΓΜΟΙ: Οι εκκλησίες στα σπίτια είναι αθόρυβες και αφανείς, δεν τις γνωρίζει ο πολύς κόσμος, γι' αυτό και η λειτουργία τους είναι πιο ασφαλής σε περίπτωση διωγμού. Κάτι τέτοιο δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να συμβεί με τις παραδοσιακές εκκλησίες, οι οποίες σαν δημόσιες και σαν στεγαζόμενες σε συγκεκριμένα κτίρια γίνονται εύκολος στόχος επιθέσεων.

Ένα σημαντικό πλεονέκτημα της κατ' οίκον εκκλησία σε περίοδο διωγμού ή δοκιμασιών γενικά είναι η αρραγής ενότητα μεταξύ των μελών της. Το πρόβλημα του ενός αυτόματα γίνεται και πρόβλημα του άλλου, με αποτέλεσμα όλο το σώμα να συμπάσχει, να αγωνίζεται μαζί στην προσευχή και φυσικά να υπάρχει και ευλογημένη κατάληξη. Αυτό δεν μπορεί να γίνει σε μια μεγάλη δημόσια εκκλησία, τα μέλη της οποίας διασκορπίζονται σε περίπτωση διωγμού ή δοκιμασιών. Δεν μπορούν όλα τα μέλη να γίνουν κοινωνά του προβλήματος κάποιου άλλου μέλους, αλλά λίγα, καθόσον σε μια κατεστημένη εκκλησία με πολλά μέλη δημιουργούνται συνήθως ομάδες, φατρίες και κλίκες.

(5) ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ: Όπως εύκολα καταλαβαίνει κάποιος, το κόστος μιας κατ' οίκον συνάθροισης είναι μηδαμινό. Δεν χρειάζονται χρήματα για ενοίκιο αίθουσας, για πληρωμή λογαριασμών και συντήρησης, για τυχόν πληρωμή ποιμένα ή άλλων εργατών, όπως συμβαίνει σε μια δημόσια παραδοσιακή εκκλησία, για την οποία πρέπει να εξευρεθούν πόροι και να καλυφτεί το κόστος λειτουργίας της. Αυτός είναι επίσης ένας βασικός λόγος για τη γρήγορη ανάπτυξη των κατ' οίκον εκκλησιών.

Ενώ στις κατ' οίκον εκκλησίες δεν υπάρχει κόστος λειτουργίας, μπορεί όμως να υπάρχει ένα κοινό ταμείο από αυτοπροαίρετες εισφορές των μελών της, διαχειριζόμενο από δύο ή τρεις αδελφούς για την κάλυψη διαφόρων αναγκών, όπως για αγορά Καινών Διαθηκών, υμνολογίων, κασετών, βιβλίων, εντύπων, φυλλαδίων κλπ. για να χρησιμοποιηθούν είτε από τα μέλη της, είτε για ευαγγελισμό ψυχών. Εάν υπάρξει περίπτωση που κάποιο μέλος έχει ανάγκη ενός μεγάλου ποσού, μπορεί να γίνει μια έκτακτη συνεισφορά για να καλυφτεί η όποια ανάγκη του. Με αυτό τον τρόπο υπάρχει αληθινή φιλαδέλφεια, ενότητα και αγάπη μεταξύ των πιστών, καθόσον όλοι γίνονται κοινωνοί των προβλημάτων του άλλου.

(6) ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ: Η κατ' οίκον εκκλησία προσφέρει ένα περιβάλλον ζεστό, φιλικό και οικείο για τον κάθε επισκέπτη, δεδομένου ότι για να έρθει ο οποιοσδήποτε σημαίνει ότι προσκλήθηκε από κάποιον, γι' αυτό πηγαίνει σ' ένα χώρο όπου υπάρχουν ένας ή περισσότεροι γνωστοί του και κατά συνέπεια δεν νιώθει σαν ξένος, αλλά «σαν το σπίτι του». Πριν αρχίσει η ώρα της συνάθροισης, αλλά και μετά υπάρχει κάποιο ρόφημα, αναψυκτικό, κλπ, η ατμόσφαιρα είναι φιλική και έτσι η γνωριμία γίνεται όλο και πιο ζεστή με όλους τους παρευρισκόμενους.

Ο τρόπος που λειτουργεί μια κατ' οίκον εκκλησία, δεν είναι πάντα ο ίδιος, γιατί ο Κύριος είναι που την οδηγεί, ανάλογα με τις ανάγκες των πιστών. Υπάρχουν περιπτώσεις που η λατρεία ξεκινά με υμνωδία, κατόπιν γίνεται μάθημα ή διδασκαλία ή κήρυγμα και στο τέλος γίνεται διακονία προσευχής επάνω στα άτομα. Άλλες φορές μπορεί να ξεκινήσει η συνάθροιση με προσευχή και στη συνέχεια να υπάρξει η λειτουργία των χαρισμάτων του αγίου Πνεύματος. Πιστεύω ότι η κάθε ομάδα έχει τον δικό της, τον ιδιαίτερο τρόπο που λειτουργεί, αλλά το αποτέλεσμα εξαρτάται πάντοτε από το πόσο οι πιστοί ανοίγονται στο Πνεύμα του Θεού και αφήνουν τον Κύριο να ενεργήσει, χρίοντας τους πιστούς, αλλά και το χώρο. Όταν συμβαίνει αυτό, είναι σπάνιο το γεγονός να έρθει κάποιος για πρώτη φορά σε κατ' οίκον συνάθροιση και να μην αγγιχτεί από το

Πνεύμα του Θεού. Βέβαια αυτό γίνεται και στις δημόσιες (παραδοσιακές) εκκλησίες όταν λειτουργούν τα πνευματικά χαρίσματα.

(7) ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ: Οι κατ' οίκον εκκλησίες χαρακτηρίζονται από αυτονομία στις ενέργειές τους και στις δραστηριότητές τους. Η λήψη των αποφάσεών τους δεν επηρεάζει τις άλλες εκκλησίες (δημόσιες ή κατ' οίκον), καθόσον δεν υπάρχει το στοιχείο της λογοδοσίας και της τυπικής εξουσίας, όπως συμβαίνει με τις παραδοσιακές εκκλησίες. Σε περίπτωση που μια κατ' οίκον εκκλησία είναι εξαρτώμενη από κάποια δημόσια, πάλι οι αποφάσεις της δεν έχουν μεγάλο αντίκτυπο, γιατί περιορίζονται σε στενό κύκλο ατόμων. Στην πρώτη αποστολική περίοδο βλέπουμε δύο βασικά στοιχεία να χαρακτηρίζουν τις τοπικές εκκλησίες, τα οποία είναι **η αυτονομία** που διέθεταν και δεύτερον **η θαυμαστή ενότητα** μεταξύ τους, άλλωστε στην εποχή των αποστόλων η αυτόνομη λειτουργία των τοπικών εκκλησιών επιβαλλόταν από τις υπάρχουσες κοινωνικές και πολιτισμικές συνθήκες και ειδικότερα από την έλλειψη συχνής επικοινωνίας μεταξύ των πόλεων και των περιοχών, λόγω των μεγάλων αποστάσεων και της δύσκολης μετάβασης από το ένα μέρος στο άλλο με τα μέσα της εποχής εκείνης. Σήμερα βέβαια τέτοια προβλήματα έχουν εξαλειφθεί τελείως.

Ο Παύλος μέσα από τις επιστολές του αντιμετωπίζει την κάθε εκκλησία ξεχωριστά και την θεωρεί άμεσα υπεύθυνη στο να υπακούει στο θέλημα του Κυρίου (βλ. Α' Κορινθίους ΙΑ:2 /Β' Θεσσαλονικείς Β:15 /κλπ.). Για να είναι σίγουρη η κάθε τοπική εκκλησία ότι πνευματικά βαδίζει σωστά, το κριτήριο είναι ένα: Να βρίσκεται υποταγμένη κάτω από την κεφαλή της, τον Ιησού. Πιστεύω ότι Κύριος οδηγεί την κάθε τοπική εκκλησία σε διαφορετικό τρόπο μαρτυρίας, ανάλογα με το γεωγραφικό και κοινωνικό χώρο που βρίσκεται. Πρέπει να υπάρχει **άμεση πνευματική σχέση** μεταξύ των εκκλησιών, αλλά η κάθε συνάθροιση είναι απευθείας **υπεύθυνη στην κεφαλή της**, τον Ιησού Χριστό, γιατί, εάν κάποιος δεν υπακούει στην πνευματική αόρατη εξουσία του, πολύ περισσότερο στη φυσική ορατή εξουσία του. Ίσως, γι' αυτό η Γραφή δεν αναφέρει ούτε μια φορά ότι κάποιος άνθρωπος (ατομικά) είναι η ορατή κεφαλή της εκκλη-

σίας, πάντοτε αναφέρεται στη συλλογικότητα της διοίκησης της εκκλησίας, δια μέσου των πρεσβυτέρων που επισκοπούν το ποίμνιο και δια μέσου των χαρισμάτων του Πνεύματος που ενεργούνται και από τους πρεσβύτερους και από το υπόλοιπο σώμα. Ποιμένας σημαίνει «υπηρέτης» και ο Ιησούς είναι ο "μεγάλος Ποιμένας" των προβάτων, γι' αυτό δεν ζητεί ηγέτες, αλλά ζητεί **ποιμένες κατά την καρδιά Του**, που θα υπηρετήσουν με θυσία το ποίμνιο και όχι κάποια ανθρώπινη οργάνωση ή εξουσία.

Οι πιστοί που συναθροίζονται σε σπίτια έχουν τη συνείδηση ότι «δεν **πηγαίνουν στην ΕΚΚΛΗΣΙΑ**, δηλαδή σε κάποιο κτίριο για να λατρεύουν τον Κύριο», αλλά οι ίδιοι «**ΕΙΝΑΙ η εκκλησία**», γιατί ο Λόγος του Θεού λέγει ότι εμείς οι πιστοί είμαστε «λίθοι ζώντες», είμαστε «ο ναός του Θεού» (βλ. Εφεσίους Β/2:21-22, Α' Κορινθίους Γ/3:16-17 και ς'/6:16, Α' Πέτρου Β/2:5, κλπ). Εφόσον λοιπόν είμαστε **η εκκλησία** και εφόσον μαζευόμαστε στο όνομα του Ιησού για να Τον λατρεύουμε σε κάποιο χώρο, όταν υπάρχει ο έλεγχος κάποιας θεσμοθετημένης εκκλησίας ή οργάνωσης και επιβάλλει τις αποφάσεις της, τότε η λατρεία μας δεν θα είναι ακώλυτη, δεν θα είναι «εν Πνεύματι και αληθεία» και θα υπάρξουν περιπτώσεις όπου ο πιστός θα εισέλθει μέχρι τις «αυλές του Κυρίου», αλλά δεν θα μπορεί όμως να μπει μέσα στα «άγια των αγίων». Δυστυχώς, με το να εφαρμόζουν ένα τέτοιο σύστημα διακυβέρνησης οι σημερινές κατεστημένες εκκλησίες, υποβαθμίζεται ο ρόλος της αληθινής εξουσίας που είναι ο ένδοξος Ιησούς.

Δεν αμφισβητείται ο ρόλος, η διακονία και η πιστότητα των κεχρισμένων του Κυρίου, που επισκοπούν μεγάλες συναθροίσεις ή ταυτόχρονα πολλές τοπικές συναθροίσεις, αλλά επισημαίνεται το πρόβλημα της **δυσλειτουργίας** των εκκλησιών μεταξύ τους και η **έλλειψη της ενότητας** που υπάρχει μεταξύ των πιστών που ανήκουν σε διάφορες δογματικές ομάδες, όταν οι υπεύθυνοι ξεφεύγουν από τις αρχικές γραμμές της Βίβλου. Ο χριστιανός «ηγέτης» (μέσα στη Γραφή δεν υπάρχει τέτοιος όρος) είναι «υπηρέτης», είναι άνθρωπος προς θυσίας. Άρα και ο ποιμένας (ένα από τα χαρίσματα) είναι υπηρέτης, που διακονία του είναι να οδηγεί τα προβατάκια που ο Κύριος του εμπιστεύθηκε σε τοποθεσίες, όπου υπάρχει άφθονο

«χορτάρι» και δροσερό καθαρό «νερό», να προσέχει μην πέσουν σε γκρεμούς, σε χαράδρες και να μη χαθούν, να επουλώνει τις τυχόν πληγές τους και γενικά να τα φροντίζει. Ο ποιμένας είναι να φροντίζει (υπηρετεί) τα πρόβατα, ποτέ δεν γίνεται το αντίθετο. Το πρόβατο δεν μπορεί να υπηρετήσει το ποιμένα, μπορεί να του δώσει όμως το μαλλί του, το γάλα και να του γεννήσει άλλα πρόβατα. Εύκολα αντιλαμβάνεται κάποιος τον παραλληλισμό.

Αυτός είναι ο λόγος σήμερα που δεν υπάρχει αληθινή ενότητα μέσα στο σώμα του Χριστού. Έχουν δημιουργηθεί όπως είχε γίνει στην Κόρινθο επί εποχής Παύλου διάφορες αντιμαχόμενες φατρίες, με αποτέλεσμα άλλος να είναι του «Παύλου», άλλος του «Απολλώ», άλλος του «Κηφά» και άλλος του «Χριστού» (βλ. Α΄ Κορινθίους Α/1:11-12, Γ/3:1-9). Πιστεύω ότι με τη λειτουργία των κατ' οίκον εκκλησιών τέτοιου είδους προβλήματα δεν μπορεί να υπάρξουν και στην περίπτωση που τυχόν δημιουργηθούν, λόγω της αυτόνομης λειτουργίας τους, δεν μπορούν να μεταδοθούν εύκολα σε κάποια άλλη.

Πρέπει να γνωρίζουμε ότι η δόξα του Ιησού Χριστού είναι που φέρνει την αληθινή ενότητα. Ο Ιησούς πριν από την σύλληψή Του προσευχήθηκε στον Πατέρα όλοι μας να είμαστε «ένα». Καθώς λοιπόν συναθροιζόμαστε με άλλους που Τον αγαπούν, η δόξα Του αυξάνει και όσο περισσότερο αυξάνει η δόξα του Ιησού με την ενότητα του λαού Του, τόσο περισσότερο γνωρίζει ο κόσμος ότι στάλθηκε από τον Πατέρα για να γίνει ο σωτήρας μας και να γνωρίζει ότι είμαστε μαθητές Του, επειδή αγαπάμε ο ένας τον άλλον (βλ. Ιωάννης ΙΖ/17).

Από όσα αναφέραμε συμπεραίνεται ότι μια κατ' οίκον εκκλησία βρίσκεται πολύ πιο κοντά στα αποστολικά πρότυπα οργάνωσης και λειτουργίας της. Δεν είναι του παρόντος να ασχοληθούμε με λεπτομέρειες για τον τρόπο γενικά που πρέπει να λειτουργεί το σώμα του Χριστού, αυτό μπορεί να γίνει σε κάποια άλλη μελέτη μας ή να ανατρέξει ο κάθε ενδιαφερόμενος στην πλούσια χριστιανική βιβλιογραφία που υπάρχει και στον Ελλαδικό χώρο. Το βασικό μας θέμα είναι το πως ο Κύριος Ιησούς ετοιμάζει το λαό Του για τη μεγαλύτερη αναζωπύρωση που θα λάβει χώρα επάνω στη γη,

προκειμένου να ετοιμάσει την νύμφη εκκλησία Του για να έρθει να την παραλάβει και να την παραστήσει στον εαυτό Του ένδοξη *«μη έχουσαν κηλίδα, ή ρυτίδα, ή τί των τοιούτων, αλλά δια να ήναι αγία και άμωμος»* (Εφεσίους Ε/5:27).

6. ΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΗΜΕΡΑ

Σε όσες περιοχές της Ελλάδας υπάρχουν σήμερα μεμονωμένοι πιστοί ή μεμονωμένες χριστιανικές οικογένειες, όχι μόνο δεν πρέπει να απογοητεύονται ότι είναι «μόνοι», αλλά θα πρέπει να γνωρίζουν ότι παίζουν σημαντικό ρόλο μέσα στο σχέδιο του Θεού για την αναζωπύρωση στη χώρα μας και μάλιστα θα έλεγα ότι **ο ρόλος τους είναι πρωταγωνιστικός**. Θα είναι οι πρωτοπόροι μιας επερχόμενης κίνησης αναζωπύρωσης, γιατί δεν απόκαμαν από τις δυσκολίες και παρέμειναν στην πίστη και στην προσευχή.

Η συνηθισμένη και πολύ γνωστή πλέον πολεμική τακτική που εφαρμόζει ο Διάβολος για τους μεμονωμένους πιστούς είναι να τους βγάζει πολύ γρήγορα εκτός μάχης, βάζοντάς τους διάφορες σκέψεις και ιδέες. Τους λέγει: «Εσείς είστε μόνοι, δεν έχετε άλλους αδελφούς να συμπροσευχηθείτε και να λατρεύετε τον Κύριο, τόσο καιρό προσεύχεσθε και δεν σώζεται καμιά ψυχή, δεν σας ακούει ο Θεός, είναι δυνατόν να σας ακούσει τώρα για τη χώρα σας και για τα προβλήματα των άλλων; Προσευχηθείτε μόνο για τα δικά σας θέματα!!!».

Μια άλλη σκέψη που ο Διάβολος βάζει στους αδελφούς αυτούς είναι ότι **«πρέπει ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ να ενωθούν με κάποια οργανωμένη εκκλησία»** και επειδή αυτό δεν γίνεται για διάφορους λόγους, **που ο ίδιος ο εχθρός τους γνωρίζει εκ των προτέρων**, όπως επειδή δεν υπάρχει άλλη εκκλησία, ή εφόσον υπάρχει έχει πέσει στη σαρκικότητα και κυρίως μάχεται αδελφούς, τότε τους βάζει απογοήτευση στην καρδιά και με αυτό τον τρόπο σβήνει ένα βωμό προσευχής στην περιοχή εκείνη, που εάν ήταν αναμμένος θα αποτελούσε μεγάλη απειλή για τα σχέδιά του.

Άκουσε το λόγο τούτο: Πρέπει να χαίρεσαι που είσαι «μόνος» στην περιοχή σου, ο Θεός το επέτρεψε αυτό και η τιμή

που σου κάνει είναι μεγάλη, γιατί σε κρίνει άξιο να αναλάβεις μια αποστολή κατά του εχθρού, που είναι να γκρεμίσεις από το θρόνο του τον πρίγκιπα δαίμονα που κυβερνά την περιοχή σου. Η διακονία σου είναι να επιτεθείς κατά του εχθρού με πολεμική προσευχή, γι' αυτό είσαι μόνος. Εάν υπήρχαν άλλοι αδελφοί, πιθανόν να ξέφευγες της πρόσκλησής σου. **Γνώριζε** όμως ότι δεν είσαι μόνος για το σκοπό αυτό, μαζί σου σ' ολόκληρη την Ελλάδα υπάρχουν δεκάδες «μεμονωμένοι» βωμοί που είναι συνέχεια αναμμένοι και ο Θεός θα φέρει σε ενότητα πίστης και πνεύματος όλους αυτούς τους βωμούς προσευχής και η χώρα μας θα ελευθερωθεί από την κυριαρχία του εχθρού. **Γνώριζε**, πως και εσύ, είσαι μέρος της στρατηγικής του Κυρίου για να εκπληρώσει τα άγια σχέδιά Του και εφόσον του ανοίξεις την καρδιά σου, Αυτός θα σε χρησιμοποιήσει σε οργανωμένα δίκτυα προσευχής, για τη δόξα Του.

Ενώ μέσα στο σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία των ανθρώπων και για την πνευματική αύξηση και αγιασμό των πιστών, δεν αποκλείεται κανένα είδος λατρείας (δηλαδή ατομικής, οικογενειακής, κατ' οίκον ή δημόσιας συνάθροισης, κλπ.), ο Διάβολος έχει κατορθώσει να υποβαθμίσει, να μειώσει και στο τέλος να εξαφανίσει την κατ' οίκον εκκλησία, ενώ μέσα στη σκέψη των πιστών «προωθεί» τις παραδοσιακά δημόσιες. **Το αποτέλεσμα είναι ότι πολλοί ΒΩΜΟΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ που θα μπορούσαν να ήταν συνέχεια αναμμένοι σε διάφορες περιοχές, είναι σβηστοί.** Το σκοτάδι κυβερνά, φως πνευματικό δεν υπάρχει και οι άνθρωποι ζουν μέσα σε αβεβαιότητα, ανησυχία, δεινά και ταραχή.

Πρέπει ο κάθε πιστός να εννοήσει τη σπουδαία θέση, τον πρωταγωνιστικό ρόλο που κατέχει η κατ' οίκον εκκλησία στην αναζωπύρωση της Ελλάδας, της Ευρώπης και του κόσμου ολόκληρου και όχι μόνο οι εκκλησίες αυτές, αλλά και ο κάθε μεμονωμένος πιστός, ή η κάθε πιστή οικογένεια, να εννοήσουν ότι είναι ένα φως δυνατό στην περιοχή όπου βρίσκονται. Όλοι αυτοί πρέπει να ενωθούν σε μια διακονία προσευχής και με σύνθημα **«Η Ελλάδα να σωθεί»**. Ο Διάβολος που είναι ψεύτης και κλέφτης έχει κρύψει από κάθε πιστό που είναι μόνος του, την εξέχουσα θέση που έχει ο ίδιος μέσα στο σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία της χώρας μας,

του εισηγείται ψέματα και του κλέβει την όραση και στο τέλος τον οδηγεί στην αδράνεια και στον πνευματικό μαρασμό. Ήρθε όμως η ώρα να ξεσκεπαστούν οι πλάνες του και οι μεθοδείες του.

Ξαφνικά σε ολόκληρη την Ελλάδα η σάλπιγγα του Κυρίου θα ηχήσει, το Πνεύμα του Θεού θα φυσήσει με δύναμη και θα ζωοποιήσει όλους αυτούς τους αδελφούς που ο εχθρός τους έχει απογοητεύσει και τους έχει παροπλίσει. Θα γεμίσουν με όραση, θα ευφρανθούν στην παρουσία του Θεού και θα προχωρήσουν σε μια ενότητα προσευχής που ο Διάβολος και οι πονηρές του δυνάμεις θα σαστίσουν. **Βωμοί προσευχής θα στηθούν από άκρο σ' άκρο σ' ολόκληρη την Ελλάδα**, το μαύρο πυκνό σύννεφο που την σκεπάζει θα διαλυθεί και η δόξα του Κυρίου Ιησού θα αποκαλύπτεται συνεχώς.

Εύχομαι μέσα από την αποκαλυπτική όραση που αναφέρεται στο βιβλίο αυτό, ο Κύριος να σου μιλήσει στην καρδιά και η όραση για τη σωτηρία της χώρας μας να γίνει μια ζωντανή πραγματικότητα στη ζωή σου. Γονάτισε τώρα και ζήτησέ Του να σε χρησιμοποιήσει σαν ένα κρίκο στη μεγάλη αλυσίδα προσευχής που σχηματίζεται σ' όλη την Ελλάδα. Όσο πιο πολλοί κρίκοι (βωμοί προσευχής) υπάρχουν, τόσο πιο μεγάλη και ισχυρή θα είναι η αλυσίδα που θα δένει το Διάβολο και τις δυνάμεις του.

Κανένας αναγεννημένος πιστός δεν εξαιρείται από το σκοπό αυτό, αλλά πιστεύω ότι πρέπει να υπάρχουν οι παρακάτω απαραίτητες προϋποθέσεις:

1. Να υπάρχει πνεύμα φιλαδέλφειας. Αυτό είναι το πρώτιστο, πρέπει να εκζητεί ο πιστός από τον Κύριο Ιησού να του δώσει την δική Του καρδιά, που είναι καρδιά αγάπης, ταπείνωσης και θυσίας. Εφόσον υπάρχει αυτό το πνεύμα της ομοθυμίας και της ομοψυχίας, θα μπορεί να λατρεύει τον Κύριο με οποιοδήποτε άλλο αδελφό, που θα ανήκει σε διαφορετική δογματική ομολογία απ' αυτόν. Μέσα από τις διαφορές θα φανερωθεί η αγάπη του Θεού και η ενότητα του Πνεύματός Του, μέσα από την ανομοιομορφία θα φανερωθεί η ομορφιά και η αρμονία του Κυρίου. Ο Θεός δημιουργεί μία υπέροχη σε ομορφιά πνευματική ανθοδέσμη, που

αποτελείται από διάφορα δογματικά άνθη, που ευωδιάζουν όλα με το άρωμα του Ιησού Χριστού.

2. Να υπάρχει οδηγία από τον Κύριο για το πως ο πιστός θα χρησιμοποιηθεί και να μην κάνει καμιά ενέργεια από ενθουσιασμό και μόνο. Εάν είναι αδόκιμος στην πίστη, πολύ γρήγορα θα αλλάξει πορεία, εγκαταλείποντας την αρχική του απόφαση και αυτό πιθανόν να είναι σκάνδαλο μέσα στο σώμα του Χριστού. Ας νηστέψει και ας προσευχηθεί πριν ζητήσει να γίνει μέρος του δικτύου προσευχής που ο Θεός ήδη δημιουργεί στη χώρα μας.

3. Να υπάρχει κοινός στόχος, αλλά με διαφορετική δογματική ταυτότητα. Αυτό θα συμβάλλει στη αληθινή σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των διαφόρων ομολογιών, καθόσον η μία διακονία θα τιμά την άλλη και ο κάθε πιστός θα τιμά και θα θεωρεί τους άλλους «υπερέχοντες». Ο Κύριος είναι που θα αφαιρέσει τις διαφορές και θα φέρει του λαό Του σε αληθινή ενότητα πνεύματος και πίστης. Καμιά παρόμοια ανθρώπινη προσπάθεια μέχρι σήμερα δεν μπόρεσε να φέρει γνήσιο καρπό, αλλά αυτό που ο Κύριος κάνει είναι τέλειο, γιατί τέλειοι είναι οι δρόμοι Του. Αυτό αναφέρει και ο Ρικ Τζόνιερ στην όραση «ΠΟΛΕΜΟΣ και ΔΟΞΑ», όπου μέσα από αταίριαστα αρχιτεκτονικά κτίρια, που αναπαριστούσαν τις διάφορες δογματικές αποχρώσεις ο Κύριος οικοδόμησε τον πνευματικό Του οίκο. Αυτό είναι κάτι που δεν έχουν καταλάβει οι υπεύθυνοι των διαφόρων διακονιών, καθόσον νομίζουν ότι το «νέον πράγμα» θα προέλθει από αυτούς, αλλά το έργο αυτό ανήκει στον Κύριο και μόνο και δεν θα είναι αποκλειστικότητα κανενός, την δόξα δεν θα την πάρει άνθρωπος, αλλά Αυτός που πέθανε για τις αμαρτίες μας.

4. Να υπάρχουν δεσμοί μεταξύ των πιστών με οποιοδήποτε τρόπο, δηλαδή με προσωπική γνωριμία ή εφόσον υπάρχουν μεγάλες αποστάσεις δια μέσου τηλεφώνου ή αλληλογραφίας. Όσους ο Κύριος οδηγήσει να συμμετέχουν στη «**Διακονία προσευχής για την αναζωπύρωση της Ελλάδας**» θα πρέπει να επιδιώξουν να αναπτύξουν μεταξύ τους δεσμούς γνωριμίας, φιλίας και αδελφικής αγάπης, γιατί πιστεύω ότι διαφορικά φέρνουμε στην προσευχή

ενώπιον του Κυρίου κάποιον που τον γνωρίζουμε προσωπικά ή συνομιλούμε μαζί του τηλεφωνικά ή επικοινωνούμε με αλληλογραφία, παρά κάποιον απρόσωπα, γενικά και αόριστα. Την προσωπική αυτή σχέση τη μάχονται ο εχθρός και οι σατανικές δυνάμεις του, γιατί μέρος της στρατηγικής του είναι η έλλειψη δεσμών αγάπης ανάμεσα στο λαό του Θεού.

◆ Ο στόχος της ενότητας δεν είναι να οδηγηθεί ο πιστός σε κάποια τοπική εκκλησία ή δογματική έμφαση, ή σε κάποια προσωπικότητα, **αλλά να οδηγηθεί στον Ιησού Χριστό και να ενωθεί με Αυτόν**, γιατί Αυτός είναι η κεφαλή μας (η εξουσία μας) και το θεμέλιο επάνω στο οποίο οικοδομούμε, γιατί ο σκοπός του Κυρίου δεν είναι ΝΑ ΧΩΡΙΣΕΙ, αλλά ΝΑ ΣΥΝΔΕΣΕΙ.

Μέσα από την ανομοιότητα των διαφόρων δογματικών ομάδων ο Κύριος Ιησούς θα φέρει το λαό Του σε αληθινή ενότητα και σε τέλεια ισορροπία μεταξύ τους, που όλοι θα αναγνωρίζουν ότι ο Κύριος μόνος είναι ο δημιουργός αυτού του θαυμαστού οικοδομήματος. Όσοι αντισταθούν στην κίνηση αυτή του Πνεύματος του Θεού και «βάψουν» τα χέρια τους με αίμα αδελφικό δεν θα έχουν καμιά μερίδα στο χτίσιμο του έσχατου οίκου, θα αποκλειστούν από το «νέον πράγμα». Ο Κύριος μέσα από τα κατεστημένα εκκλησιαστικά συστήματα που έχουν γίνει άκαμπτα, θα βγάλει έξω το λαό Του, τη νύμφη Του εκκλησία, που είναι ο «**νιός ο άρσεν**» όπως αναφέρεται στην Αποκάλυψη ΙΒ/12:5, είναι η «Εκκλησία της Φιλαδέλφειας» που θα την ετοιμάσει για να την παραλάβει.

Ζήτησε τώρα από τον Κύριο να γίνεις μέρος της επερχόμενης αναζωπύρωσης και του μεγάλου θερισμού ψυχών που θα κάνει. **Αδειασε** τον εαυτό σου από κάθε προσωπική επιδίωξη, **υπέμεινε** με αγάπη την απόρριψη των άλλων αδελφών που δεν καταλαβαίνουν και σε θεωρούν πλάνο, **κάνε** το σπίτι σου ένα βωμό προσευχής και σύντομα θα γίνεις ένας από αυτούς που θα αναστατώσουν την Ελλάδα με το μήνυμα του Κυρίου των κυρίων. Ο Ιησούς θα δώσει δια μέσου της εκκλησίας Του μια μαρτυρία που θα μείνει στην αιωνιότητα, μια μαρτυρία που θα υψωθεί πάνω από διαφορές και εμπόδια, μια μαρτυρία που θα συντρίψει οριστικά το

βασιλεία του εχθρού.

◆ Άνοιξε την καρδιά σου στο σωτήρα και λυτρωτή σου και πες Του με απλά λόγια:

«Κύριε Ιησού, έρχομαι ενώπιόν Σου με την καρδιά γεμάτη ευγνωμοσύνη για να Σε ευχαριστήσω που Εσύ επάνω στο σταυρό του Γολγοθά μου πρόσφερες αιώνια σωτηρία, *πέθανες Εσύ στη θέση τη δική μου* και με ελευθέρωσες απ' όλες τις ΑΜΑΡΤΙΕΣ μου και απ' όλες τις ΑΡΡΩΣΤΙΕΣ μου. Έγινες Εσύ ο μεσίτης μου προς τον ουράνιο Πατέρα και τώρα με το άγιο Πνεύμα Σου κατοικείς μέσα μου και με οδηγείς. Θέλω Κύριε κάθε μέρα να έρχομαι μέσα στα άγια των αγίων και να Σε λατρεύω αληθινά.

Θέλω Κύριε να έρχομαι στην άγια παρουσία Σου και να γνωρίζω συνέχεια την καρδιά της αγάπης Σου. Θέλω καθημερινά *ΝΑ ΜΕ ΚΑΛΥΠΤΕΙΣ* με το αίμα Σου, *ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ* χάρη και έλεος επάνω στη ζωή μου γιατί είμαι αδύναμος και αμαρτωλός, *ΝΑ ΜΕ ΝΤΥΝΕΙΣ* με την πνευματική Σου πανοπλία και *ΝΑ ΜΕ ΧΡΙΕΙΣ* με το Πνεύμα Σου. Σε ευχαριστώ Κύριε.

Κύριε, ζητώ να με κάνεις ένα ζωντανό βωμό προσευχής, να με ενώσεις με τους αγίους Σου που είναι αναμμένοι βωμοί προσευχής και να με χρησιμοποιήσεις μέσα στο σχέδιό Σου για τη σωτηρία της χώρας μου.

Σ' ευχαριστώ Κύριε Ιησού για τη ΔΥΝΑΜΗ και ΕΞΟΥΣΙΑ που έχεις δώσει στην εκκλησία Σου και Σ' ευχαριστώ γιατί και εγώ είμαι μέλος του σώματός Σου και αυτή η δύναμη και η εξουσία είναι επάνω μου, γι' αυτό αρνούμαι κάθε ενέργεια του σκότους μέσα στη ζωή μου, στην οικογένειά μου και στην πατρίδα μου και διακηρύττω Ιησού την δική Σου εξουσία επάνω στη ζωή μου.

Στο όνομα του Ιησού διακηρύττω την ελευθερία της χώρας μου από τις σκοτεινές δυνάμεις, αρνούμαι κάθε ενέργεια τους επάνω στον επουράνιο χώρο της Ελλάδας και ζητώ Κύριε να εκχέεις τη δύναμη του Πνεύματός Σου με δύναμη

απ' άκρο σε άκρο σ' ολόκληρη την Ευρώπη. Σ' ευχαριστώ Κύριε, γιατί είσαι πιστός και αληθινός στις υποσχέσεις Σου και Σου τώρα ενεργείς για ελευθερία του λαού Σου. Αμήν».

Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ

Φθάνοντας στο τέλος της παρουσίασης της προφητικής όρασης για την επερχόμενη αναζωπύρωση στην **Ευρώπη** και στην **Ελλάδα**, πιστεύω μέσα σε κάθε αναγνώστη να δημιουργήθηκε ο άγιος πόθος για να γίνει ο ίδιος ένα μέρος αυτής της θαυμαστής ενέργειας του Κυρίου στις ημέρες μας, να παραστήσει τον εαυτό του ζωντανή θυσία στο βωμό προσευχής, να γίνει μια ζωντανή πέτρα στην οικοδόμηση του έσχατου πνευματικού οίκου του Κυρίου, μέσα στον οποίο Αυτός θα επιθέσει μεγάλη δόξα και δύναμη.

Θέλω κάθε ανθρώπινο και προσωπικό στοιχείο που περιέχεται στο βιβλίο αυτό, ο Κύριος να το εξαφανίσει και μέσα από τις σελίδες του να φανερώνεται μόνο η δική Του δόξα, γιατί μόνο τότε εκπληρώνεται ο σκοπός μας, που είναι ο κάθε πιστός να οδηγείται ενώπιον του Κυρίου και να εισέρχεται στα ενδότερα του οίκου Του. Εάν ο αναγνώστης οδηγηθεί σε οτιδήποτε άλλο, εκτός του Ιησού, έχουμε ξεφύγει του σκοπού.

Εάν αυτός ο άγιος στόχος υπάρχει μέσα σου, προσευχήσου και νήστεψε για οδηγία και να γνωρίζεις ότι κάνεις την καλή επιλογή. Ο προφήτης Ησαΐας γράφει «*Κύριος ο Θεός ήνοιξεν ωτίον εν εμοί, και εγώ δεν ηπειθήσα, ουδέ εστράφην οπίσω*» (βλ. Ν/50:5). Ζήτησε από Αυτόν και θα σε ακούσει, θα σε ευλογήσει και σε κάνει μέρος του νέου οίκου Του.

Ο Κύριος μέσα στο Λόγο Του προειδοποιεί ότι επάνω στον κόσμο ολόκληρο, πριν έρθει το τέλος, θα έρθει παγκόσμια θλίψη που θα είναι κατά τόπους: «*Θέλει εγερθή έθνος επί έθνος και βασιλεία επί βασιλείαν, και θέλουνσι γείνει πείναι και λοιμοί και σεισμοί κατά τόπους. Πάντα δε ταύτα (είναι) ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ*» (Ματθαίος ΚΔ/24:7-8). Αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα οι μάζες της ανθρωπότητας να εκζητήσουν το Θεό και Αυτός θα επέμβει και θα εκχέει το Πνεύμα Του επάνω σε κάθε άνθρωπο. Αφού ετοιμάσει την εκ-

κλησία Του, θα έρθει να την παραλάβει στο μεσουράνημα. Θα συμβεί αυτό που είναι γνωστό σε πολλούς ως **«η αρπαγή της εκκλησίας»**. Ξαφνικά, εκατοντάδες χιλιάδες ζωντανοί πιστοί θα εξαφανιστούν από τη γη, ενώ οι πιστοί νεκροί θα αναστηθούν και όλοι μαζί θα συναντήσουν τον Ιησού Χριστό στον αέρα (βλ. Α΄ Θεσσαλονικείς Δ/4:13-18/κλπ) Κάτω στη γη θα μείνουν όλοι αυτοί που απείθησαν στο Λόγο Του και αντιστάθηκαν στη δύναμη του Πνεύματός Του που πλούσια εξέχεε στους εκζητούντες και θα περάσουν μέσα από τη μεγάλη θλίψη την οποία θα φέρει ο Αντίχριστος επάνω στην ανθρωπότητα.

Αυτή θα είναι σε γενικότητα η σειρά των επερχομένων γεγονότων, δηλαδή παγκόσμια ταραχή και θλίψη, παγκόσμια έκχυση του αγίου Πνεύματος (αναζωπύρωση), ετοιμασία και καθαρισμός της εκκλησίας, αρπαγή της εκκλησίας στο αέρα, διακυβέρνηση της γης από τον Αντίχριστο και τέλος η δεύτερη (ορατή) έλευση του Ιησού Χριστού. Για λεπτομέρειες επάνω στο θέμα αυτό, μπορεί κάποιος να διαβάσει το βιβλίο των εκδόσεών μας **«ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ»**.

Πρέπει να επιποθούμε τη σωτηρία της πατρίδα μας, γιατί και η Ελλάδα θα περάσει από θλίψη και δοκιμασία, γιατί, αν και έχει μια ευλογημένη κληρονομιά, που είναι ότι η Καινή Διαθήκη έχει γραφτεί απευθείας στη γλώσσα μας, δεν τίμησε την πνευματική αυτή παρακαταθήκη, με αποτέλεσμα να ανοίξει την πόρτα και πάλι στις σκοτεινές δυνάμεις. Καλείται σήμερα η πατρίδα μας, το έργο που άρχισε ο Παύλος, πριν δύο χιλιάδες χρόνια, να γκρεμίζει τις δαιμονικές δυνάμεις από τον επουράνιο χώρο της, να το τελειώσει, συντρίβοντας οριστικά τον εχθρό.

Προσεύχομαι ο Κύριος Ιησούς να προετοιμάσει το έδαφος και να ανοίξει δρόμο σε κάθε πιστό, ώστε να έχουμε προσωπική επαφή και κοινωνία για τη δημιουργία μιας πανελλήνιας αλυσίδας προσευχής, στην οποία θα συμμετέχουν όσοι έχουν σπλάχνα οικτιρμών και πνεύμα φιλαδέλφειας, όσοι αγαπούν το σώμα του Χριστού και δεν θα ενδιαφέρονται για ταμπέλες, οργανώσεις και δόγματα, όσοι θα ενδιαφέρονται να υψωθεί μόνο το όνομα του σωτήρα μας και όχι η δική τους διακονία, γιατί η δόξα ανήκει στον

Ιησού και όχι σε άνθρωπο. Δεν πρόκειται για τη δημιουργία μιας νέας κίνησης, ή μιας νέας οργάνωσης.

Πρόκειται για μια ενότητα προσευχής, με κοινό στόχο και όραση, που είναι να διαλυθεί το πυκνό μαύρο σύννεφο που καλύπτει την Ελλάδα και να λάμψει το υπέρλαμπρο φως της δόξας του Ιησού. Πρόκειται για μια ενότητα που θα φέρει την αποκλειστική σφραγίδα του Κυρίου Ιησού, γιατί η ενότητα του σώματος με την κεφαλή είναι που θα μας φέρει σε ενότητα πίστης και μεταξύ μας.

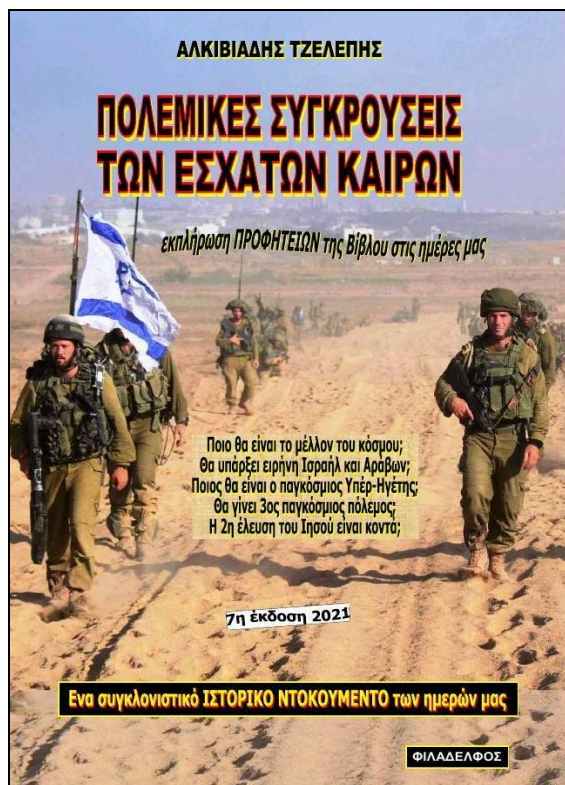
Προσεύχομαι ο Κύριος να χρησιμοποιήσει τον καθένα μας για τη δημιουργία σε κάθε περιοχή, πόλη, χωριό και συνοικία βωμών προσευχής, που θα είναι συνέχεια αναμμένοι και θα βρίσκονται μεταξύ τους σε ενότητα προσευχής και πίστης.

Κάθε βωμός θα αγωνίζεται για την απελευθέρωση της περιοχής του από τις επουράνιες σκοτεινές δυνάμεις και θα συνεργάζεται με τους άλλους βωμούς για να γκρεμιστούν από το θρόνο τους όλες οι σκοτεινές δυνάμεις που κυβερνούν την Ελλάδα και την Ευρώπη.

Ο Κύριος θα το κάνει το έργο αυτό, είναι υπόσχεσή Του:

«Μη ενθυμήσθε τα πρότερα, και μη συλλογίζεσθε τα παλαιά. Ιδού, ΕΓΩ ΘΕΛΩ ΚΑΜΕΙ ΝΕΟΝ ΠΡΑΓΜΑ, τώρα θέλει ανατείλει, δεν θέλετε γνωρίσει αυτό; Θέλω βεβαίως κάμει δια να ποτίσω τον λαόν μου, τον εκλεκτόν μου» (βλ. Ησαΐας ΜΓ/43:18-20).

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 26 - 5

1η έκδοση:1995 - 7η έκδοση:2021 (σελ.570)

❖ Το βιβλίο αυτό αναλύει με ακριβή **ιστορικά στοιχεία** τις σύγχρονες πολεμικές κινητοποιήσεις που συμβαίνουν επάνω σ' ολόκληρο τον κόσμο, με τελική κατάληξη την περιγραφή της μελλοντικής **επίθεσης της Ρωσίας** με τους συμμάχους της **εναντίον του λαού Ισραήλ**. Αν και τα γεγονότα αναλύονται κάτω από το φως των προφητειών της Βίβλου, το βιβλίο αυτό δεν μπορεί να χαρακτηριστεί σαν **«θρησκευτικό»**, αλλά αποτελεί ένα **«σπάνιο σύγχρονο ιστορικό ντοκουμέντο»**, μοναδικό στην Ελληνική βιβλιογραφία, ένα μνημειώδες έργο που προχωρεί μέσα στο μέλλον.

❖ **Ερωτήματα όπως τα παρακάτω βρίσκουν απάντηση:** **Ποιο** θα είναι το μέλλον του κόσμου; **Θα υπάρξει** ειρήνη μεταξύ Αράβων και Ισραήλ στη Μέση Ανατολή; **Ποιος** θα είναι ο ρόλος της Ενωμένης Ευρώπης; **Ποιος** θα είναι ο μελλοντικός «Παγκόσμιος Υπέρ-Ηγέτης;» **Θα γίνει** 3^{ος} παγκόσμιος πόλεμος και τότε; **Είναι κοντά** η 2^η έλευση του Ιησού Χριστού;

❖ Σαν συμπλήρωμα του βιβλίου αυτού θεωρείται το βιβλίο με τίτλο **«ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ»** (Κωδικός 29 - σελίδες 80)

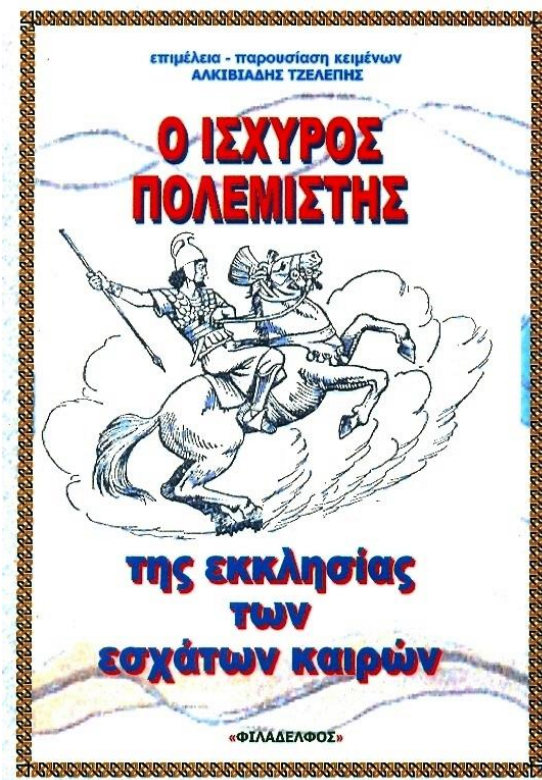
ISBN: 978 - 960 - 92560 - 7 - 0

Α' έκδοση: 02/2002 - Β' έκδοση: 06/2007
Γ' έκδοση: 05/2013 - Ανατύπωση: 2025 (σελ. 80)

Πολεμικές συρράξεις με τεχνολογία τρόμου, τρομοκρατικές ενέργειες που ξεπερνούν τον κινηματογράφο, εμφύλιες διαμάχες που αφανίζουν λαούς ολόκληρους, θρησκευτικές συγκρούσεις χωρίς τέλος, φοβερές επιδημίες, πείνα, αρρώστιες, ανεργία, πληθωρισμός, σεισμοί, καταστροφικά καιρικά φαινόμενα, άνθρωποι γεμάτοι μίσος, κακία, θεομπαίχτες, εγωιστές, αλαζόνες, καιροσκόποι, σατανολάτρες και πολλά άλλα κοινωνικά προβλήματα ζωντανεύουν στις σελίδες του βιβλίου αυτού.

Το βιβλίο αυτό προχωρεί στο μέλλον και περιγράφει φοβερά γεγονότα που πρόκειται να συμβούν:

Ο πύργος του Άιφελ θα πέσει - Ο Νείλος ποταμός θα ξεραθεί - Τα Ηνωμένα Έθνη θα διαλυθούν - Ουρανοξύστες στη Νέα Υόρκη θα πέσουν - Το νερό θα γίνει σπάνιο στη Μέση Ανατολή - Η Τουρκία και οι γύρω περιοχές θα αιματοκυλίσουν - Ο Ειρηνικός και ο Αντλαντικός Ωκεανός θα ενωθούν...κλπ. Αυτά θα είναι μερικά από τα γεγονότα που αναφέρονται στο βιβλίο, το οποίο θεωρείται σαν μια μικρή συνέχεια (συμπλήρωμα) του βιβλίου με τίτλο «ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ» (κωδικός Νο3).

ISBN: 978 - 960 - 92560 - 3 - 2

Α' έκδοση: 07/1998 - Β' έκδοση: 06/2007

Γ' έκδοση: 12/2020- Σελίδες 88

❖ **ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ** που αποτελείται από τρία (αυτοτελή) θέματα, που μεταξύ τους παρουσιάζουν μια θαυμαστή ενότητα και αποτελούν μια ΤΡΙΛΟΓΙΑ. Τα δύο πρώτα («Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ» και «ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΔΟΞΑ») έχουν γραφτεί από τον **Ρικ Τζόινερ** και το τρίτο («Ο ΥΙΟΣ Ο ΑΡΣΕΝ»), που αποτελεί και το μεγαλύτερο μέρος του βιβλίου έχει γραφτεί από τον **Αλκιβιάδη Τζελέπη**.

❖ **ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ** που μας μεταφέρει στα τέλη των εσχάτων καιρών και στα συγκλονιστικά γεγονότα που θα λάβουν χώρα και θα μορφώσουν το ένδοξο σώμα της «εκκλησίας της Φιλαδέλφειας», της εκκλησίας της αρπαγής, επάνω στην οποία ο Κύριος θα επιθέσει μεγάλη δόξα.

❖ **ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ** που δεν πρέπει να λείπει από καμιά βιβλιοθήκη

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 09 - 8

Α' έκδοση: 10/2001 - Β' έκδοση: 11/2019

Ανατύπωση: 2024 - Σελίδες 84

❖ Το βιβλίο αυτό πραγματεύεται ένα συγκλονιστικό γεγονός, που πρόκειται να συμβεί στο εγγύς μέλλον επάνω στην ανθρωπότητα που θα ξεκινήσει σαν μια **παγκόσμια τραγωδία**, αλλά θα καταλήξει να είναι μια **ουράνια ευλογία**. Για πολλούς θα είναι μια **τραγική κατάληξη**, αλλά για άλλους θα είναι μια **ένδοξη αποκάλυψη**.

❖ Ένα καθαρά προφητικό βιβλίο που θα προβληματίσει τον κάθε αναγνώστη και θα τον οδηγήσει σε σημαντικές αποφάσεις στη ζωή του.

❖ Στο **πρώτο κεφάλαιο** του βιβλίου η αφήγηση γίνεται με μορφή διηγήματος, κάτι που γίνεται για πρώτη φορά στις εκδόσεις μας, ενώ τα **υπόλοιπα κεφάλαια** παρουσιάζονται με τη συνηθισμένη απολογητική μορφή.